

Lis.

587. d.

R. M. R. I

1490

1. peld.

Telje

1490

Zöngedőző MENNYEI KAR

Az az:

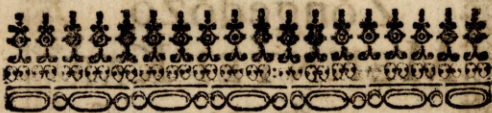
Németből Magyarra
fordítatott szép Isteni Ditsi-
retékét és hálá adó Enekeket,
más magyarul szereztetett
kegyes énekekkel ed-
gyütt magában
foglalo

KÖNYVETSKE,

LÖTSEN.

Nyomtatott 1696.

Qui cantat, bis orat.

Az az:

A' ki buzgoságoslan énekel,
kétyszer imádkozik.

REGGELI ÉNEKEK.

Jch danc' dir schon durch deinen Sohn.

Ditsérlek Uram tégedet,
hogy ez éjel engemet, ke-
gyelmessen meg-öriztél, go-
nosztul meg mentettél.

A' főtétlégnek töreből, melly engem
vett vólt környűl, ingyen ki szabadított-
tál, s' mára föl virrasztottál.

Kérlek szivből én Istenem, ez na-
pon is légy velem, őrizz őrdög hatal-
matul, és tüzes nyilaitul.

Vezérlyed én életemet, jarhassam öl-
vényedet, te szent akaratod szeriat,
maradgy velem óránként.

Néked ajánlom Lólkemet, és én
gyarló testemet, ma és egész életemben,
rád bizom infegemben.

Segély engemet, oh Uram! hogy az
ördög én rajtam, semmi hatalmat ne
végyen, és rabjává ne tegyen.

A 2

Ninte

Nints kivüled ez világon, ki meg-oltalmazhasson, engem annak erejétől s' gonosz kétfertetétől.

Küld-el azért Angyalidat, takargassak szolgadat, rontsak ördögnek hatalmát, és minden birodalmát.

Hogy énnékem ne árthasson, tőled el ne szakaszszon, mert ugykölnetnek elvesznem, örök kárhozatban esnem.

Tudom, jól tévő Istenem, mag halgatod kérésem, el nem hagytt én szűk-ségemben, de meg-segítesz éppen.

Kiért mind örökken áldlak, ditsérlek magasztallak, szent Fiaddal egyetemben, és szent Lelkessel, Amen.

M A S.

Als meines Herzen - Grunde/ etc.

Szivem szerént Ur Isten, hálat adok néked :: Ez reggeli időben, és mig élek téged, Uram színed előtt ditsérlek áldlak szépen, a' Christus által hiven, szent Fiad nevében.

Hogy engem kegyelmedből, az elmúlt étszaka :: Kártul és minden veszély-

szélytől, szent kezéd meg-tarta. Nagy szíveffen kérlek, én bűnömöt bocsásd meg, mellyel téged haragra indítalak gyakorta.

Ez napon is kegyessen az ördög tőretől :: Oltalmaz Uram engem gyalázzattal s' bűntől, tűz és víz veszélytől, szegénységtől káróktul, tömlőztől és fogságtul, véletlen haláltul.

Lelkem, testem s' életem én Házas-társammal :: Tisztemet reád bízom kedves magzatimmal, minden cselédimet, barátimat, rokonyimat, sok jó akaroimat, s' minden értékimet.

A'Sz. Angyal seregivel el ne mennyem tőlem :: A Sárant mészí őrize, hogy a' gonosz engem e' fíralom völgyen mérgével meg ne fojtsen, lelkem, testem meg-sértvén, veszélybe ne hozzon.

Ur Isten reád hagyom minden dolgaimat :: Mert csak te nyujtod nekem szent áldomáfordat, már néked ajánlom testemet és lőlkemet, cselekedgyél úgy velem, mint teezik tenéked.

Erre azt mondom : Amen, hiszem hogy úgy léfzen :: Edgyszer s' mind

ezt az Isten veszi jó kedvében. Már ki nyújtott kézzel dolgot teszek örömmel, az mit rám bizot Isten, abban járok hiven:

M A S.

Ötth /ich thu dir danken/ etc.

Vagy:

Szivem szerint Ur Isten bálát, Sc.

HAlátadok tenéked, oh kegyelmes Isten: : Hogy ez éjjel engemet, meg-ötöztél ingyen, ördög probájától, és szép csöndes aluvást, adtál ágyban nyugovást, s' meg mentél gonosztul.

Ez mái nap is örizz kegyelmedbül engem: Hogy sem tűz, sem sebes vix ne ártson énnekem, tülem minden inség, bűn, halál, szorongatás, veszély és vilzsa vonás, távul jarjon szükség.

Lökömet és testemet erősíts Lölkeddel: : Tisztemben hűségemet mutassam örömmel, tehetésem szerint, mig engem ditsőségben, mennyei fényességben, el bé vilzsz innénd.

Itt pedig jó voltodból utolsó orámig : : Jó hitben irgalmadbúl tarts meg halá-

halálomig, s' az te áldásodban, tégy részesé engemet, segetsem szegényidet nyomoruságokban.

Te vezerelley engemet, és birj szent Lölköddel: : Kereffelek tégedet hogy tellyes örömmel, és szent Országodban szibülkiváncozhassam, s' azt elmemben forgaszam, bé-meheffek abban.

Tarts-meg én életemet mig tenéked te czik: : Nem kérek tőled kincset, csak mijómra esik, meg-elégzem a val, jellehet szegény vagyok, és én szükségem nagyok, nem is bírok sokkal.

Addy Uram scép csöndessen végzem életemet: : Az után ditsőségben láthassam szinedet, a' szent Angyalokkal, s' téged magasztalyalak, és örökkén algyalak hangicsaló szóval.

M A S.

Ich danck dir lieber Herre/ daß, etc.

MAgasztallak én tégedet IstenEgeknek Királyát: : Hogy tőlem megszizi üszted az sötétségnek homályát. Ry. Nyavalyám szükségem terhet, el vettéd

erejét, az fötéség Urátul, meg őriztél
szándékátul.

Szivbűl könyörgők néked Nemes
Teremtő Istenem :/: Ez napot is meg-
engedd békefésében véghez vinnem.
Akaratodat tanulnom útaidat járnom,
oltalmad bé földőzzön, kedvem kedved
szerint legyen.

Igaz útdra taníts, hogy veled ed-
gyűt járhaflak :/: Es tőled el ne tafzits,
hogy kísértetben ne jussak. R. Jó vól-
todbűl tarts-meg engem, én édes Iste-
nem, az őrdög cláládsága, térjen magá-
nak kinyára.

Az igaz hitnek tűzét bennem Chri-
stusért élefszed :/: Gyaloságomnak vét-
két szememre soha ne vessed: R. Fo-
gadafodat tekints-meg Sz. Fiadért tarts-
meg, ki értem eleget tett, törvény át-
kátul meg-mentet.

Reménfeggel ruház-fől, őrdög töré-
ben ne essem :/: Szivem hozzád görjezd-
fel, magam hasznát ne keressem : R.
Atyafi szent szeretetet, adgy csőndes
életet, szerefs mint fajátodat, kővesssem
akaratodat.

Szent

Szent Igédet vallanom aogyad tisz-
tán homály nélkül :/: Es szolgádnak
mondatnom, mindenkép mutatós nél-
kül. R. Kéncfel semmit nem gondolok,
igazságtul varok, az szentek feregében,
tarcs meg-gyűlőkezetében.

Ez napot is békével enged Uram eh-
mulatnom :/: Mezzőnek gyűmöltsével
gyarló testemet táplálnom. R. Hogy
szent Nevedet dicserjem, oltalmadat
nyerjem, testemnek meg-maradáft, Lel-
kemnek adgy bődlog szálláft.

Uram edgyedűl vagy jó, élet, út, &
róm igafság :/: Az én életem gyarló,
gondolatom is hamílság. R. Táplálly
Christusnak testével, ittás szent Vé-
rel, hogy örökkén nevednek, énekel-
lyek Főlségednek.

Hála legyen Atyának, Fiunak és szent
Léleknek :/: Kitől mindennek vannak,
ne engedgyen az őrdögnek. R. Engem
magának választot, gyenge juhocska-
ját, Lőlkem az bődlogságban vigye az
Paradicsomban.

A 5

MAS.

Wie schön leuchtet der Morgenstern/ etc.

Tündöklő hajnali Csillag, kegyelem-mel fénlő világ; Jessének szép veszfzeje: : Dávid Királynak magzatya, sőt Királyoknak Királya, Lólkemnek Völegénye. &. Kedves, kegyes, kellemetes, ékes és gyönyörűséges, dazdagsággal dicsőféges.

Oh gyönygős drága Korona! igaz Isten s' Ember Fia, Szűznek áldott gyümöltse: : Szivemnek vagy Lilioma, edes Evangelioma, kedvességnek kintse: &. Egyem, jegyessm, szép Violám, menynei Mannám, mellyel élek, rólad nem feletközhetek.

Eönts mélyen az én szivemben, szerel-med tűzét lólkőmben, oh drága Jaspis kövem: : Fogy hozzád és vigasztal-meg, hogy eleven tagod légyek, benned légyen örömöm: &. Hozzad folyamodt lólki Rosa, légy orvosa sebnek szivnek, nálad nélkül nem élhetek.

Menybul nagy öröm fénlik rám, miedön szemeiddel reám, kegyelemessen te-kin-

kintesz:/: Oh Uram Jesus Szent Lólked, szent Igéd tested és véred, velem közölvén éltetz: &. Illyen, kegyessen, tarts elődben, táplály engem mind végiglen, mert fogadtad szent Igédben.

Teremtő Atyám Istenem, ki engem örök időkben szent Fiadban szerette! : : ó engem magának jedzet, szent Lélekkel elpötsétlet, meg tisztított vérével: &. Eja! eja! szivem vigad, Istent imád, hogy mennyekben, idvőiséget szörzet nekem.

Szollyon tehát az Orgona, győniőrűséges Musika énekfzók is zöngjenek, Hogy az édes Jesusomnak, drága szép kedves Uramnak szerelmében örvend-gyek: &. Zöngjön, pöngjön, vigaságos, buzgoságos hálá-ado fzó, nagy az Ur ezekre méltó.

Illy kedvel vigadozok én, mert drága kincsem az Isten, ki kezdet s' vég mindenben:/: ó engem ditsiretire, mennyben viszen nagy örömré, kin tapsolok szivemben: &. Amen! Amen! Jóvel Uram, szép koronám, és ne kétsél, téged várlak buzgo szível.

OH Főlfőges Atya Isten, ki uralkodol mennyekben, ditsirtesfél híveidben.

Hogy minket ez el múlt éjel, megtartottál szent kezddel, Atyai kegyesfégeddel.

Eördögnek csalárdságától, hirtelen való haláltul, büntől és minden gonofztul.

Mi testünket meg-nyúgotál, kedves álommal meg-áldál, és munkára erőt adál.

Ma is kegyelmes Istenünk, adgy szerencsés napot nekünk, a' te Sz. Nevedért kérünk.

Hogy a' te szent Aldásfodban, járjunk-el hivatalunkban, ditsérvén tégedet abban.

Elhelsünk az igaz hitben, és Isteni félelemben, lehelsünk szent szerelmedben.

Halgassd-meg könyörgésünket, Atya Isten tarts-meg minket, add-meg lelki szükfűgünket.

A' te

A' te áldott szent Fiadért, mi Urunk JESUS Christus-ért, légy kegyelmes ő kedvéért.

Hogy mi faradságunk után, mehesünk nyugodalomban, mennyei szent boldogságban, Amen.

EMlekezzél-meg te gyarló ember az te Istenedről, halá-adatlan te soha ne légy az ő jó voltáról.

Lám az madarak melly igen reggel énekelni kezdek, az mire Isten őket teremté el nem felekeznek.

Te pedig ember úgy teremtetél az ő szent képére, te beűed vagy az ő szájából ki erefztett lélek.

Meg-ékesített téged az Isten nyelved szollásával, és fel-éppített téged az Isté lelki bőltséféggel.

Ne tedd tunyává az te elmédet, ditsird Istenedet, az imádságtul meg ne kéméllyed soha te elmédet.

Az Filemile lám meg nem fárad soha szollásátul, mint Isten hadta igazán eljár mindenkori dolgában.

A 7

Még

Még éjfélkor hozzá sörken az szép énekléshez, keresztyén ember tennen magadat te is szabjad ehez.

Tele fektődben és fel-költődben el ne felekezzél, az Ur Istenről mint teremtetél arról gondolkodgyál.

Szüntelen vigyazz az te házádban adgy halat Istennek, mint este reggel hogy jó példa légy az te gyermekidnek

Tekints meg Ember az te házadat légyen igazságban, meghalga Isten téged mindenkor te imadságodban.

Te gyermekidet és házad n'pét az Isten nevére, taníts és intsed őket mindenkor Isten félelmére.

Az Isten adgyon nekünk Szent Lelket az ő szent Fiaért, hogy ditsérhesük, magasztalbassuk az ő aldor nevét. Amē.

M A S.

Notaja: Den Vatter dort oben / 1c.

Avagy: Hirdetek tinéktek.

Hogyan pontként Uram! almomból sürkentesz, kegyelmességedből sok jókkal élesztesz, néked adok halat, magasztalván áldó irgalmad nagy voltát.
Adgy

Adgy kérlek ma nekem, tiszta s' igaz szívet, buzgosággal forró áhitatos Lőlkert, hogy téged félyelek, kegyes jó voltodért igen szívesfelek.

Légyek jó szerencsés, én hivatalomban, kihez mostan kezdek szent aldomasodban, read figyelmezzek, minden dolgaimban, csak te rúfed rúgjak.

Az én akaratom te akaratoddal, egyezzen szentséges parantsolatoddal s' ne örvendgyen mason de egyedül azon, hogy néked szolgáljon.

Ne nézzed Ur Isten én sok vetkeimet, kikkel bantottalak gyakorta tégedet, inkább szent Fiadért botsáld-meg azokat vére hulla: aért.

Tartsd-meg jó kedvedet végig oltalomra, az mit tőled vettem légyen lőlki jómra, Te tiszteffégedre s' az szükölködőknek, elő mentfégekre.

Rút telhetetlenség távozzék én tőlem, a gonosz fősvénység ne győtorjón engem, légyek könyörülő, tehetfégem szerint mindennel jól tévő.

Ha néked úgy tétzik, adgy jó egészséget, mint testi és lőlki kívánt csóndesfeget,

feget, mig ez testben élek, kivüled sen-
kiben soha ne reménylek.

Szentféges kezedben ajánlom, oh
Atyam, Lelkemet, Testemet, valamim
nekem van, én házas társomat, kedves
magzatimmal jó akaróimat.

Tavoztats el tőlem minden veszedel-
met, kissebbségtől őrizd shiremet, neve-
met, szárnyaid alavégv engemet, ez na-
pon s' velem minden jót tégy.

Maradgyon én rajtam Isteni áldásod
mindenkor hogy legyen szívem té szá-
lásod, őrizzen félelmed minden utaim-
ban birjon segedelmed.

Vigasztaly engemet szomorú igyem-
ben, erőm fölött ne hadgy esnem kiser-
tetben, irgalmas vezérem, legy hogy el-
lenfégem, ne éjtsen tőreben.

Ditséret ditsósság és fel magasztalás,
légyen néked tellyes Sz. Háromság ál-
dás, itten e' világban s' örök boldog-
ságban az ditsó menyországban.

Etel, s' UR Vatsorája után
való Enek.

Mun

Mun lasi uns **ODT** dem **HERRN** / 20.

A Dgyunk halát az Urnak, mint ke-
gyelmes Atyánknak, el-vótt ajándé-
kiért, nagy jó teteményiért.

Testünket és Lelkünkét ő adta éle-
tünket, azokat oltalmazni, nem szün-
ni el-tartanyi.

Eledeltád testünknek, s' meg-mara-
dást lelkünknek, ha halálok sebek-is,
bűntől rajta esnek-is.

Orvos adatott nekünk, ki maga mi
életünk, Christus meg-holt-érettünk,
minden jót szerzet nekünk.

Igéje és szentfégi, idvősséges eszközi,
mellyekkel minket tanít, a' szent Lélek
bátorít.

Christusért botsátatik bűnünk s' élet
adatik, menyben, oh Isten! nekünk,
melly boldog lészen igyünk.

Kérjük mi jó vóltodat, tovab is ol-
talmazat, nyujts nagy és kitsinyeknek,
k' k' hűségeseinek hisznek.

Tarts-meg az igazságban, vigy örök
boldogságban, hogy ditsérjük Jeshuá
szent Nevedet Christusban, Amen.

EST-

ESTVELI ENEKEK.

Christus ki vagy Nap és Világ, menyországra út, igazság, hozzád kiált mind ez világ, mert csak te vagy érte valtság, mert csak te vagy, &c.

Adamnak bűnös fiai, mi is jöttünk imádkozni, Felfegyedneh hű szolgálai, méltozással meg halgatni: /:

Sírva előtted könyörgünk, bocsásd meg mi sok bűnünk, mellyekkel csak ma is tölünk, meg-bántattal, oh Istenünk. :/:

Parancsold meg Angyalidnak, hogy környülöttünk járjanak, mindenkor őrtását allyanak, éjjel nappal vigyázzanak. :/:

Az ellenségnek fokságát, jól tudod Uram szándékát, lölki testi alnokságát, ellenkező nagy taborát. :/:

Read hadtűk mi magunkat, jól tudod gyaróságinkat, viseld ekképpen gondunkat, hogy vehetsük országodat. :/:

Segítségedről mindennek, testnek és fene ördögnek, minden mi ellenséginknek, veled alhassuk ellene. :/:

Emle-

Emlekezzél meg mi rólunk, fáradság uran nyugodalmunk, aid meg és édesíts almunk, lölkünkben addy vigadhasunk. :/:

Oltalmazt tűztől, fegyvertől, lopó, tolvaj ellenségtől, halaltól förtelmességtől, gonosz álmotól vétkekől :/:

Reggel ismét hogy fölkelünk, haládaft előtted tészünk, mindenkor réged dicsírünk, velünk vagy hol ellenségünk? :/:

Kiért ditsírünk mindenben, hogy syent Atyádnak kedvében, jutattal ísméretiben áldással azért mennyekben, áldással azért mennyekben.

M A S.

Werde munter mein Gemüthe/ &c.

EBredgy-föl, oh te én szivem! kegyes emlékedre: : Sörkeny-fel te is én nyelvem, Isten dicsíretire. &c. Mert ez mai nap engemet, gonosztól meg-örizett, minden veszedelmet tülem, kegyelmessen el-teriter.

Hala légyen Atyam néked, Isteni jó-volto-

vóltodért:/: Eznapon reám terjesztet
mennyei áldásodért. &. Hogy hirtelen
haláltul, jókedvedbűl meg mentél, ör-
dögnek ő nyilaitul, hatalmasan védel-
meztél.

Nints Embernek olly bölcs nyelve,
melly ki-magyarázhassa:/: Főlségednek
dicsősége, melly nagy, azt ki mondhas-
sa. &. Ul fogyatatlan Uram! a' te kegyel-
mességed, meg-vallom oh Sz. Jehovam!
fok az te teteményed.

Az tünde klótes nap fénye, látjuk
már el-enyészet:/: Es az éjnek sötétsege
mi hozzánk el érkezet. &. Légy velem
én Istenem! te védelmezésseddel, vigasz-
taly bátoríts engem, vigasztalo Sz. Lől-
köddel.

Bocsásd meg Jehova kérlek, fertel-
mes bűneimet:/: haragra ne görjeszelek
én azokkal tégedet. &. Az ördög csa-
lársága, hogy ne ártson énnékem, ö-
rökkén való kinokra, ne jusson én sze-
gény lőlköm.

Hogy ha szintén Főlségedtől mint
juh el téveledtem:/: Es az te szent
Törvényedről jaj ritkán elmélkedtem.

&. De

&. De te hozzád kiáltok, ne nézd én
fod bűneimet, törülteffenek el azok, ne
terheltyek bű szívemet.

Oh te örök világozzag! dicsőséges fé-
nyesség:/: Ki vagy mindenben igazság,
és hatalmas szent Főlség. &. Ez étfzakai
időn kérek maradgy én velem, hogy te
benned örvondózzon, mindenkor az
én lőlköm.

Eőrizz az álnok ördögnek meg vet-
tet hálójától:/: Es egyeb ellenségitimnek
rám törő szándékjoktól: &. Ne hadgy
engem bűnőmben nyomorúltul el
vesznem, pokolnak ögyötrelmiben
vékem miatt bé esnem.

Jollehet testi szemein álomtul nehe-
zednek:/: De téged leiki szemeim szün-
telenül szemlélnék: &. Lőlköm min-
den bánatban te hozzád ragaszkodik,
éjjel nappal buzgoságban csak te rólad
gondolkodik.

Ez étfzaka engedgy nekem, szép csón-
des nyugodalmat,/: Takargassad én I-
stenem te szegény jubotskádat. &. mert
tenéked ajánlom lelkemet és testemet,
gondviselésedre bízom kezédből vett
értékemet.

En

Engem kétélek őrdög ellen védelmezz
kegyelmessen: : Hogy hirtelen el ne
nyelleyen, s' kárhozatra ne ejtsen: *R.* Tá-
voztass el én tőlem véletlen veszedel-
met, adgy jó egészséggben érnem, és sze-
rentséssén az regvelt.

Halgasd meg én könyörgésem, min-
denható Teremtőm: : Te légy ez éjel
melettem, oh kegyes Idvőzítőm. *R.* Vi-
gasztalo szent Lélek légy te is én őri-
zóm, hogy az kegyetlen őrdögök, tá-
vozzanak el én tőlem.

Ugyan azon más képpen.

Sórkeny től elmém s' mondgy notát,
ti is érzékenységgim: : Aldgyatok lsten
jó voltat, minden én tehetőségim: *R.*
Hogy ez nap engem kártol, sok fele
nagy nyavalyától, oltalmazot és meg-
tartot, hogyl a' Sátán nem árthatot.

Magasztaltassál az Egre, irgalmaság-
nak Atya: : Hogy dolgom méne jól vé-
gre, Főlfegednek malasztya: *R.* Eörzött
engem minden kártol, és sok fele go-
noszságtól, Ellenféggimet el-verte, min-
den sértéstől meg-mente.

Sem-

Semmi nyelv ki nem mondhattya, re-
csuda jó tétedet: : Senki meg sem száma
számlálhattya, te cselekedetidet: Nagy
és soh a' te jó-vóltod véghetetlen áldo-
másod, úgy vezérlettel engemet, hogy
nem érzem esetemet.

Ez a' nap immár el múla, a' sötét éj
közelget: : A' nap homályba főtduła,
melly minket őrvendezett: *R.* Légy
velem oh én Atyám, te világod fénylők
reám, melegitse a' sötétben, bágyatt
szíveimet fektében.

Uram irgalmaságodból bocsásd meg
bűneimet: : Mellyekkel gyarlóságom-
ból meg terheltem szíveimet: *R.* Ezért
akar a' Sátán, pokolra vinni hátán, a'
k től csak re tarthatz még, vétkeimért
ne büntess még.

Ha tőled el-tavoztam is, ugyan meg-
int meg térek: : A' te Főnd éretem is ál-
dozot, hozzá ferek: *R.* Nem tagadom
bűneimet, de tekintem kegyelmedet,
melly nagyobb én vétkeimmél, gonosz
cselekedetimmél.

Oh igazaknak világá! oh örök nagy
fényesség!: : Neked legyek én ajánlva,

ez

ez éjjel melly sórétság: *R.* Maradgy velem én Istenem, mert majd köll só étkben lennem, azért szomorú lőlkemet, vigasztald bufs szivemet.

Őrizz őrdögnek törétől, ez éjjeli időben: */:* Rettentő mesterfégétől, mostan és jövőendőben. *R.* Ne had igaz világozság, hogy el vesztelyek nagy jószág, ha te vagy az én szivemben, nem rettegek én lő'kőmben.

Ha szemeim el-hunnak-is, fáradván el aluszni: De a' szivem ugyan még-is s'lelkem reád vigyáznak: *R.* Veled édesfénálmodgyam, menyőrszágodat gondolyam, csak te hozzádragaszkodgyam álmomban-is velad lakjam.

Adgyad nyugodgyam ez éjel, csön-deszfzen oltalmaddal: */:* Mindē gonosz távozzék-el, fődözz-bé áldásoddal. *R.* Testem, lelkem és értékem, házas társom, és gyermekem, jó akaró s'ellenséggem, légyen kezeden cselédem. Ne ejts engem rettenésbe, ments-meg véletlen kartól: */:* Ne ébressz-fől betegséggbe, tarts-meg háboruságtól. *R.* Tűz és vízi nyavalyától, dög és hirtelē haláltól,

től, ne hagy meg-halnom rút bűnben, vesz-nem testben s' lélekben.

Oh nagy Ur Isten halgassd-meg kéréfét, te Szolgadnak, */:* Oh Jesh Christ9
[Szolgalodnak]

örizz meg, kit én s' mások imádnak *R.* Oh vigasztalo Sz. Lélek! kinek kegyelmében élek, hald-meg én könyörgésemet, Amen, add-meg kéréfemet.

M A S.

Die Nacht ist kommen/ darinn/ *re.*

Vagy:

Felséges Isten menynek földnek Ura.

Nyugodni megyünk tenéked könyögtünk, és le-feküvén néked esedezünk, adgy nyugodalmas, békeséges álmot, régvel is föl kelünk.

Az őrdögöket távoztassd el tőlünk, szent Angyalidat add oltalmul nekünk, jó gondolkodást és kedves nyugovást, adgy mi álmunkban.

Adgyad hogy benned békével álhasunk, Angyalid által meg-oltalmaztasunk, és vagy aluszunk, avagy ébren vagyunk, téged ditsérhesünk.

B

Hála

Hála tenéked Örök Atya Isten, ki mi hozzánk vagy engedelmeséggel, halgass meg minket ez könyörgésünkben, áldgy meg hitünkben.

M A S.

Ich bleib bey uns HErr Jesu Christ/xc.
M Aradgy velünk mi Christusunk, mert már estve felé vagyunk, szent Igéd világoskodgyék, mi szivünkben plan altassék.

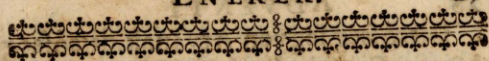
Ez mi utolsó időnkben, adgy bátorságot szivünkben, hogy szent Igéd és Szentféged, tisztán maradjon ez földön.

Nálunk és maradéinknál, hogy ők is járjanak annal; Kérünk Uram ez ugy légyen, örökké, Amen.

IMADSÁG.

M Aradgy mi velünk, mi Christusuk, mert már bé estvéledünk; Te szent Igéd fényessége, közöttünk el ne oltassék; Utolsó veszett időben tarts egyességben, hogy mi a' hűtöt s' szent Igédet, végig meg tartsuk szentfégedet, Amen.

AD.

ADVENTI ENEKEK.

Mun Tomb der Heyden Heyland/ xc.

M Ost jön népnek Meg-váltója, a' Szűzességnek szép Fia ki lón ez világ csudája születése bizonyitya.

Mert nem az érfiui magbul, de szent Lélek illesébül; Isten Igéjere testesüle, Szűz méhével edgyesüle.

A' Szűz méhe nevelkedik. Szűzesség meg nem fertődik, tisztaság is gyarapodik, hajlékúl Isten ott lakik.

Ki jöve ágyas házabul, mint Királyi palotabul. Istén ember edgy személyében, öltöztvén a' mi testünkben.

Szent Atyától földre jöve, pokolnak kinnyat meg-töré, vízfönt ismét menybe méne. Atyának jobbjára üle.

Ki vagy egyenlő Atyáddal, védelmez hatalmaddal, orvosolyad jó-vóltoddal, betegségünk irgalmaddal.

A' te jászlod már tündöklök, szép új világgal-is fénlök, förtésség-öl sem fertődök, hűtünk ezzel erősödök.

B 2

Ditsó.

Ditsőség legyen Atyának, ditsőség
ő Szent Fiának, ditsőség a Szent Lélek-
nek, örökkén való Istennek, Amen.

M A S.

Adventre való Enekek

Hymnus.

A Maz kedves idő el járt kit sok hi-
veknek szívek várt és sok Prophéta
profetált hogy Messiás minket meg
vált.

Mellyben az Istennek Fia, ő szent
orfiagát el hatta, önnönmagát meg a-
lázta, sütnnek méhét meg szállotta.

Onét minékünk születek, id vöffe-
günkreadatik, emberi Nem megh
váltaként őrdög megh szomorítaték.

Oh régen vártt kedves idő, ki min-
den jóknak vagy köllőmert jelen az id
vöz ittő, minden hívok kel jól tévő.

Kitt hogy tu dakoznak vala, János
magát menti vala hogyő Messiafs nem
vol na, hanem kiálto nak szava.

De monda hogy jelen volna, és az
közöttök allana kinek méltó ő nem
volna, hogy faruját még oldaná.

Sótt

Sótt ugyan uyal mutattya, ez az Is-
zennek Baránnya, és világnak áldozat-
tya, ki hiveit bűnből oldya.

Kérünk jesusunk tégedet, idvözits
minket népedet, vigy től hozzád ne-
ennyben minket, koronázd meg mi
lőlkünket. Amen.

M A S.

Nota: Küldé az Ur Isten hűfé:

Isten meg mutatá, nagy hatalmassá-
gát, A dāmot teremtvén és melléje E-
vát minduyajunknak Annját.

Amaz gonó; őrdög, az kiketmeg
csala, Isten ellen való nagy bűnre on-
szola, boldogságtul fofsta.

Nagy irgalmasságát akkor meg je-
lente mert az ő szent Fiát nékiek igiré
végre el is küldé.

Nagy csudálatossan, ki az szent lé-
lekről, fogantatott vala és születek süz-
tül s-meg valta őrdögötül.

Oh te édes Jépus, ki értünk szület,
tel, te dicsőségéből ez vilagra jöt-
tél, minket idvözittél.

B 3

Szent

Szent eld meg szívünket, hogy benned biz hassunk és Messiásunknak tsak téged vallhassuk, föl magasztalhassunk.

Hogy mikor jövéndes, hozzánk halálunkra, és amaz utolsó rettenet es napra, ne jussunk gonoszra.

De az te jobb kez ed felől allitassunk. Attyád al d ttinavk mondvan, Meñybe jussunk, meg koronaztassunk. Am.

M A S.

Notaja. Tündöklő hajnali csillágh. &c.

Szivemet hozzád emelem, ditséretedre. Serkentem, mindenkor ébregetem: &c. Mert nagy nálad az kegyelem, Emberekhez az szerelem, Oh én édes Istenem: Szives bőves, közönséges drága és, gyönyörűféges, az hiveknek édesféges.

Te embert mert úgy szeretted, és mi bennünk gyönyör, ködtél, hogy képedre teremted: Adamot nagy ékséggel, halhatatlan ditsóséggel, Paraditsomban vived: &c. Nagyság - Jószág, szép Uraság kellemetes nagy méltóság vala azz örökz boldogság.

Eztet

Eztet de az gonosz fán, ki oroslány hivek után, hamar meg irégylette: Es ez en nagy Uraságbul halhatatlan boldogságbul, az embert ki eytette: &c. Burá, kinra, nagy munkára, éltig való farats ágra, s-vitte örök karhozatra.

Parancsolattját Istennek, az ő Sz. Teremtőjének; mert vele meg Regette: Cyümölis ét az ültott fanak, Paradicsom almája nak ő vele meg éte te. &c. Evát, Urat, Isten Fiát, emberi nemzestek Attyát, jay így rontás maradékját.

Hogy az Isten ezt meg látá, nagyromlasunkat meg száná, Fiat igérvén monda. Az Aszszonyi allat magva, kígyónak tejét meg rontya s-népét meg szabadditya. &c. Jó hir, kedves ir, Eva nem fir, Adam örül Istent dits ér az órdógtól immar nem fell.

Az Urnak ez igéretét, Messiás el jövetelét, sok szentek szíve várta: Christus megtestesülé ét, Isten Fia Bűlerését, látnia ohajtotta. &c. Immar meg atta, meg mutatta, ez világra

B 4

bocsa.

bocsátotta s' lelki örömrünk meghozta:

Ne féltünk hát ellenségtől havanis bántásunk ettől, mert nagyon jó királyunk: Meg oltal maz az ördögtől, és minden reánk törőktől, ez mi hatalmas Urunk. R. Velünk bennünk, mellettünk, nagyon s-viáskodik értünk Isten velünk hat mit félünk?

Vigadgyunk szert szívünkben, dicserjük Istent lelkünkben, tellyés mi életünkben: Siesünk Gyülekezetben, énekebven neki szépen, Ez Adventi időben. R. Zongyón, Pongjón, ő állyon szívünk s' nyelvünk enékellyen, hála adas meg ne szünnyön.

Szerelmes édes Jესusom, al dott legy kedves Christusom, hogy minket meg váltottál: Oh egyetlen egy orvosom, Dragakővem szép aranyom ki magadnak választál. R. Szépen, Egyém, én tegyessem, én örömröm, minden kintsem, téged ohajt szívem lelkem.

Tenedek azért szíveffen, énelek mostan kedveffen, s vártak nagy szerelmesen: Mind ez szent Advent idő.

időben, mind Pediglen jóven időben, Az karacsony meppen, jóy hozzám hát kegyessén. R. Szalast, lakast készits nálam szép nyugovást meg maradt, s' nekem adgy meg boldogulast.

Adgyad szent születésedből, sőt te egész érdemedből, várjam id vőffegemet: Egyedül te jó voltodban és érdemes haláladban, helyheztessem hű ömet. R. Illyen, Hűtben, reménységben, jó életben s kegyességben éllyek hallyak s' mennyek mennyben.

Tied vagyok ez életben, tied tegyek jóven időben, vigy oda hol magad vagy: Hadd légyek ott is kedvedben, az te nagy ditsőffégedben kívánságom hozzád nagy. R. Iót adgy, el ne hadgy, velem moradgy mért én tied s' te ennyim vagy, Jესus oda vigy hol te vagy.

Ah halld meg, ohajtá somat add meg jó kívánságomat, kit igaz hűből kérek: Add meg hű ömnek jutalmat érdemed del, nyertt Coronat, mellyet hiszem el veszek.

R. Mennyben, örömben, hiveiddel
szenteiddel fényességben veled legyck
ditsőségben.

Illybuzgo kívánságomban, hallgass
meg Imad ságomban, JEsus szivem ö-
róme: : Segély hogy benned bizha-
sam, tñled el ne vonnyattassam, lel-
kemnek Vő legénye: R. Jövel, Közel, és
ne kéff 1, szaly bé hozzám kegyelmed-
del, boldogits örök élettél. Amen.

M A S.

Nota: Isten el küldé Angyalát:

IM'ar Adám hogy el esék Isten rajta
szánakodék, Christus neki ígérteté,
kivel meg vigasz taltaték.

Szolla Isten Angyalának, Menny-el
monad meg Máriá nak Annnya lész.
Isten Fiának meg-Váltót szűls ez vi-
lagnak.

Tsudalkor ék az Mária, férfiat nem
is mért mondgya, de Gábríel vigasz-
tallya, hogy azt szent lélek munkál-
lya.

Ugy

Ugy mond nem kól ezt csudálni,
Ist en dolgát kóll gon dolnyi, hogy ő
mindent cselekednyi, elegséges végbe
vinnyi.

Ah Uram im'te szolgálad, mond Má-
ria mint akarod, úgy légyen mint pa-
rancsolod, szolgálnak jóbnak tu-
dodd.

Nagy hamar terben akada, méhében fi-
át fogada, idővel magzatott hoza ki vi-
lágot meg Váltotta.

Büntül ördögöl pokoltul, az Törvé-
nynek pagy at kátul, az Iszennek hara-
gvátul, és az örök kárhozattul.

Eörüllünk hát s' most vigadgyunk,
szivbül lelek bül tapsollyunk, Istennek
halakat adgyunk, és neki ekképpen
szollyunk.

Kérünk Ur JEsus tégedet idvözits te
hiveidet, vedd hozzád az mi lelkünk
et, Mennyebe el bé vigy minket.

Hol örökkén veled legyünk, örömd-
ben ressesüllyünk, téged vég nél kúl
dicsérjünk, te miénk s' mi tied legyünk.
Amen.

B 6

MAS.

Notája: Az keresztyénységben, &c.

Vigan énekellyünk, Atya Istenet dicsérjük, ki az ő Szent Fiát ez Világra elbocsátta, hogy az ő halálával minket megváltana.

Az Istennek Fia, négy-keppen jó mi hozzánk, először az testben, másodszor az lélekben, halálunkhoz harmadszor, ítéletre utólszor.

Mért Testben ő el-jött, és Szűztől születtetett, Szent Iras azt jelenti, poenitentiát hirdetni, kórokat gyógyítani, vakoknak látást adni.

Ez Christus azt mondgya: tinéktek példát adtam, az mint én cselekedtem, törvényt be tellyesítettem, ti is ugy az Istennek akarattját te gyétek:

Az Atya Istennek akarattját hirdeti, hogy bűn-ől ki-térokot, ő idvözitené, ő kint halált szenvedé, az őrdögöt meggyőzte.

Mindenkor Lélekben, jó embetnek szivében, az ő szent Igéjében, ugy el jár ő kegyelme, kegyelemnek ajtaját, zöngetőnek meg-nyitgya.

Azt

Azt mondgya: hol ketten vagy harman öszve gyűlnek, az én szent Nevemben ő közöttök vagyok én, mindennap vélek vagyok, mind világ végezetig.

El jó Ur harmadszor, embernek halálához azért hadgya vigyázni, jozan életűnek lenni, mert ember nem tudgya, melly nap rá jó az halál.

Magunkat meg-ójuk, hogy meg ne neheztellyük, tobzodással szivünket rezségseggel, és ez életre való gondviseléssel, ez az Urunk intése.

Negyedszer Ur el jó, ez világott iténi, rettenetes lesz ez nap, az halottak föl-támadnak, itt nem egy elrejteznék, ha Ur előt el-mehetne.

Urral ítéletre minden Angyalok jó-nak, rettenetes szavára az egek meg indulnak, éj fok jegyek lesznek ez utolsó időben.

Az nap leszén rövid, hirtelenséggel esik, rettenetes nap támad, haragnak és boszszú állásnak, mellyen Ur itéli pokolra bűnösöket.

Azért jer készűllyünk, gonoszságot el-hadgyunk, szent Keresztyénységben,

B 7 igaz

igaz poenitentiában, és imádságokban,
 így varjuk mi Urunkat, Amen.

M A S.

Notája: *Követi vala népnek főksága.*

AZ UR Istennek, tsuda hatalma, im'
 mit tselekedte, Abrazattyára, mert
 embert teremte.

Igen ékeffen, halál s' bűn nélkül, és
 nagy okossággal, hogy Teremtőjér is-
 merhesse azzal.

Es hogy lakozzék, ott uralkodgyék
 az Paraditsomban, tsak hogy ne edgyék
 az tiltott almában.

Az gonosz órdóg, ez fok drága jót,
 ottan megirigylé, hogy Isten embert
 illy nagy rá teremte.

Tört vete néki, hogy hamarsággal
 ötet meg tsalthatná, gyönyörűségtől,
 éppen meg foszthatná.

Az álnok kigyó, az Embert ejté, im
 ez nagy veszélyben, az edgy almának
 hogy koltolt izében.

Azért az ember gyönyörűségét s' ó-
 rómét el veszté, magát nchezzen he-
 lyére téríté.

Miglen

Miglen bé nem tölt, az mit jövendőlt
 régen az Prophéta, hogy meg váltónk-
 nak Szűz léfzen az Annya,

Az szent Lélektől s' nem férfitól,
 lón testesülése, az tisztaságos Sz. Szűz-
 nek méhebe.

Szűztől mag-nélkül, ki nyílt szép Ró-
 sa, úgy mint az Messiás, melly mi Iste-
 nünk, az bizonyos mondás.

Eő szabadította, rabságból hozza,
 melly veszendő vala, órdógnak rajta,
 nem lesz már hatalma.

Christus kegyelme azt cselekedte,
 hogy testben öltöznék, ki nem mond-
 hatni, mint meg aláztatnék.

Halála által poklot el rontá, és meg-
 szabadítá, a' kik valának órdóg fogsá-
 gába.

Az Angyloknak lón nagy örömök,
 hogy ez hír föl-hata hogy Christus vére,
 Embereket váltá.

Ditsérjük azért Ur Jesus Christus,
 ki velünk tött fok jót, jobbakat kiknél,
 Ember nem is hallott.

Amen ditséret, tisztesség legyen,
 mennyei Atyának, kedves Fiának, s'
 szent Vigasztalónak, Amen.

KA-

KARATSONYI

ENEKEK.

IN dulcijubilo, zöngjön vigének szó,
Mi meg váltónk nyugszik, in praesepio,
és fénylik mint az fényes nap, Matris in gremio, Alpha est, & O, Alpha est & O.

O JESU parvule! oh kisdéd Gyer-
metske! Szívünket vigasztaljad, ô puer
optime. Minden te javaiddal, ô Prin-
ceps gloria! Trahe nos post te, trahe
nos post te.

O Patris bonitas! ô Fiunak engedel-
me! Mi mind el vesztünk volna per
nostra crimina, de ô nekünk meg-nyer-
te, Coelorum gaudia. Eja qualia! Eja
qualia!

Ubi sunt gaudia? Az mennyei hajlék-
ba Nagy örömmel éneklik nova cantica;
mind az mennyei karok, in Regis
curia. Eja gloria! Eja gloria!

M A S.

AZ menyből halljátok, nagy örömet
iffiak és mind vének, mellyet most
hir-

hirdetek, dicsőséggel kérlek ne fél-
lyetek.

Istennek Sz.Fia magas menyből Jesse
gyökereiből, magára Tettet vónés Szűz-
től születet ma minékünk.

Eötet az Mária édes Anyja, polában
polálá, tévé ez jászolban, az rút istaló-
ban az nagy Királyt.

Kit ôkôr és szamar szagolással ismér-
nek Uroknak, és az hideg ellen ôk ôri-
zik szépen fuvallással.

Es ennek ekeffen énekelnek mennyei
Seregek, ditsőség menyegben, békeség
ez földön mindeneknek.

Eörvendezz és örülj nagy kedvessen,
mostan oh én Lőlköm! föl zöndült szép
napok ragyagó csillagok most félnjenek

Az bűnös emberért világosság támad
élet s' váltság azért ditseretet tegyünk
tiszteléseget neki, Amen, Amen.

M A S.

Notaja: Den Matter dort oben/ etc.

Hirdetek ti néktek Lőlki nagy örö-
met, egy tiszta Szűz szülemi Idvö-
zitönket, mennyeknek Királyát, szün-
telen ditsirjuk, Angyaloknak Urát.

Erről

Erről az Prophéták régen prophétáltak, Messiás Christuſrol nagy hireſſen irtak, jóvel idvöz légy már, mert a' herrefztyénység téged nagy ſzomján vár.

Nap, Hold és Csillagok, rőpdőzven vigadnak, ſzent Születéſenek, örömet mutatnak, minden fele állat, nagy örömmel varja ő meg-válto Urát.

Gyönyörű ſzép gyermek melly feſzik jáſzolban, és be takartattatott kemény polyátskában, kit az Sz. Seregek magas menyörſzágban ſzüntelen ditsérnek.

Szent Szüleréſenek örvenderes napját ſzentellyük és várjuk ſőlünk, boldogságát, örögi hatalmát, meg rontá minékünk ada boldogságát.

Oh áldott ſzép Gyarmek, Iſtennek Sz. Fia, ki mi bűneinkért ſzülettel világra! légyen neked hálá, ez ſzomoru völdgyből vigy be orſzágodba.

Amen Alleluja vigan énekellyünk, ſzületett Királynak hitből könyörögjünk, ez földön mig élünk, örök boldogságot meg adgya minékünk. Amen.

MAS.

M A S.

NObis eſt natus hodie, de pura Virgine, Rex eſt victoriæ.

MaGyermek nekünk ſzületék, tiſzta Szüztül nekünk Királyunk adatek.

Cui Sol Luna, & Terra, omnia Sydera vernant per tempora

Kinek Meny, Földes az Tenger, ſzolgálnak nagy hiven, az ő idejekben.

Ideò nos nos Terrigenæ, laudemus hodie Regem potentiæ.

Azért mi is mind fejenként, ditsérjük ſől ſzóval, győzedelmes Királyt.

Ob hoc nunc pangamus ei, omnes & ſinguli cum voce chorali.

Moſtan neki zöngedezven mindnyájon egy ſzóval, neki énekelven.

Laudemus noſtrum Dominum, Maria Filium, Regem Angelorum.

Ditsérjük az mi Uránkat, Máriának Fiát, Angyalok Királyat.

Ut dentur nobis præmia, magna que gaudia, in Coeli curia.

Adgyon nekünk boldogságot, örökös vigſágot, Mennyei Orſzágot.

Laus,

Laus, Honor, Virtus, Gloria atque
Victoria, per cuncta secula.

Ditséret legyen ő néki, nekünk pedig
lölki békeség örökkén, Amen.

M A S.

Sz. István Mátyróságáról.

Szent Istvánnak halálát jelentem,
Mátyróságáról emlékezem, és
kövezését mostan beszéllem, erős hűt-
tit Christusban hirdetem.

Zöndülés Sidoságban támada az hűt
dolgában fok meg bodula, Isten igéje
névelkedik vala, számtalan nép Chri-
stushoz tért vala.

Az Sz. István Istennek szolgája vala,
Christus hűtit prädikállya vala, nagy
fokaság hozzá hajlot vala, mert Sz. Lé-
lek belőle szól vala.

Nagy tsudákat is ő téfzen vala, kiért
fok nép őtet halgattya vala, kin az Si-
dók boszónkodnak vala, meg-ölnie
igyekeznek vala.

Tamádának némelly gonosz férfiak,
az gyülekezetből kik valának, nagy fo-
kan egyben szóláhozának, Sz. Istvánra
rá tabatskozának,

Hogy

Hogy ő vele meg vetekednének, ha
dolgában konkolt lölhénének, melly
ellene volna szerzéseknek, hát azonnal
Istvánra gyűlnének.

Gyülekezetben fogva bé hoznáják,
Papok előtt őtet vádolnáják, és előttek
el-kárhoztatnáják, végre szörnyű ha-
látra adnáják.

Rea azért fokban indulának Sz. István-
nal ők disputálnak, de ellene hogy
nem allahatának azért rea mind agyar-
kodának.

Az Sz. Lélek belőle szól vala, ki ellen
Sídók nem alhatnak vala hamis tanúkat
támasztottak vala, kit Sz. Istvánra hamist
szólnak vala.

Támaszták rá ezzel az közéget, Va-
rosbéli fok gyűlevész népet, fő Papokat
és vén Embereket; meg-ragadák mind-
gyárt azért őtet.

Jerusalemnek gyülekezetében, elő
vonnyák Papok eleiben, hamis tanukat
állottak előve, kik ezt kezdék mon-
danvi felőle.

Az nagy Istent ez meg káromlotta,
Mojseš Törvényt meg hamisolta, ez
szent

fzent helyet rútul szídalmaztá, tóle hal-
lotrák, hogy ezt is mondotta.

Naázarethbéli JESUS az fcent helyet,
el-rontya meg bontya az gyülekezetet,
Moyseftul adatott szerzeteket, ilyen
nagy karomlast ez beszéltet.

Vén tanátsok és fok szerzetefek, te-
kintvén fzent Istvánt az hamis emberek
az Fő Pap ül vala ő közétek, erre kérde-
fzent Istvánt ellőtek.

Sok tanuknak ha az ő monáfok, ugy
vólna-é bizonynyal valláfok, mert azért
léfzen embereknek halálok, kiktől hal-
lattatnak ilyen káromláfok.

Tellyes vala István fzent Lélekkel, fe-
lele nékie bátor szível, vallyon s'kit nem
fenyegertettek öléffel, Isten hivei közt
öldökléssel.

Régi Prophétákat az ti Attyaitok,
meg ölte le-taglottak mind azok, ti-is
azoknak maradéki vadtok, kik Istennek
ellene állottok.

Az ti Atyáitok az Istent kergették,
jám bor hív Prophétáit meg- ölte, kik
Christusnak jövését hirdették, mind
azokat ok meg- eméztettek.

Na-

Názarethbéli Jesusnak hohéri, ti is
vattok mostan porofzloi, Ur Christus-
nak vadtok áruloi, drága fzent Verének
ki ontoi.

Szívekben Papok háborganak vala,
hogy Szent István ezt beszélli vala, fo-
gokat ra asikorgattyák vala, az fő- Pa-
pok agyarkodnak vala.

Tellyeslévén István Szent Lélekkel,
fól tekintte az égre nagy örömmel, Je-
sust látá az élő Istennel, föl kiálta nagy
buzgó Lélekkel.

Ugy mond látom meg nyílanak az E-
get, es állván jobján az Ur Christust, az
Atya Istennel az szép Jesus, ezt halván
egyszer s' mind be dugák fülőket.

Leg ottan immár föl kiáltának, sikol-
tással re rohanának, vele gyorsan ki
igazzulának, számtalan köveket raga-
dozának.

Egyszer s' mind Istvánt kövezni zey-
dek, agyba főbe kövekkel le verék, Je-
rusálem kitől el febnének, ottan szegé-
ny térdére le esék.

Rikoltással ötet kövezik vala, semmi
épsép

épsepe testében nem vala, seje teste mind elromlott vala, még is szegény így könnyörög vala.

Az én Lelkemet Uram Jésus, ved hozzád mind ezeknek bűnöket, meg bocsásd bűnök nékiek ne tulajdonítsad, erre kegyelmességedet mutassad.

Többet szegény nem szólhatot vala, verés miatt el sebheter vala, ez szók után földre borult vala, Ur Istenben és el alut vala.

Tesztet néki szépen el temeték, fok Isten felő népek kefergék, Lólke örök ditsőségbe veteték mennyei boldogságban helyhezteték.

Mellybe mi is hogy el bé mehefsünk, az Fölleges Istennek könnyörögjünk, kétség nélkül ha benne hien.

dünk, örök ditsőségben véle lézünk.

Amen.

BOJTI

BÓJTI ENEKEK.

REgi időbē meg-irta, Jeremias szent Prophéta, hogy Christus kint halalt szenved, ez mind Sidok tanatsa lótt.

Mert ő köztök úgy szollának, mindnyajunké legyen az tanáts, hogy árt-hassunk az igaznak, és szerezzünk néki gonoszt.

Nem vész el Törvény ez mia, bóls nek sem mulik tanatsa, noha ez beszéd igen mély, lám Profétáktul nem vész el.

Kiáltással eleiben, mennyünk úsűk-meg nyelvünkkel, igazsággal ellenünk áll, ne gondollyunk semmit azzal.

Elő kenyérnek ő magát, és Isten Fia-nak hija, szeműnkre hánnya bűnűnk, büntetéssel is fenyeget.

Semmi kedvűnk nem keresi, rá is néznünk immár nehéz, ez Ember kemény személyű, ne szenvedgyúk őt kö-zöttünk.

Függészűk-fől kerest fára, lassuk-meg ha Isten Fia, őllyük meg szörnyű halallal, ne legyen nehéz ez után.

C

Atya

Atya Isten tekints reám, lásd mint támad ellenségrám, mint az bárány szelídseggel, szenvedem dühösségeket.

Meg nem bõtsüllék ortalamat, úgy verék mint akarattyók vólt, minden testemet, fejemet, meg gyalázának engemet.

Az mint az kemény kőszikla, én fejem köztök áll vala, az nagy kinban né indula, minden gonosz ram rohana.

Uram te vagy igaz Biro, igazságomat jól látod, és az ő gonoszágokat, rád hagyom benned bizom.

Azért mi is ezen képpen, bizakodgyunk az Istenben, hadgyuk rá rövidségünket, hozzá járulván szívünkkel.

Hogy az Istenhez mehefsűök, menyországban vele lehefsűnk, edgyütt vele hogy élhefsűk, Christus légy segítség nekünk.

Az te keserves kinodért, bõtsádmeg minden bűnünket, miket örök tűz ne égesen, Christus ments meg minket, Amen.

M A S.

M A S.

Böyti Enek. Nota Segétségül
hijúk az. &c.

Istennek szent Fia, világ meg váltoja, Imagat meg alázta, Menny föld al-küttoja, hozzánk szerel mébül lön embernek Fia, hogy te ő általa lennél Isten Fia.

Szeplőtelen szűszűl vilagra születék az hűtetlenek, túl fokszorúl döz tetek, részeg tobzódónak túlök neveszteték Isten káromlónak rutul vadoltaték.

Tanítványa Judas üt el árulá harmintz ezűst pénzen lidoknak elada, lidoknak serege rá men vén meg togá, artatlanul Jesust igen meg hurczolá.

Vala-mennyél nagyobb csuftságot tudhatták, es rettenetes sebb kint ki gondolhattak el követték rajta és néma szanakodtak, hogy bűntelen legyen azzal nem gondoltak.

Az Istennek Fiát sőt mihelyt meg togták igen meg kööztvén retto vá hordoztak, Annas Caiphástul Pilatushoz hoztak, onnét Heródes hez s' szörnyen osztorozták.

C z

Nem

Nem szánták kinnyait ruháit le vontak, és az bárkony ruhát ő reája adták fidoi királyának tsuffságbul mon dotak ővi s koronával ütet koronázták.

Testérül az bárkony ruhát meg le huzták, szentséges tagait rutul osto rozták, szörnyü tsápásokkal ugy an meg, szaggatták, és minden tetemét verben fagyban hatták.

Az után halálra ütett kárhoztattak, az Tolvay Barabász de el bocsatották, kereszt fasat maga vállán hordoz tatták, melyre, föll feszítvén élettúl meg foszták.

Te érted ezeket az Christuszenved te, Attyának haragját lecsendesztette, s-igy kik benne hisznek pokoltul mentette, és örökösivé, Mennyország nak tette.

Azért eyel nappal erről elmelked gyél, mellynagy draga árron ember meg vetettél, nem arany s-ezúszel kin pokoltul mentél, hanem Christus vére által idvözültél.

Az kiért ön ki mindenkor halát ad gy, benne valo hüt ben vegiglén meg marad-

maradgy gyermekeid nek is ebben ió peldát hagy, hogy az JEsus Christus igaz hütiben vagy.

Igen vigyázz arra ha Urunk máso kért illy fokot szenvedet bünös embé rekért, örömöft hat- te is szenvedgy igaz hütért, az JEsus Christusnak tiszta vallásaért.

Túdván ez Világon kik fokot szenvednek, ő igaz hivi biz onnyal legye nek, az örök életben azok reszefülnek, és ő véle edgyütt megh dicsóittetnek.

Eörüllünk hát mikor érte üldöz te tünfz mért hogy ővé vagyunk ebből is mértettünk, az ért jövendőben nagy jutalmat veszünk, az Christus JEsus sal vég nélkül eörültünk.

Te azért Ur JEsus Jövel s'népeidet tartsd meg benned bizó igazhivaidet, végig igaz hütben s'erősíts bennün ket, hogy neked megh tartsuk szegény Zelkeinket.

Hogy mikormég futtyok az Világi pallyat, tüled meg nyerhesük amaz szép Coronát, jövel Uram JEsus lántz old még az sátant, hogy végbe ne vigye ő gonosz szándékát. C 3 En-

Engedgy örvedetes tsöndesz meg maradaft, te szent Egyházadnak közrünk végig szállász háborgatoinknak tégy még zaboláz afz kik artatlan nekünk kézféttenek romlaft.

Ne mond hasfák tovább, hogy hűtle-nek légyünk, avagy ugyan minften minékünk Iftennünk, mutasd még hohgy te vagy oltal mazonk nekünk mellyért mind örökkén tégedét ditsérünk. Amen,

L I T A N I A.

O H Mennyei Atyánk! Tekintskegyeffen reánk! JEsus Idvezitünk. Légy kegyelmes nekünk. Kegyelmes Iftennünk. Könyörűly mi rajtunk.

Puer.

Szentöltésék az te Sz. Neved, Mennyei Fölfeget.

Chorus.

Az te szent Fiadnak érdemeért, halgafsd meg Ur Isten.

Engedd, hogy te isméretedben mind végig meg maradhassunk: Talalmányt el-hadgyunk.

Cho-

Chorus.

Az te Szent Fiadnak érdemeért, halgafsd meg Ur Isten.

Jöjön hozzánk az te Sz. Országodnak ditsőffége Kinek mintsen vége.

Az te Sz. Fiadnak érdemeért, &c.

Engedd hogy az te Szent Lölked', minke te szent Országodnak Tagiaivá tegyen.

Az te szent Fiadnak érdemé. &c.

Légyen az Te szentséges akaratedz földön, Miképpen az menyben.

Az te Szent Fiadnak érdem: &c.

Mint az Angyalok menyben, Ugy mi-is ez földön.

Az te Szent Fiadnak érdem: &c.

Engedd hogy az te szent akaratedszerint élheffünk, kedvedben leheffünk

Az te Sz. Fiadnak érdemeért: &c.

Adgy jó Fejedelmet és eggyefséget, Lölki békefséget.

Az te Sz. Fiadnak érdem: &c.

Adgy hivatalunkban te ditsőffegedrevölő hasznos elő menetelt. Ditsérheffünk tégedet. Az te Sz. Fiad. &c.

C 4

Add

Add meg az mindennapi kenyere-
ket, Add meg életünket.

Az te Sz. Fiadnak érdem: &c.

Bocsásd meg az mi vétkeinket né-
künk. Kegyelmes Istenünk.

Az te Sz. Fiadnak érdem: &c.

Miképpen mi is meg - bocsáttuk
vétkeket, Ellenünk vétetteknek.

Az te Sz. Fiadnak érdem: &c.

Enged hogy az irgalmaságban té-
ged követhessünk. Egy másnak en-
gedhessünk. Az te Sz. Fiadnak, &c.

Ne vigy minket kísértetben, ördög-
nek törében.

Az te szent Fiadnak érde: &c.

Ne hadgy esnünk semminémű vesze-
delemben. Gyarló életünkben.

Az te Sz. Fiadnak érdem: &c.

Oltalmaz minket gonosztul. Artal-
mas szándéktól.

Chorm.

Mert tiéd az Ország, hatalom és a'
dicsőség, mind örökkön örökké.

Hértelen való haláltól, ördögtől, és
minden világi nyomoruságtól, kegyel-
messen

messen szabadíts meg minket. Adgy
örök életet.

Mert tiéd az Ország, hatalom, &c.

Ur Isten halgass meg az mi könyörgé-
sünket. Tölis bé keresünket.

Mert tiéd az Ország, hatalom, és a'
Dicsőség, mind örökkön örökké, A-
men.

M A S.

Placidus Maria.

Aj! édes Méhemnek, drága édes
Gyümöltse, én szegény árva fejem-
nek, csak egy remensege.

Jaj! jaj! ki nem szánálátván illy efe-
tedet, könyves szemmel ki nem sirna,
látván szent Testedet.

Jaj! mind el hagyának, szolgálai el-
futának, mint mezőben edgy virág szál
szintén ugy hagyának.

Oh drága szülőttem! ártatlan édes
Jesus, mi bünt tettel, hogy fán függesz,
szeléd kegyes Christus.

Most édes italod méreg eczettel tel-
lyes, minden tagod fok kinokkal látom
igen terhes.

Coronád most tövés szent kezeidbē
Clavis, szent nyakadon ütés csapas, va-
gyon, de nem Clavis.

Az bűnös Adamnak és Evának vétké-
ét, hurczoltattal, csapdoltattal, végre
áldoztattal.

Calvaria hegyre meztelen vitetél,
az kegyetlen hohéroktól ott fel-feszét-
tetél.

Te szent oldalodból, bőven csöpög
piros vér, ez világon szerte szélel, futot
szomorú hir.

Siratnak barlangbā lévő mérges Sár-
kányok, fitankoznak minden helyben,
lévő vad állatok.

Gyazban öltözének, minden féle ál-
latok fitat az Nap, ohajt az Föld, fitnak
az Csillagok.

Siratlak szüntelen, én is keserves szem-
mel, read nézvén téged szánlak köny-
ves szemeimmél.

Szánnyatok-meg engem erdők szép
violái, keferüllőn az hegyeknek zugo
csatornái.

Vége legyen immár keserves pana-
szimnak, mert látom nints ki szánója
az én siralmimnak, Amen.

MAS.

M A S.

Iesus az keresztfán függvén, és Teste
sebhetet lévén, keserves nagy kínai
közben, ez hét szót mellyet Iesus szólla,
jól meg gondollyad szivedben.

Első mondása Jesufnak, mellyet
monda Sz. Atyának, édes szóval és vig
szível: Botsáts meg nek k én Atyám,
mert nem tudgyák mit mivelnek.

Másodszor gondold meg irgalmasá-
gát, mellyet latorhoz mutatott, kegyes
szóval kinek monda: Bizony te velem
lészesz ma, az én Atyám országába.

Harmadszor gondvifelését, s'ne vedd
tsűfságra beszédét: Afészony ihon az
te Fiad, János, vedd hozzád Anyádat,
s'vifeld szorgalmatos gondgyát.

Most halljad negyedik szavát, Chri-
stus nagyon kiáltását, Szomjuhozom:
boldogságát, emberi nemnek kíván-
ván, s' szegek helyét fel találván.

Eő-ödfőzör irgalmaságát, mellyért
szolitá szent Atyát: En Istenem miért
hadtál el engemet, mért az mit szenve-
dek, mértéke fölött terhel.

C 6

Ha-

Hadotik igen ható szava, mellyet fok bűnös is halla, az ő szentféges szájából: Bé tellyesedtek mindenek, ez orában jókedvemből.

Hetedszer, ajánlom Atyám, te szent kezeidben magam. SzLelkedet botsáfd hozzám, az én utolsó orámon, mikor testemtől butszuzom.

Christus kinnyat ki bősüll, s' ez hét mondásit emliti, kegyes gondgya arra lészén azonképpen itt ez földön, és az örök ditsőségben.

M A S.

Ugyan azonról.

M Időn Jesus az kereszt fán, testben meg-l iggatatván, keferű nagy fajdalmakat, szenvedne, im' illy hét szokat, monda jegyezd meg azokat.

Elsőben mond, nagy édesen, ő szent Atyának mennyekben, épsegből elméjének, Atyam botsáfd meg nekiek, nem tudgyák mit cselekefznek.

Másodszor nézd a' kegyelmet, kit Jesus a' Tolvajjal tett, mondván nek irgal-

galmában: Bizony ma Paraditsomban, lészsz én Országomban.

Harmadszor ő nagy szűkségét, gondold-meg illy szép beszédét, Afziszonyi állat im' te Fiad János im' hol a' te Anyád vífeld hűségesse gondgyat.

Negyedszer monda ártatlan, Szomjuhozom mint untalan, embereknek idvétségét, kívánom s' az szegek helyét, érzem testemben billyegét.

Eötödészöt mond keferveffen, én lstenem, én lstenem! miért hagyál el engemet? hogy nézhedz szenvedésemet, melly majd győzi örömet.

Hatodik szava olly erős, hogy fok bűnösnek rettentős, mondván Jesus szent szájával, el végeztettet byzonnyal, én kinom ezen orával.

Hetedszer mond már edgy végben: Atyám Lelkemet kezedben, ajánlom vég butszuzással, testemtől meg válásával, mert már meg-vittam halállal.

Valaki Christusnak kinnyat meg-bősüll illy hét szavát, azt lsten itt ez életben, meg áldgya ott s' kegyelmében, reszessé téfzi mennyekben, Amen.

URunk JEsus szelédsegnek igaz Báránya, ez világra jöve bűnösök váltságára, mi bűnünkért adta magát az aldozatra, hogy szent Atya előtt tenne ártatlanokká.

Az ördögől kéfé téft s' embertől káromlást, Atya fiától szenvedé gyalazattyát, ellenségitől föl vette ő nagy szidalmát, így szent Atyának bétölté jó akarattyát.

Csudálatos Isteni szeretet emberekhez, hogy hasonlóvá tette magát mindenekhez, bűn nélkül lévén kegyes lön bűnösökhöz, nagy irgalmaságot, mutat az meg térökhöz.

Ebfeget, szomjuságot, hever és hideget, föl vévé mi érettünk az uagy szégyenfeget, véres veretékkel, mennyei kenyerünket, keresté munkával az mi idvösségünket.

Az halálra eredvén akarattya szerint, szenvede borszuszágot és valla nagy fokkint, példát adván mindnyájunknak, hogy ő kerestét vífelyük, és keresfük őt mi naponként.

Ké-

Kérünk téged Urunk JEsus Istennek Fia, drága vered hullásával nézz fia idra, nyitrafd meg kapudat hogy te szent Országodra, bé mehefsük te utánad boldogságodra.

Ditsértessél Atya Isten az Sz. Lélekel, ki mi éitünk egy Fiadat nem kéméleted, tekints reánk kérünk kegyelmes szemeiddel, vár hassuk országodat nagy jó reménfeggel, Amen.

M A S.

OH én Atyám, tekints reám, az én nagy szűkfegemben, keresté fan függök szégezvén, az emberi nemzetnek váltságáért, kerlek, légy mellettem az an utolsó orámon.

Hozzád kiáltok Ur Isten, mert mástól nints segítségem, igen vagyok gyalazatban; Az emberi nemzetnek, &c.

Ugy mint az együgyű bárány vagyok megkínzattatván, igen szenvedek kínokat; Az emberi nemzetnek, &c.

Kezeimet által verték, épség nintsen testemben, és lábaimat szégefizték; Az emberi nemzetnek váltságáért, &c.

Méreg etzet én italom, mindennek

tsufja

tsusja vagy ok, mert lator nevet engemet; Az emberi nemzetnek, &c.

Atyám botsájd meg ő bűnök az én fészetőimnek, mert hogy ezt myvelik nem tudgyák; Az emberi nemzet, &c.

Imé én Atyám te néked én lelkemet ajánlom, vedd hozzád kérlek tégedet; Az emberi nemzetnek válttságáért, &c.

Ditséret légyen ezekért ő Jésus Christus néked, kimi éretünk kerefszt-fán nagy kinokat szenvedtél, és meg holtal, engedgyed minékünk, hogy veled uralkodhassunk, Amen.

M A S.

Jer elmélkedgyünk mi hiivkeresztények melly nagy kint Urunk sűvedet éretünk, születésétől fogva holtaiglan nem lön nyugodalma.

Először kertben őtet meg-csokola, Judás Sidóknak el árula, mondván: Figyelmezzetek, kit meg-csokolandok, az a' kit árulok.

Rá rohanának mint éh Oroslányok, tanitványi-is onné el-futanak, nagy rikoltással Annához vitetek, mi Idvözítőnk.

Első

Első orában Pilátus házána, vádolák őtet soktsalárdfogokkal, menyeknék Urat meg-ostoroznyia, Pilátó meg hagyá.

Három orakor mind fel-kiáltának, hogy ez világon éltét nem kívannak de inkább szörnyen hogy meg-feszíttesék mennyei Fölség.

Hatodik órán az kerefszt-fát vallán, víselvén kinnak miatta el-hala, ő ruhájából el le-vezetettet és meg-feszitetet.

Szörnyű kinnyaban, szomjuhozom monda, ottan az dühös Sidóknak soksága, spongyiát vévén méreggel megtölte, és nyujta néki.

Föl szóval lelkét, Attyának ajánlyá, keferű kinnak miatta el-hala, az föld meg-indúlt, Nap-is meg-sütétült, ez szörnyű dologtul.

Istenes Joseph Pilátushoz méne, hogy kerefszt-fáról le-vétetnek teste, Pilátus semmit ellene nem tarta, Isten úgy akarta.

Az Kerefszt-fáról estvéli orábon, Tanitványitól le-vete: ett ottan, az ő szent Annya, testé: ápolgattyá, keferven fitattyá.

Meg-

Meg-kenék testét drága Balsamom-mal, nagy tisztességgel be takarák gy-oltsban, új koporsóban őtet helyhez-tették, és eltemették.

Sirjunk azért hát mi hiv Keresztyé-nek, halálat adván az mi Istenünknek, igazságot halt, ki szenvede értünk, mi idvőségünkért, Amen.

M A S.

Sirjon az Eg, sirjon az Föld, melly majd leszen füvekkel zöld, sirjanak a' szép Csillagok, mert szenved kedves világok, könyvezenek az virágok.

Nelgyen vidám mi kedvünk, sirjon szánk zokogjó nyelvünk, szomorkod-gyanak az Angyalok, mert szēved ked-ves világok, könyvezenek az virágok.

Oh szomorú! oh fájdalmas! oh gyá-zos nap vagy siralmas! hallálos hirnek ideje, im szenved a' bűnösökért, a' bűn-telen ont piros vért.

Oh szelid Bárány s'ártatlan! oh te hatalmas Oroszlány, miképpen meg-őletetél, nintsen-é reád tekintet, nin-tsen ki szóllyon éretted?

Oh

Oh fejez tiszta Liliom! kit nyujt az Evangeliom, így köllé verben förtőz-nód, oh szerentlegnek edgy példája! így vagy é világ csudája?

El enyészet s'el-nyugodot, halálnak fizetet adót, ki semmivel sem tartozot, értünk imélőtt atkozot, mellyet rá fok bűnünk hozot.

Oh ártatlan nagy áldozat! ki lőtt érettünk áldozat, leszen kegyelem fe-jünkön, el mégy tőlünk hogy ujonnan ismét hozzánk mep jőjonnan.

Az nap nem azért nyugszik-el, mint ha soha nem jönne fel, de hogy hozzon nyugodalmat, oh Jesus te is el-nyugszol! lelkünknek nyugovást hozol.

Jőj föl, oh vilagnak napja! szépsége-det szívünk varja, kelly-fől hamar ko-porsóból, oh JESUS lelkünk, öröme örök életünk öröme, Amen.

M A S.

Notája: HERR Jesu Christ wahr Mensch und Gott/xc.

ECce homo! Im' az Ember! Kinek kinnya mint az Tenger; keményen ostromoztatott, tövissel koronáztatott.

Ecce

Ecce homo! Im' az Ember! ki vétes
mint vörös tenger, Barfony rongba öltöztetett, ektelenül pökdöftetett.

Ecce homo! Im' az Ember! Szenvedése mint a' tenger, mellynek oka a' mi bűnünk, ezt siratnyi meg ne szűnünk.

Ecce homo! Im' az ember! Szeretettel hozzánk tenger; Ezért ötet mi mind aldgyuk, hála adással imádkyuk.

Ecce homo! Im' az Ember! Kinek érdeme mint teger, hogy az nálunk haszontalan, ne legyen, kérjük untelan.

Ecce homo! Im' az Ember! Kinek szentsége mint tenger; Igazságunknak ruhája, Idvőffegűnknek palástja.

Ecce homo! Im az ember, Kinek kegyelme mint tenger, kzojúk bűnünk bűz oldozzaon, s' lelkéztel aján dékozzon.

Ecce Homo! Im' az Ember! Ki émeny, föld és a' tenger; Holtunk után menny-országba, Vigyen örök boldogságra. Amen.

Szent

Szent Gergely napjára való Enek.

SZENT Gergely Doctornak, híres Tanítónak az ő napján; régi szokás szerint, mennyünk Isten szerint Oskolában.

Lámá a' Madarak is hogy szaporodgyanak, majd meg jönnek a' szép kikeletkor, fok szép ének szóval zongedeznek.

Mert illetén helyben, mint pyümölcsös kertben az Fiatal; nevelkednek iffiak gyermekek jó fiak Isten által.

Illy helyben Királyok, Ur Fiak, Tsászárok, tanírattnak, a' szegény árvak is el-hagyott Fiak is oktattatnak.

Ti is ezen képpen jertek el nagy szépen Oskolában, holott szép tudományt vegyetek ad ományt, idvőffegre.

Nem jó tudatlanul föl-nyólni parasztulez világban; mert így emberfegre, nem mehetni rísztre, ez országban.

Jertek-el mi velünk, mert értetek jőtünk, jó Gyermekek, mennyünk Oskolában, Istennek házában, tanuságra.

Szü-

Szüléknek örömi, mint drága szép
gyöngyök, ti Gyermekek; Christus
int titeket, s' mind szüleiteket, föl-
küldgyenek.

Christus Urunk régen, ittez földön
lévén, gyermek korban, szereté ren-
dünket, ülven Doctörök, közt a' Tem-
plomban.

Hogy-ha nem adhatok, minékünk
Deákot hazatokból; Papyrosfra valót
adgyatok adomanyt javatokból.

Hogy Isten áldása, és szent áldoma-
sa, hazatokon; Maradgyon mind vé-
gig, világ végezetig, jószagtokon.

Szerelmes ötseink, kik lésztek tarsa-
ink, jerek elmar, jó Mestertünk va-
gyon, kit Isten meg aldgyon, ki min-
ket var.

Isten mar hozzatok, kik most el nem
jöttök, Oskolaban, de még az után is,
oda köll jönnöttök, a' szent helyre,
Amen,

Chri-

Christus föl- Támadásáról való Ené.

Surrexit Christus hodie, Alleluja,
Laus sit DEO. Humano pro solami-
ne, Alleluja, Laus sit Deo.

JESUS Christus föl támad, Alleluja,
Ditséret légyen. Embereknek vált-
ságaért, Alleluja, Ditséret légyen.

Mortem qui passus pridie, Alleluja,
Laus sit Deo. Miserrimo pro homine,
Alleluja, Laus sit Deo.

Ki szörnyű halált szenvedé, Alleluja,
Ditséret légyen. Az emberi nemzetség-
ért, Alleluja, Ditséret légyen.

Apparens primò Mariæ, Alleluja,
Laus sit Deo. Poenitenti Magdalénæ,
Alleluja, Laus sit Deo.

Meg-jelenté Mariának, Alleluja, Di-
tséret légyen. És bűnös Magdaléna-
uak Alleluja, Ditséret légyen,

Petro dehinc & cæteris, Allel. Laus
sit Deo, Apparuit Apostolis, All. &c.

Annak-utánna Péternek, Allel. Ditsé-
ret légyen. És az több Tanítványoknak.

C 6

Al-

Album cernentes Angelum, Alleluj.
Laus sit Deo. Annunciantem gaudi-
um, Alleluja, Laus sit Deo.

Es látak fehér ruhában, Alleluja, Di-
tséret legyen. Az öröm mondó Sz. An-
gyalt, Alleluja, Ditséret legyen.

Dicentem ne timeatis, Allel. Jesum
crucifixum quæritis, Allel. &c.

Mondá nékiek ne féllyetek, Al. Meg-
feszült Jesust kerestek, Allel. &c.

Mulieres, ô tremulæ, All. In Galilæ-
am pergite, Allel. Laus sit Deo.

Oh ti félelmes Afzfzonyok! All. Ga-
lilæában mennyetek, All. &c.

Discipulis hoc dicite, All. Quòd sur-
rexit Rex gloriæ, All. &c.

Tanítványoknak mondgyatok, All.
Hogy az Christus fel tamadot, Allel.

In hoc Paschali gaudio, All. Benedi-
camus Domino, Allel. &c.

Fz Husvéti Innepünkben, All. Halat
adgyunk az Istennek, All. &c.

Laudetur Sancta Trinitas, All. Deo
dicamus gratias. All. Laus sit Deo.

Ditsértésék Sz. Haromság, All. Atya.
Fiu és Sz. Lélek. Allel, Ditséret legyen.
Aldo-

Aldozo Csötörtökre

valò Enek.

AZ Christus menyben fel- méné,
hála legyen az Istennek, hogy mi-
nénkünk helyt szerzene, Ditséret Isten-
nek.

Bizonyitá emberféget, hála legyen
az Istennek, bizonyitá Istenféget, Di-
tséret Istennek.

Ule Atyának jobiára, hála légien az
Istennek, hogy mi értünk könyörgene,
Ditséret Istenek.

Négyven napig vigasztalá, hála légy-
en az Istennek, az ô hűséges szolgait,
Ditséret Istennek.

Kiknek igére Sz. Lelkét, hála legyen
az Istennek, hogy ki nyerne ô Atyátul,
Ditséret Istennek.

Világra ôket botsátá, hála legyen az
Istennek, hogy akarattyát hirdetnek,
Ditséret Istennek.

Beszédekert erősité, hála legyen az
Istennek, következendõ csudakkal,
Dicséret Istennek.

Azért bizzunk az Christusban, hála
D legyen

légyen az Istennek, mert mindenekei hatalmas: Ditséret Istennek.

Könyörög most Sz. Atyának, hálá legyen az Istennek, és rólunk vifel nagy gondot: Ditséret Istennek.

Ditsértessél Atya Isten, kálá legyen az Istennek, Fiu és Szent Lélek Isten: Ditséret Istennek.

Pünkösdre valo Enek.

AZ Pünkösdek jeles napján, hálá legyen az Istennek, Szent Lélek Isten küldetek, Ditséret Istennek.

Az Christus hú szolgainak, Hálá:&c.

Az ő hú Tanítványinak, Ditséret,&c.

Kik tífza és tellyes szível, Hálá,&c.

Egyben gyűlvén várjak vala, Ditsér.&c.

Rettenetes lön jövése, Hálá légy:&c.

Jelen volta vigaságos, Ditséret,&c.

Malasztal őket bé tölté, Hálá,&c.

Igaz hűben erősité, Ditséret,&c.

Azért mi is Keresztyének, Hálá,&c.

Föl-szóval őket kiáltuk, Ditséret,&c.

Oh Vigasztaló Sz: Lélek, Hálá,&c.

Uilágosító Sz. Lélek, Ditséret,&c.

Lakoz:

Lakozál az mi szívű kben, Hálá legyen az Istennek, Bűntül minket oltalmazván, Ditséret Istennek.

Igaz Hűnek vagy Mestere, Hálá,&c. Es Bébeségnek szerzője, Ditséret,&c.

Adgy Bekeféget minékünk, Hálá,&c. Mellyet az Világ nem adhat, Dits.&c.

Ditsértessél Atya Isten, Hálá legyen az Istennek, Fiu és Sz. Lélek Isten, Ditséret Istennek, Amen.

M A S.

Spiritus Sancti gratia, Apostolorum Spectora, replevit sua: gratia donas linguarum: genera, linguarū genera.

A Szent Léleknek kegyelme, Apostoloknak bé tölté, az ő menyei kegyel. mességével, áldván őket külömb féle nyelvekkel, külömb féle nyelvekkel.

Misit per mundi clymata, ipfos verbi potentia, ut pradicarent nuncium gratia, variis linguis omni creatura, &c.

Küldé széles ez világra, őket ő hatalmasaga, Hirdetésére Evangeliomnak, s tanítására emberi allatnak, emberi allatnak.

Dicens eis accipite, Spiritum Sanct. hodie:

hodie: Qui vos docebit:/: omnia, futura atque:/: præterita, &c.

Mondván nekik: Im' vegyétek ez mai nap az Szent Lelket, ki mindene-
ket meg jelent tinétek; az el-múl dol-
gokat, és jövendőket, &c.

Porro quando steteritis, coram Regi-
bus & Dynastis, nihil sitis:/: solliciti,
quomodo, aut quid loquamini, &c.

Mondván azt-is: Ha vitettek, Kirá-
lyokhoz s' Fejedelmekhez, akkor ne
legyetek szorgalmatosok, miképpen
avagy mit kellyen szólnotok, mit kel-
lyen szólnotok.

Dabitur vobis in illa hora, virtus Dei
scientia, quæ replebit vestra desideria,
sua virtute:/: divina, &c.

Mert ugyan azon oraban, Sz. Atyám-
tól szállástokban, adatik Sz. Léleknek
bölcsesége, kit meg nem győzhet em-
ber észsége, ember, &c.

Spiritus Sanctum hodie, coelô misit
Rex gloria: Huic canamus melos lati-
tiæ, plaudat & omne decus harmoniæ,
decus harmoniæ.

Ditsérjük azért az Vigasztalót, az
igaz-

igazságra bólts tanitot, ki az Atya és
Fiu Istennek, az ditsó Sz. Háromság,
kinél vagy on amaz örök boldogság:/:

Ergo nunc cum tripudio, Benedica-
mus Domino, laudetur sancta:/: Trini-
tas, Deo dicamus:/: gratias, &c.

Azért neki nagy örömmel, adgyunk
hálát vig énekekkel, ditsértésék a' oitsú
szent Háromság, kinél vagy on amaz
örök boldogság. Amen.

Communicáláskor mon- dando Enek.

Mein Seel dich freu / und ic.

ORúly szivem, vigadgy lelkem,
hüttel meg-ékesített; vatsorához,
megy ma jához, a' mellyhez Christus
vreet.

Vigyázz oda, hogy mitsoda, a' mit
vélz? Christus teste; az ital-is, Ur vé-
re-is, erősit örökt életre.

Ha bűneid, akarnak it, pokolra al a'
nyomnyi; ez sz. asztal, meg-vigasztal,
kélz ő meg-Uyitanyi.

Bűnös népek, ide jertek, szív terhét le tegyétek; orvos Christus, Kegyes Jésgyógyította sebeitek.

Ez vatsorán, szoktunk korán friss ruhákban öltözni; szívedet is, tisztított te is, tanully jól rá készülni.

Onnand fölyül, Isten Meny bűl, kenyérrel táplált téged, kűfizikábul, ittát jóbul, séltett őtet dicsérjed.

Orul szívem, vigad lelkem, hogy az Ur engem hiva. Enuyim ő-is, ővé én is, jólvagyon lölkömmez dolga.

Panaszkodom, fok van látom, e'jöt meg nem gondolliya, e' pohárbul, jó biztábul ő magat nem itauya.

En peniglen, oromom ben, Jésumma hozzád jóvok asztalodnál lábom meg-all, testem lelkem uyits meg.

Tisztogás meg bun bűl mofs meg Regy el med bűl Istenem ugy a Sátán lelkem káran nem örül nem árt nekem.

Torodelmes, bus férel mes szívét ő bűnejert, te még ne vés kérd, fiefs, s'botsafs meg érde médért.

Más

Más aldozat kedves szozat nints mellyet én hoz hatnék, engedd nekem röttentt testem örömében ugorjéz.

Ez Vácsora, égi modra, teged s' engem öszve kött Maragy bennem, bened lennem hagy hogy aldgyalaz téged.

Az bizonyos nyilvánságos fok, ezer Angyal itt áll, midon szépen, igaz hűtben állunz é szent asztalnál.

Ha közellyebb nézem belljebb a kélyhet ez órában, a Veritten, mint hab bőven foly febeidbűl abban.

Ez mint légyen, nem érteménst nem is disputálok; Elementum, Sacramentum s'iged hogy legyen vallom.

Ebben elmém, gyöngé ezzem, de nagy csudalatoosan, az én hutom, viszi szívem ez szent ételhez gyorsan.

Az Pap nekem, nyujtya hiszem, e' drága szent Zalogot, mellyel magam, vigasztalom, s' veszem a Menny orszagot.

Oh Istenem mikepp' engem te oro-

D 4

mod

mód által-hát mint ohajtom, oh Christum, általad az Egi jókat.

Tetzik mint ha Menny van nyitva mint István idejében te szerelméd, és kegyelmed lőlkemet illéti szépen.

Órómöm hōz, Virgin esz-kőzz hat-hatofsan in dullyon, és szívesfen zōnge dezz en harmonia mozdullyon.

Az orgona, szokás volna, Istennesz Templomában, trómbita-fző s'- az E-nek szó hogy zōngne szép formában.

Vendégeknek hiv szíveknek ez nap szomorúsága mind el mullýl, és ma vallyék nagy lőki vidámságra.

Bar csak mostan, hamarjában engemet Angyal vinne az Mennyekekbe hol fejembe Christus korónát tenne.

Ne hadd Uram, hogy en rolam, ez óróm el-távozzon bizonyos fan jele ottan lelked hogy lakást tartson.

Oh lathatnám mint akarnám, csak hamar szent színedet; de békével vesztegséggel várom s'igaz hűt teleztet.

Enazonb a', néked adva, légyez a' körefzte lásd; En valaha országodba,

tar-

tartoz örök lákozást.

Amen.

M A S.

Wer nur den lieben Gott.

Kicsak, Istenre dőlgat hadgya, és benne reménl mindenkor:: azt ő csudaképpen megtartya, minden, szomorú infégkor; ki magát bizzal Istenre, nem épít az a' fővényre.

Mit használnak nehéz gondaink? mit használnak nekünk mi jayszonk? minden reggel fohasz kodasink, hogy refszul van a' mi forsonk? csak nagyitjuk bánatunkkal, keresztünket sírunkkal.

Legyünk mi csak kis csön desfégen s' magunkban megelégedjünk:: mit a böltsiten jó kedvében rendölt s' végez & felölünk Isten, kitől választartunk, tudgya, mi hejával vagyunk.

Oetudgya az igaz vig-orát, tudgya mikor hasznos nekünk:: Ha csak lőli magunk hív voltát, kép mutatók hogy nem légyünk; el jó előbb hogy nem, vel nének, s' adgya, lasfonfok jót elménk.

D s

Ne

Nevéld szerentsélességedben, hogy Istentől el-hagyattal :: és az űl Istennek keblében kinek minden dolga jóll áll; sok hamar megváltoz tattik, kinez-kinek czil adatik.

A' jó-Isténnek igen kounyu, s' ő szent Főlségez mind egy :: a gazdagbul szegényt teszen ő, a szegény gazdaglagra megy, ő általa, csuda Ur ő, mayd magasztal s'mayd aláz ő.

Ditsérd Istent s' járgy utaiban, tegjed hiven te dolgozat :: Bizzál mennyei áldásiban meg uyityáz te forsozat; A' ki bizik az Istenben, nem hagyatik az szégyenben.

Te benned bizom én Isten emkérlek ne hagy-el engemet :: Kegyelmes szemmel nézd infegem, te tudod jól szükségemet. Noha csuda az én forsom, reményem még-is Christusom.

Midon végzem élttem-futásfát, e' fi-váloznak völgyében :: Küldd-el az Angyalok soklágát, ki vigyen engem az éghen Váloz tott ak seregében, hogy lassam színedet szépen.

Ott

Ott lesz-k rőpdoso vigságban, és Istenségedet áldom :: A' szent, szent, éneket karban, minden Angyalokkal mondom. Addmeg hamar, oh Christusom, mivel te vagy én Jესusom.

Amen, Amen, ez mind bé-teltyen, mint fogadta d nekem nyilván :: hogy nálad hamar helyem legyen, minden terhűl szaba dultván, tégedet én csokolyalaz, orok életben s-áldgyalaz. Amen.

M A S.

Versekre foglaltatott Litánia.

Ott Vatter in dem Himmel.

Notája: Mi Atyánk, ki vagy &c.

MI Atyánk, ki vagy mennyekben Fiu és szent Lelek Isten dicsőléges szent Háromság, egy örök Isteni Ióság, ígérated szerint kerűnz, halgals meg kegyessen bennűnk.

Oh Isten szány-meg fejenkint, ne fizess érdeműnk szerint, tekintsreánk Isten essen, kartul őrizz kegyel messen, mutasd hozzánk szerel, medet, ne hadd-el soha népedet. D 6 O.

Oerizz minket á sátantul, ördögi csalárdágátul, fordíts del nyilait rolunk, ne vegyen hatalmát raytunk, ne hagy-el bennünket Isten, tarts-meg gonosz világ ellen.

Oerizz mindenkor Ur Isten, tévöltéstül s' buntul itten, hadtul dühös ellenségtül gyulol ségtül, tüztül viztül, távozzon dög és betegség, szél vész ártalmas fok in Ségh.

Oerizz Uram bu bánattul gonosz hirtelen halattul, maradgy velünk mindenek ben midon állunk itéletben, örökkén valo haláltul, oltalmaz meg Isten attul.

Mi szegény bunések kérunk, téged Jესus segély bennünk, te Sz. Születésed által, nagy kin szenvedésed által, te föltámadásod által, te föltámadásod által, Mennybe meneteled által.

Te Anya szent egy házadat, tartsd még szent tudományodat. Tanitokat szent életben, kik ör-állók te nepedben igédhez erőt Sz. Lőlkör, nyúyts hogy teremtsen gyümölcsöt.

Aratnyi küldgy munkáfokat, fogyafs bál ványozáfokat, botránkozáfokat nyomy-el, gonosz példákat törűly-el, térítsd meg á tévöltgöket, hozzd meg igaz utra őket.

Rontsd meg hatalmas kezeddal kik ellenkeznek iśéd del, vérgy hatra kegyet leneket tartsd szegény keresztényidet, kiz szenvednek ez világon, megváltattaz drága árron.

Oltalmazd mindenűnket, távoztas zöndüléseket Uraznak adgy jó tanátsot, kövessenez igazságot, legyen köztök nag békesfeg, távozzék egyenetlenfeg.

Adgy szíren csét Királyunk nak; ályellenek bántó inknaz, tartsd meg Magistratusinkat, győzd meg háborgatóinkat, áldgy meg jól minden rendeket, gazdagokat szegényeket.

Nyomoruságban lévőket, szándd meg á szűkölködőket, vigasztaly kéértetteket, árvákat és özvegyeket, kik te read hagyatattak, világtul meg utált attak.

Szoptatokat csócs-Szópókat, őrizz kis ávtatlanokat, könnye bitsd a betegek, evósítsd reménységeket gyógyítsd meg őket Lelkezeben, batorítsd végső igyezenben.

Engedgy türest irgalmadbul, aroknak kik ártatlanul, szenvednek men s ki kezrekbül, ellésegeknek kórmókbül, ávagy hálól meg halnyiók, légy magad vigasztalójok.

Ellenséginknek botsass meg add hogy miis botsásfünk meg, minde-
nekkel békeféségben éllünk nagy
szép egyeslégben, á bunósok meg tere-
jenek, gratiát nálad nyerjenek.

A' tóldi gyumoltseink et mezzeinket szöteinket, áldtmeg őrizz háborutul veszedelmes szornyú kártul, azokat hogy bé gyűythesfűk szivunket ne nehezítsűk.

Jesus Christus Isten Fia, Jesus Istennek baránya, Jesus ki á világ bűnet, el veszed minden óvetked, Jesus irgalmazz minékünk, Jesus kegyel mezz minékünk. Amen.

M A S.

Rombt ihr Christen / Rombt und ic.

Nota: *Mint a' szép hives Eöc.*

IEr halljuk meg keresztények, halljuk meg illokeppen: : Idvözítője lelkünknek, mire tanítson szépen. Ki leülvén egy hegyen, tanít vala nagy hiven, mindeneket kik bé vővek szent beszédét nem szégyenlék.

Boldogok az olly szegények kik szomorkodnak igen: : ő bunokon kefe-regnek, kegyelmet várván ingyen. Azoknak vegyon nitva, Isten Paraditsoma, hol vele orokkén élnek, és nagy vigan örven deznek.

Boldogok á kik most sirnak, viselvén keresztieket:/: azok meg vigasztaltatnak, vevén nagy oromokat. Kik békevel szenvednek, s' Istennek konyorognék, Urtal meg vidá mitatnak, terhtul el nem nyomtatnak.

Boldogok ar olly emberek, kik szelidek szívükben :/: Vadsnak ugyan el-lenfégek, de engednek mindenben. A' borsz szu-állást hadják Istenre s' reá biz-zák, ki őket meg oltal mazsa, s' föld bírását rájuk bizza.

Boldogok az igaz ságot, kik éherik szomjuznak :/: Nem lát nak ők drágos ágot, a' szűks éget le rázzak. Mert meg - elégítetnek Istentől éltetetenk, lelki jókkal mennyországban örök fényes bold og ságban.

Boldog ok az irgal masok, kik má-son könyörülnek :/: Mikor ők-is fájd al masok, Urnelkül szűkölködnek. Akkor irgal maságot, nyernek nagy boldogságot, veszély búlki szabadjja, Isten őket s' vidamítja.

Boldogok tiszta szívűek, s' főrtelen nélkül valók :/: Es tőkélletes lelkűek, utálatos ó nálók. A' rut tisz tátalanság, ék telen faytalanság, azok latjak az Ur Istent, Menyben vesznek tőle min-dent.

Boldogok békefégefek és nem por-patvarkodók :/: Es ha kik gyulólseges ek,

ek, ott-is ószve álkutók. Mint lehet mindenekkel élnék nagy széz bekével, azok Isten fiainak, nyilvánssággal hiva-tat nak.

Boldogok kik igazság-ert fok öldöz ést szenvednek :/: azok Istennek Fia-ért, Mennýékbe vitetnek. Világ szidalmazását, hazudozo mondását, nem hagyja Isten büntetlen, kinnya leszen végnetetlen.

De az ignaz Istenfélők, mennyben koroszt aztatnak :/: Ez vilagon but szenved ők, Mártyrokkal vigadnak, az örök dicsősségben, élnék nagy fényességben, veszik ó nagy jutalmokat. s' el felejtik fájd al mokat. Amen.

M. A. S.

Jesus hab ich mir erkohren.

Nota : Ki csak Istenre dol, gát badgya.

Jesus magamnak valóztottam, Jesus Jenym mindenestől :/: Jesus alá en irat-tattam, Jesus, lelkem testestől. Jesus énnékem mindenem, Jesus vidá mits meg engem.

Jesus

Jesust én egyedül szeretem, JEsus arányánál - is kedvesben:/: Jesustul én meg frisítetem, JEsusnál mints semmi édesben, Jesust én el nem bocsátom, JEsus az én kívánságom.

Jesust akarom hiven tudni, JEsus az én bölis eszégem:/: Jesust kiránom bennem lenni, JEsus az én reménségem. JEsus én gyönyörűségem, JEsus in szerel mességem.

JEsus örvendez tet engemet, JEsus bátorít erőssen:/: JEsus könnyebíti terhemet, Jesust költsölöm édeffen. Jesust én minden oraban Jesust viselem én számban.

Jesust látom én igaz hittel, Jesust hallom én szívemben:/: Jesust senki nem ragadgya el, JEsus ékesség Lelkemben. Jesust érzi az én szívem, JEsusban örül én testem.

JEsus Angyaloknak öröme JEsus világ meg-váltoja:/: JEsus igazaknak napfenye, JEsus sátan meg-rontoja. JEsus hűtömnek csillaga, JEsus szívem bizodalma.

JEsus

JEsus eletem koronája, JEsus számom kívánsága:/: JEsus nálad lelkem lakása, JEsus szívernék mely - vasa. Jesust csokolom szívesfen, Jesust szeretem kedvesfen.

JEsus én lelki tudományom JEsus eletem ereje:/: JEsus dologomban igazgatom, JEsus lelkemnek kenerje, IESUS forduly te szolgálához. IESUS hoz te-rek én Uram hoz.

IESUS lelkem Manna kenyere, IESUS vidámito borom:/: IESUS szentféges sebedre - IESUS téréssék fátorom. IESUS istennez szent Fia, IESUS kegyelem nek tornya.

IESUS út igazság és élet, IESUS Menyország aytaja:/: IESUS tied csak az ítélet, IESUS légy lelkem bástjája. IESUS engemet hozzád vegy, IESUS magadéva is tégy.

IESUS benned van bizodalom, IESUS rád hagyom magamat:/: IESUS hadd mind örökken látnom, IESUS te fenyes orczadat. IESUS légy erős paisom. IESUS légy én nagy jutalmom.

IESUS

Jesus gyogitsd meg en szivemet, Jesus légy nekem orvosom: : Jesus igazgasd lépésem, Jesus légy én kalauzom; Jesus enyim vagy főképpen, Jesus tied vagyok éppen.

Jesus semmi te veled nem ér Jesus szépséges fényesség: : Jesus előted minden ki-tér, Jesus szép fényes dicsőség. Jesus tundóktó drága gyongy, Jesus én bennem-is zöngy pöngy.

Jesus mikor fogok izzadni; Jesus halálom orajan: : Jesus engem ne szünybiztatnyi, Jesus éltem végső napján. Jesus rőyts-el sebeidbe Jesus szegek helyeibe.

Jesus piros szent sebeidért, Jesus légyen hala néked: : Jesus nagykinszen vedéidért, Jesus könyörgőz tenéked. Jesus idvőzits engemet Jesus boldogitsd lelkemet.

Jesus midon megköl mar halnom, Jesus mert i t nem maradok: : Jesus add orszagodat birnom, Jesus hol ved vigadok Jesus erre, segély engem Jesus te légy én Istenem.

Jesust minden nép s nyely ditsérje,
Jesust

Jesust mag asztaliya s' aldgya:/: Jesust en telkemis tisztellye, Jesust szüntelen imadgya: Jesus énnékem kezdésem, Jesus nekem végezésem. Amen.

M A S.

A' Tizen-két órakrul.

O Mench mit Gleiß bedenk.

Nota: HEN Jesu Christ/ich weis.

Avagy: Uram Jesus én tudom jól.

Minden ora gondold meg jól, embera' mellyben te élsz:/: mig egésféged szolgál jól az Ur Istenőtől-is félz. Azértégy orat se mulnyi, ne hagy mellyben gondolkodnyi kész ne légy Istenedül.

Mikor egyet öt gondold meg, hogy egyszer megköll halnod: : az egy Isten hiven valld meg, és ötet köll imádnod, három szemeltyben-is félned, és ötet szépen dicsérned, hogy emberie teremtet.

Mikor kettőt öt gondold meg mik' pp' Isten teremtet: : két ember épen fontold meg, lenne köz ök szeretet. Es így a szent hárasfagot, szerzette e' vigas-

gaffágot, hogy el-ne hagynák egy mást.

Mikor harmat út gondold meg hogy Atya Fiú léleze: mennyben Uralkodaz hidd meg, kitől van minden lélek. Azt imádd úgy mint egy Istent a ki tenéked ad mindent, őtet dicsérjed áldgyad.

Mikor negyed út gondold meg, a szent Írást kit írtak: Hégý Evangeli- sták tudd meg, kit szeretnyi meg hagy- ták. Hol írva van Ur ígéje, min- densz: cselekedete, Christus el- jö- vetele.

Mikor ötöt út gondold meg hogy a Christus szén vedet: a magas ke- reszt fan holt meg, magára őt sebet vett. Kivel minket meg gyógyított, ki- ért-is ad menyországot, hala légyen Istennek.

Mikor hatot ut gondold meg egy hétben az hat napot: melyekben dol- godat tedd meg, illj az után szombatot; ilyosztan ez élet után, el megy itilet- nek napján, örök nyugalomba.

Mi-

Mikor hetet út gondold meg, a Mi- Atyánk-könyörgést: mellyben az hét kéreft nézd meg Christustul tanultt kéreft. Mellyben im Istentül kérünk lelki testi jókat veszünk, erről emlé- kezzél meg.

Mikor nyolczat út gondold meg, Christusnak születését: nyolcza- dik napon visgáld meg, környül- me- telkedéset. Mellynek helyébe rendel- te, a keresztség & szerzerte, bűnünz elmosására.

Mikor kilencz van gon d old meg, Christusnak ki- mulását: kilencz o- rakor értsed meg, ő boldog el válását. Meg holt a mi bűne inkért, föl- táma- digalságunkért, szerzé idvősségün- ket.

Mikor tizet út gondold meg mint rendellyed éltedet: tiz parancsolatot nzéd meg, kire mutat tégedet, az Isten, hogy a szerint ély, és ő szent Főlségé- től fély, atyad fiat szereszed.

Mikor tizen- egy gondold meg, a ti- zen egy Apostolt: kiknek a Christus je- lent meg, és kultsokat adott volt, bűnök- nek

nek bocsánatya, s' azoknak meg-tartására most-is ad szolgáinak.

Mikor tizenkettő lád meg az Apostoli Crédót :/: abban valóban gondolt meg, tizenket ágazatot. Mellyből tanuly Urban hinnyi, és jó Istenesfen élnyi, JEsus Christusban, Amen.

JEsust el-vesztő, kereső, megta'álo es meg-tartó Burgo Lelek. nek viz-kereszt nap után első vasárnapon, mondando három kegyes

éneke.

Nota: *JEsus életemnek, öröme. Sc.*

Bibliában mondja, Christus parantsolja, nekünk ezt mondvan :/: keresfetek hiven s' találjátok bőven minket biztatván. Hogy mi nagy szükséginkben Istenünknel vigasztalást keresnénk nagy bizvaft.

Lölköm itten bolyog, mint légyen a dolog, hogy fokban vadnak :/: Kik igen keresnek, fokat járnak, kelnek, de nem találják. Ez Miképp, mondja hat Christus, keresfetek, nyomozjátok és meg-találjátok?

A' lá-

A' Lában kereste bálványit kérderde de nem találta :/: Saul - is nyomozta, Dávidot vadászta, de nem találta. A' Papok Christus ellen, igaz ta nukat kerestek, de ugyan nem löltek.

Sőt a Sidoknak is, mon dotta Christus - is : keresetek engem :/: De meg nem találtok, csak heaban iartokznem lesztek velem. Miképp, mondja hat Christus, keresetek nyomozz átok, és meg találjátok.

Itt meg köll gon dol nyi kijol, tud keresnyi artalál nyilván :/: Sokan nem talál nak, mert rosz uton járnak, gonoszt kívánván. Ollyan dolgot keresnek, melly Isten dits ősfégere, nints s' id vősfégek re.

Ur JEsust peniglen ki keresi hiven, az meg-találja :/: Az őtet keresőt, és szivből szeretőt, meg nem utallja ; Ez keresés igen jó a meg találás ennél jobb a meg-tartás leg-jobb.

Siesd hát én Sölköm, siesd oh én szivem, keresnyi Christust :/: Kit Sokféle képpen el vesztettél éppen a draga JEsust. Enek el veszté-senel, nints en világon nagy obb kár, mindent el-vészéssbar.

E

Látod

Lárod miképp' jara Josoph és Mária, Jesust el vesztvén : : Tudatlanfagokbul, s' gondatlanfagokbul őtt el-téveíztvén. Oh amint bánkodtak érte, ki ada ott a világnak, s' nem csak őmagoknak.

Oek nem kész akartva, de té gyakran tudva rut bűneiddel :/: Nem csak el-vesztetted, de még el-is úztéd fok vérkeiddel. Innéd nagyobb jay! néked hogy nem mint az Máriának, vagy az ő Urának.

Valahol a JEsus el - vesztetik ott buf s, méltcán a Lélek :/: Ha kitsiny nyuszik-is, végre ugyan, még-is azt mondjafélek. Rettogvén az Pokoltul, idvőseget nem rem enlyvén, JEsus nélkül levén.

Ezt igen sokpéldák nyilván bizonyították, keferűséggel :/: Kikelréműlenek, kétségben eitenek, nagy szörnyűséggel. Cain Saul és Judás nem tartataak szent Lélektől, el-esvén Jesustul.

Igy tehát szükséges igen idvősfeget Jesust s zeretnyi : : Se egy fe más képré őtt vák merőképpen, el nem vesztényi
Vesz

Veszzen-el inkább minden, boldogki el nem erészti, Jesust el nem veszte: A-men.

II.

Notája: Szivem szerint kiva.

Lőlköm kit el-vesztettél bunóddel el-úztét: Christus Jesust szeressed sziveffen kereffed. Mind éjjel s' mind nappal, szorgal matofsaggal, bánkodva, sirán-kodva, és meg nem fáradva.

Oetet ha nem mindjárt-is, talalod de még-is :/: Ne und s' ne szűnd keresnyi, vigan fogod lőnyi. Ioseph és Mária, fokáig bánkodva, keresték és meg lőlték szívek meg-njugodek.

Visgald jól a, szent Irást s' ne tégy abban varást :/: Mért az tesz bizonytságot, rola s' tanulságot. Templomot gyakorold és hiven meg gondold, hogy hol ketten, vagy harman, vadnak ő-is ott van.

E Világi dolgokban, nints ő hív-fagokban :/: Mert ő mennyei nagy kints földiek ben ő nints. Ezeket meg-uráld s' Lelkedét ne tápláld el mulandó dolgokkal, hanem Lőlki jókkal.

Igaz poenitentiát tarts s' mutasd Jobb voltát :/: Világi élet ed nek sokságot bűnődnek. Sirasd-meg és bándd meg, hadd-el és utálet meg-é képp keresd' à Christust, meg lólód à Jesuſt.

Bűneid botsánattiát kérjed oldo-Sattjat :/: Kövesd Manafest Pallál, Petert Sz. Daviddal. Az Tékoſto Fiut, szegény Publicanuſt, à bunos Aszszony embert, és más több sok ezert.

A' mint à sörény Pasztor kérefi mindenkor :/: él vezett juhocs káját és bárányocskáját. Az Aszszonyi állat gyuit hamar világot, erőſſen lópri hazát s' kerekſi garasfát.

Légy te- is ilyen gondos sörény, szorgalmatos :/: Jéſus kereséſében és meg-lóléſében, Eképpen örülhetz, ſzib-búl örvendenz hetz az Angyali Lólkókkal és mingén ſzentekkel.

A'm láſſa à rosz vilég, kiolly mint ſzáraz ág :/: Ohaytsa teſt nek ſzemnek és kevéélet nek kedves kivanságát föl-fuvalkozdfágát, melly mots ó neki édes, de végre leſz mérges.

Sem-

Semmi után én Lekem te ugy ne meny ſzivem :/: Mint á ſzép Jéſus után hi memybe viſz vállán. Ne hallázd vénfégre ſe nagy betegfégre, Jéſus kereséſedet, és meg-téréſedet: Amen.

III.

Nota: Tündöklő haynali csillag.

Lólkóm ó nagy örómében, vigad Igen jó kedvében, hogy meg lóltem à Jéſuſt :/: Eddig volt ſzomorúságom, te moſt van már vigasfágom; meg-tálálván à Chriſtuſt. ſzivem, nyelvem, én ſzemeim és füleim s' több réſzeim tap-solnak minden tetemim.

Orúlt Joſéph és Mária, hogy előaka-dot Fia, harmad napon Templomban :/: Igen vigad à Pásztor-is, mizdón meg találja ó-is vezett juhát pusztában. Afzóny, garasfón, barátival, ſzomszédival, igen örül, velek hazában öszve gyűl.

Vigabb ezeknél-is Lelkem, és valamim van ennékem, hogy Jéſuſt megtaláltam :/: Ohmelly igen keſergettem, nagy banatimban rettegetem,

E 3

hogy

hogy or-záját nem lattam Mondvan,
ohaytván, meddig Uram leszek ma-
gam,nálad nélkül? ne hagy fokáig eg-
edül.

Engem ottan ő meg-szána, kegyel
messen velem bána, így biztatván Lel-
kemet :/ Bizzat fiam és Leányom bü-
neidet meg bocsátom, hűtőd tartmeg-
tégedet. Menny-el bekevel, veled
léssék, meg őrizbek, meny be viszlék, és
örök, ken idvőzítlek.

Itten azén bufaltt | Lelkem meg-
uyula én életem, es meg, élledet szí-
vem :/ Ezért azén Iesufomat, magasz-
talom megváltómat, taposlván minden
bennem. Boldog dolog az én dol-
gom s'állapatom, kiben állok, ennél
többet nem kívánok.

Biry immár magad engemet, kogy
meg tarts a lak tégedet én Édes Idvőzit-
tóm :/ Mevtnem elég meg találnyi, té-
ged, de meg-is tartanyi, köll szentsé-
ges Teremtőm. Gonoszbb és rosszbb
annak dolga s'alla pottja, ki meg-talált,
teged s' megint túled el-vált.

A'Mária vigyáz ob volt, azután ad-
dig mig meg-holt, Christus nak, örze-
sében :/ Szükség tehat énnekem-is,
hogy kövessem őtet én-is, Iesusnak
hivségében. Hittel, szívvel, nem bocsá-
tom, de meg-tarom, méddig élek, vé-
le örökkén ör ven dek.

Légyen tsak Sz: lélek Isten vezé-
rém itt ez életben, Isteni Félelemre :
Hogy Christusnak élyez hallyak, bü-
nekkel szégyent ne vallyak, örök ves-
zedelemre; kegyes, Istenes jámbor-
sággal, burgosaggal, meg - tartatik a
Jelys meg - marasz tatik.

A'zö szentséges igéje, ha őriszteti
beszéde, bekesféges tűrésfel :/ On-
non magának Templomot helyheztet
kedves hajlékot Lolki örven dezésfel.
Attan, jobban, naprol napra, jórul jó-
ra, menten mégren, hogy Menyors-
zágbabé-vigyen.

Segélly magad, mind ezekre oh drá-
ga Iesus, mellyekre magamtól nem
juthatok :/ Te vagy hűtemnek keydő-
je, te légy el-is végezője, mert ugy bol-

M A S.

Isten Áldásának Hazáru, az
az: Egybiz onyós Templom-
nak föll-építte sérül valo
kegyes Enek.

Notája: Jövel Sz. Lélek Ur Isten, töltsd-
bé &c,

Isten áldásának Háza, e' mi-Imádsá-
gunz Haza :/: mellyet az Ur épite-
nünz, segélt szépen vegher, vinnünz
Immár ebben az mi szivünz Istent imad
az milekünk és a mi nyel vünk azt
vallyá, hogy e' mi Imádságunk Háza,
Isten áldásának Háza.

Isten áldásának Háza, e' mi Imádsá-
gunz Háza :/: mert az ő szent áldásabál,
építettük jóvoltából Tovább-is min-
den áldását ebben kérjük, nagy jó vol-
tát reményük-is azt nagy birvást azért
ez Imádságunk Háza, áldásának Háza.

Isten

Isten áldásának Háza e' mi Imádságunk
Haza :/: Mert ő mondta: a melly hel-
lyen parancsolom nevem legyen, em-
lékezetben nálatok, oda mégyek ti hoz-
zátok, és meg áldalak titeket; Oh;
e' mi Imádságunk Háza, Isten áldásá-
nak Háza.

Isten áldásának Háza, e' mi Imádságunk
Haza :/: ebben zöng ő sz: igéje, ki-szol-
galtatik szentsége. Ebben szivünkbul
könyör gúnz, bur gosagosan ének
lünk. Töle még-is halgatatunk; azért,
ez Imádságunk Háza, Isten áldásának
Háza.

Isten áldásának Háza, e' mi Imádsá-
gunk Háza :/: Mert ebben Prædicalta-
tik, bűn botsá nat hirde tetik Atya
Istennek kerelme, Jésus Christusnak
kegyelme, Sz. Lélek nek segedelme;
azertez Imádságunk Háza, Isten áldá-
sának Háza.

Isten áldásának Háza, e' mi Imádsá-
gunk Háza :/: Méltán mond hattuk
Jáccobbal: Itt vagyon az Ur bizonyal:
ez hely az Istennek Háza, ez a menny-
eknek kapuja; kegyesen járjunk ki és
bé; mert e' mi Imádságunk Háza, Isten
áldásának Háza.

E s

Isten

Isten áldásának Háza, e mi Imádságunk Háza :/: Azért kérünk, Jესus tartsd meg kegyelmesen oltalmazd meg, tűztől víztől ellénségtől, kár vozaos tévölgéstől. Adgyad hogy mind végig legyen ez mi Imádságunk Háza, Isten áldásának Háza.

Isten áldásának Háza, e' mi Imádságunk Háza :/: Azért kérünk Salamonnal, hogy halgalsd meg irgalmaddal, valakik néked ez Házban Imád koznak buzgoságban. Mi-is néked halát adunk, hogy ez mi Imádságunk Háza Isten áldásának Háza.

Isté áldásának Háza, e' mi Imádságunk Háza :/: Alld -meg tehát mind azokat, valakik fáradságokat ez épületben nem szánták, költségeket bőven adták, mondván ők-is alleluját, hogy ez mi Imádságunk Háza, Isten áldásának Háza. Amen.

Azon

Azon Templom nak tsak
hamar az után el égésérül
valo Pánaszolko do
Enek:

Notája : Hogy Jerusalemnnek drága
Templomát &c.

OHtc minden, hato Főlséges, Isten, a te hara god nál más nagyobb nintsen, Te Uralkodol egzedül mindennen, sok seregged van mind földön s' mind mennyen:

A' melly nek Parancsolsz mindgyárt elő-áll, s' bűnös embereken kemény boszut áll, ném kedvez akár hol kit elől talál, kár tétel nélkül attul ő el nem val.

Jllyen kész seregged néked a szél-is, s' azzal egyetemben a szörny ű tür-is, sokszorsok helyben nagy romlást tesz elő-is, mellybe most hozot és eyted minket-is.

Mer titkos de igaz itéleted-ből, Parancsolatodbul s' engedelmed-ből, az által minket mostan kegyéte-

nül, meg ostorozzá te nagy hirtelenül.

Jáy! o da van Imads águnknak Háza, ki vala Isten áldásának Háza, {szabad ég alatt} fejükis meg ára, az {eső mit már} Urbenünket igen meg-aláza.

Oda van fokaknak ő édes Házok, oda van magzat jok ő Házastárs ok, oda marhájuk, oda partékájok, oda min-denek, oda szépjoszagok.

O nagy igazságu Örök Ur Isten, valoban bűnünkért verél meg igen; de keferüllyed illy kárunkat ingyen, s'vigasz tálly minket ne esünk keis égben.

Sőtmi mi magunkat jól meg aláz-vám, erős kezéd alatt s'tegedet aldván, csöndesz tűrésben, lelkeinket birván, többet érdem lénk, gondollyuk meg nyil ván.

Te negy hara god nak közepetreis, Uram emlékezzél irgalmad rul-is, ne fizess nekünk örök nagy tűzzel-is tudod hogy vagyunk zerőtlenek ugy is.

Sót

Sót entnek ueánna oltalmaz minket, illyetén veszélytől, s' nagyoba keresztet ne botsáfs reánk, de nyáysd kegyel medet, hogy mi vig szívvel ditsérjünz tégedet.

Csudálatos képpen viseld gondgyokat azoknak a kik most szörnyű károkat, vallottak néked könnyű mind azokat hely re állatnyi sadnyi dupla jókat.

Ur Istem te tehetsz gaz daglul szegényt, viszont gaz dagságra emelhetsz szegényt, othon lakorot buy do so jövevényt, Férfiat Affonyt Iffiat és Oereg Vént.

A' Sionnak Uram pusztá falait, építsd föll s'tamaszd föll romlott oszlopit, hogy a re néped ajaki tulkait, al dozza abban néked áldozatit.

Addaz hár vallottak, Jóbbal Hevedet, áldgyák s' mangasztallyak szent Föls égedet főkeppen pemig kik è vesze, del met, most nem kostoltak è karos férelmet.

Halld-meo è kefer ves pa nas ol

E 7

kod-

koddást, bocsá sd hidbe e' foháskodást
fordítsd öröm re' a szomorú Sirást, hogy
Christus által, mondgyunk néked al-
dást : Amen.

M A S.

Notája : Ha Isten nemvolna velünk
&c.

Téged igazász s' valóban, kik Ur
Isten tisztelünk :/: és csak az te sz.
Fiadban helyhesz tetjük mi hitünk :
Gyűlölfégeslekké lettünk ez világtul
meg vettett, tünk s' éretted üldöz te-
tünk,

Ah! melly sok titkos tanátsot, tar-
tanak mi ellenünk :/: Es sok romlásu-
kra valót végeznek mi felőlünk; mikép-
po gonosz hirbe névbe s' az után vesze-
delembe, kerithsfenek bennünk.

Te penig Uram jól tudot, hogy né-
kik nem vétettünk :/: Es szent szemeid-
del látod, hogy érted meg vett ettünk ;
mivel egyedül tégedet, mint mi egy
Idvőzítőnket, Imádunk és tisztelünk.

Az ért most is benned bizunk, és hoz-
zád folyamo dunk :/: Mert nints , ki-
vül

vűled gyámolunk , nárt-fogonk és ol-
tal munk ; kérünk lásd meg nyavalyán-
ket, halgasd meg kiáltásunkat s' légy
Segítő kiralyunk.

Is mérjük sok bűncinket, ellened tett
vétünk :/: Kikkel téged, Istenünket,
bántottuk Főlségedet; de azokat a Je-
sus ért bocsásd meg teszent Fia dért és
erősítsd hitünket.

Istem kegyes veszfődet mi meg
cso kol gathasfünk :/: Es kívántt segits
egedet rövid nap meg-lathasfuk ; ránk
Török lágitáfaért, hived meg tartáfaért
sz. nevedet áldhasfuk.

Szemléld meg te szolgardnak buzgó
könyörgéseket :/: halld-meg sok vén
Jamboroknak szép esedezéseket; Oéz-
vegyeknek és árváknak , Férfiaknak
s- Aszonyoknak szívbéli kéréseket.

Tudasfék hogy te vagy Isten , ki
ellentánás nintsen :/: senki ez föl-
den ne légyen , ki ellened tehesen ;
ránk

ránk Törökből Barárok, syerezz zés
Jo-akarókat, hogy téged minden fel-
lyen.

Vgyan-is hogy vagy Istenünk tá-
madgy-Föllmi meliétünk: : Harizo-
ly s' viaskodgyal értünk légy miné-
künk védel münk; Bizass vigasztaly
bennynket, hogyú hozzád hűségün-
ket, megtartsa a mi Leilkünk.

Add hogy t'ged békeségben, dits
érjünk ez öletben: : s' holtunk urán az
Mennyekben mehesfünk dits ősfég-
ben; lövel Ur Iesus segits, meg, ig az
hűtben erőfíts-meg, reszesíts örömöd-
ben.

Nagy Isteni irgalmatat igymutasd-
meg mindenűt: : Ez, világon hatal-
matat, s' á másikon-is egyűtti Amen,
Amen, mind ugy légyen, Fölséged Ve-
lünk így tégyen, légy áldottitt s' egyé
bű. Amen.

M A S.

M A S.

Nota: Hatal mas Isten könyör.

Cantio Ministri Ecclesiz.

Istenem neked meg vallom, régi na-
gy sok gonosz fágom kőmvezo szem-
mel fíratom bois ásd meg kérlek otz é-
des JEsusom.

Az Világ mert el csalt vala, jay melly
sok gonszra hayta tsak nem kár hoz a-
tra vonoya, de sz: Felséged magának
választá.

Te nagy irgalmas lágod at rapasz-
talt am jo voltodat, fel emeltél tanto
rottatt, nyaj közze vivéd el tévett ju-
hodat.

Az gonosz ördög ezt érté ey világ-
is meg irigile, hogy Felséged ezt im
velé méltattan embert szolgajává tévé.

Tábort kézfétte ellene hogy szolgá-
dat meg kéfétse és te kedvedből ki ejt-
se, hogy kegyel me dit véle él vész-
esse.

Nékem az ért gyöngé erőm, kérlek
Uram légy segitöm, ő ellenek erőfit-
töm bocsfzus ágokra hűtben öregbil-
töm.

Az

Az világbul ha magadnak, választot-
tál te szolgádnak, tarts meg Uram juha-
idnak hogy jó Pasztora tégyek te Aklod
nak.

Var ak hűttél oltalmamra Istenem
meg tartásomra hiolak szaba dittáfom-
ra, Siesz hát Jესus vigasztalásomra.

Téged vórlak buzgo szibűl jóy el az
magas Mennyekből, jóvel jóvel kegyel
medbűl, és szabadíts meg engem ram
tóróktűt.

Szívem tsak te benned bizik és te reád
támasz kodik mikoron szorongattatik,
ha té velem lész lábom meg nem botlik.

Jóy hát hainar mentségre jóy Jესus
Segítségemre, lelkemet nagy ditsősé-
gre viddországod ba te nagy örömö-
dre Amen.

M A S.

M A S

Az Communicálásról válo Isteni Ditsi- ret.

JESUS CHRISTUS mi Idvőffegűnk,
Jedgyetlen egy szószolónk, ki remén-
ségűnk, Atya Istennek Fia mi oltalma-
zónk, ki miatt minden gonosztól meg-
szabadultunk.

Vallást teszűnk, hogy mi mind bűn-
ben estűnk, te szent Halálodról nem
emlekeztűnk, hozzánk való jó vóltod-
ról el felejtkeztűnk, nagy kietlenség
miatt meg-keserettűnk.

Testamentomtól az te Sz. Tested-
ről, hogy bizonyosok lennénk idvőffé-
gűnkéről, és meg ne rettenénk, nagy bű-
neinktől, szent Véredde meg-gyógyét-
tál mifebeinkből.

Testamentom szerint parantsolád mi-
nénkűnk, hogy te Sz. Testedet vennénk
és

114 KÜLÖMB KÜLÖMB FELE
és ennénk, drága Sz. Véredet vennénk
és innánk, hogy bűnünk botsánattyáról
jó hitben lennénk.

Urunk JESUSCHRISTUS halálra mikor
méné, hogy az bűneinkért áldozat len-
ne, Atya Istennek haragját értünk föl-
vővé, nagy irgalmasságát ebben hoz-
zánk jelenté.

Vővé az Kenyeret meg áldá, meg-
fzegé, és hálakat adván akkor ezt mon-
dá: Vegyétek és egyétek, ez az én Te-
stem, melly Test sok nemzetiségért el-
árultatik.

Az Vatsora után Urunk vővé az Po-
hárt, hálát adván meg áldá és im ezt
mondá: Igyatok ebből mindnyájan: ez
az én vérem; melly ki ontatik bűneknek
botsánattyára,

Szükség azért ennünk Urunknak
Sz. Testét, mi Kereszténfegűnknek bi-
zonyos jegyér: Szükség innünk mi
Urunknak drága Sz. Véré, bűnünk
botsánattyának igaz petsétit,

Ez

ENEKEK. 115

Ez nem puha Kenyér, de Urunk
szent Teste, önnön magát az igékbe bé-
rekészítette, egygyeűséget rólunk kíván
azt jelentette, hogy ételül önnön ma-
gát nekünk engedte.

Ez nagy étel ital mennyei Sz. titkunk,
kiben maga testét vére Sz. Lelkét ven-
nünk, illy nagy egygyeűséssel edgy
test vér lennünk, minden jóban im-
már vele egy társa lennünk.

Távozzék-el innét az hitetlen em-
ber, álnok, ravaz kép mutató és csalárd
ember, ki mindenkor szánt szándékkal
az bűnben hever, itéletet mert magá-
nak vészén ez ember.

Azért tellyes hittel Urunkhoz járól-
lyunk, egyszer való halálról hogy em-
lekezzünk, abban való érdemünket el
ne felejtsük, bűneinknek botsánattyát
csak abban hidgyük.

Ez hitednek vegyed immár petsétit,
az mi Urunk JESUSnak szent testét vé-
rét, és mind azzal egyetemben az ő Sz.
Lelkét, mind ezekkel erősítsed gyón-
ge hitedet.

Azért

Azért jároly hittell Urunk asztalához

bűnöd botsánattyáról, légy már bizonyos, örök örvendezésben légy foglaltos, halát adván dicsérd Iltent mig vagy örökös.

Ditsértésék ditsófséges Szent Háromság, ki edgy bizony Isten örök boldogság: Kit soha meg nem foghat emberi okosság, kitől mireánk szállot nagy irgalmasság, Amen.

Más szép Enek.

An meinen lieben Gott etc.

AZ én Istenember, bizom infegemben, ő mindenkor engemet, nyavalyámban segithet, gonoszt jómra fordithat, mindeneket igazgat.

Ha szintén sok bűnök, szívemben rettentnek, még sem eshem kétségem, bizom idvözítőmben, mert csak ő benne nekem halálom és életem.

Az halál énnékem, leszen nyereségem Christus az én életem, az halált meggyőzte

győzte nekem, Lőlköm néki ajánlom, közelgetvén halalom.

Oh JESUS Christusom! én édes megváltom, ki érettünk fizettél, nagy kint halált szenvedtél, sok jót nekem szorítottél örök életet nyertél.

Ezért halát adok, szívből Ament mondok, vezérly engemet kérlek, hogy végig benned hidgyek, és téget az menyekben, ditsérjelek örömben.

M A S.

Ich Gott und Herr, wie groß und schwer etc.

O H Istenem! melly sok vétkem, mint keféregtet engem; ne őzz töled, mert kívüled nints ki segitsen engem.

Ha el-futnék, s' elrőjtőznék, világ végére mennek, haragjanak, az nagy Urnak, ellenne nem tehetnék.

Azért hozzá s' nem más bová, befogad mint fogadta, orvoságo, bátorsrságot mert én lőlök ő nála.

Ha bűnömért büntetést ő én reám eresztene, jobb itt verjen, suitson engem! csak adgyon örök életet:

Hogy bekevel, csöndességgel, haraggod

god szenvedgyem-el, és ne hadgy el, se
tszits el, dicsőítséged ne vedd el.

Irgalmaddal s jó vóltoddal, ítél s'
ne haragoddal, az mint tetzik, s' jómra
esik hogy én ne kárkozam el.

Mint madarka, a' mely lyúkba szo-
rul az oltalomra, főretektől, rút id-
őktől békével hogy maradna.

Igy én Uram vagy oltalman, és én
erős kő várom sebeidben az bűn ellen,
hogy békével tartassam.

Mellyben osztán ez élet után, jussak
te hozzád vigan hogy végtére úrülhef-
sek, mind örökkén én Uram.

Ur Jesufom vigasztalom, légyz utólsó
orámon, ha el költözöm, tarts meg lől-
kőm, őt szent kezedben ajánlom.

Atya, Fiu, és Sz. Lélek, ditsértésék
egyemben kétség nélkül az idvő-zúl, hi-
hízen Christus ban, Amen.

M A S.

In dich hab ich gehoffet *HEX/ci.*
TE benned bizom én Istenem, ne
hadgy gyalázatban esnem, se or-
czámnak pirulnom, kérlek ezen, nagy
Ur Isten, engedgy igazságban járnom.

Hajts

Hajts hozzám kegyelmes fűledet,
halgald-meg könyörgésemet, fies
megsegíteni, nyavalyámban, szorol-
ságban kész oltalommal lenni.

En Istenem, ne hadgy-el engem, er-
ős várom légy énnékem, kiből ellen
segimmel meg-vihassak, harczolhassak,
mert birnak roppant fereggel.

Te vagy erőfőgem énnékem, kőf-
ziklám, paifom, vezérem, segitőgem
életem, idvőfőgem, én Istenem, vallyon
s' ki árthat énnékem.

Ez világnak ő csalárdsága, meg-csált
fokszor álnoksága, édes hízeltetéssel,
oh légy velem ez inségben, az te segit-
ségeddel.

Lőlkömet kezeden a jánlom, mert
csak te vagy én gyámolom, ne távoz-
zálel tőlem, hogy tégedet Istenemet
örökkén dicsérjen lőlköm.

Ezért dicséretet éneklek, Atya, Fiu
és szent Lélek, szent Háromság edgy
Isten, szent erőddel támogatás-fól, az
Christus által, Amen.

F

MAS.

Jesu meine Freude/ meines Herzens
Weide / 2c.

JESUS életemnek, öröme szívemnek,
én édesflegem :/: Ah mint ohajt Lől-
kóm! kíván belső részem, édes Remé-
nyem : 2. Istennek álldott Fia, te kívü-
led senki nintsen, szívem kit szerezsem.

Az te árnyékodban, nyugtatom bátor
ságban, félelmém ellen :/: Ordítson az
Sátán, mint fene Oroszlán, te vagy én
velem 2. Dühösködgyék az pokol, bűn
halál én Lőlkem ne fűs, imé itt az Jéhus.

Amaz régi kigyó, Lelkünket vádászó,
tűzes fülánkja :/: Ez világ hatalma, ül-
dőző haragja, vallyon mit árthat? 2.
Istennek erős karja, ez védelmező pai-
som, ú én bátorságom:

Vesz el mulando kints, a' Jeshnál töb
nints, gyönyörűségem: Világi méltóság
tavozz-el te hivság, nem kölfesz ne-
kem: 2. Tűled Jéhus én szívem, az ke-
resztnek gyalazattya, el nem választhat-
tya.

Vesz-el bűn rút méreg, Lélek kinzó
féreg, meg utált szívem :/: Nap fény ki
ne hozzon, ély homályban hadgyon, ne
lác

Iásson szemem : 2. Távozz, el kevély
élet, nem kölletek gonosz vétkek, meg-
váltam tőletek,

Ne légy hát lőlkóm bus, mert imé az
Jéhus hozzád közelget :/: Sűrű könyve-
idbe, ke serűségidbe egyelit mézet : 2.
Kereszt szenvedésin közt öröme lészén
szívemnek, Jéhus életemnek.

Minden ez földön csak el mulan-
do, semmi nints itten meg mara-
dandó, ne kívánd lőlkóm az mi halan-
dó, nézd inkább aztot az mi állandó.

JESU! hát téged én szívem várjon,
téged örömöm Istenét áldgyon, az sok
szentekkel latni kívánnyon, csak téged
bennem minden o hajtson,

Csillagos égben nem kíván éltém,
kit kívüled édes Istenem, nem-is köll
akkor semmi énnékem, mikor velem
gyon idvőflegem.

Ha ellenségnek volnék torkában, ha
az halálnak volnék markában vagy ha
állanék az koporsóban, csak neved vól-
na Jéhus én számban.

Akkor is veled lölköm biztatnám, keferves szívemet vigasztalnám, veled magamat bátoritanám, áldott nevedet Jéhus vallanám.

Ez széles földön most-is mig járok, fok féle helyen ülök, vagy állok, akár hol vagyok, vagy mit csinállok, te túled Jéhus minden jót várok.

Lölkömmel edgyütt Nap s' Hold az Egen, csak téged kíván ez földön minden, még az vizek is az nagy tengeren, téged imádnak Jehova ISTEN.

Aldgy-meg engemet, szány meg végtére, édes Jéhusom ne jari meszszire, figyelmezz kérlek könyögésemre, hogy jussak hamar boldog helyemre.

Csöndes elmével ott téged áldlak, Jéhus szüntelen téged im áldlak, az mint vagy hooott téged meg látlak, szentnek áldottnak, dicsőnek vallak.

Siefs, oh JESUS! siefs jönni, field lölkömet hozzád fogadni, ez bűnös testből menyben bé vinni, siefs oh Jéhus! siefs el- jönni.

M A S.

Notája. *Hatalmas Isten könyörgünk.*

B Izom te benned Szent Isten, könyörgök néked szüntelen, bűneimért nagy hirtelen, hogy bus haragod pokolra ne vigyen (ejtsen.)

Ertelmednek nintsen vége, fokakra nézz szemed fénye, tudok kinek mint áll szíve, akképpen tér meg mindennek érdeme.

Lám meg halgattad Dávidot, Manasfes bálván in ádot, de meg veréd az Pharaot, mert ő te hozzád csak színnel kiáltot.

El-vesztéd vízzel az földet, mint ki tsiny és öreg népet, meg-tartád az jámbor Noët, nyolczad magával fok vadak életét.

Dáthán, Core és Abiron, büntetésted érzek nagyon, hagyád hogy az föld meg nyilyon, bé nyelé őket tettenetes módon.

Jezábel kegyetlen Aszszony, kitől-fok ki-ontot vér foly, ezzel reá nagy veszélt vony, el-tiporrattád hogy többé ne ártson.

F 3

Csuda

Csuda hatalmad fókakban, meg te-
czék erőd Juditban, Holofernes virag
ában, és Abimelech szörnyű halálában.

Tűzes kénkörégen szálla, Sodomára
s' Gomorára, Nadábra és Abjura, kiket
el vészte tűzes láng haragja.

Utálád amaz két birát, kik pörben
fogák Sufánnát ő sziveknek álnoksá-
gát, magokra vetéd az büntetés fulyát.

Saul David kergetője, ám végre bé-
efik törbe, hirtelen lón vészedelme, kin
még is Dávid olly igen keferge.

Nábál istentelen ember, kit fősvény-
ség igen gyötör, ennek gyomra mint
edgy csóbór, az bor főzé meg ugy ve-
szé az ember.

Hamánt is lám meg-büntetéd, álnok,
ságát hogy meg értéd, Sídók kezében
erefztéd, gyalázatosfá fára függesztetéd

Goliát nagy szégyent valla, noha erős
vastag vala, de hogy téged meg-utála,
kitsiny etőtől érkezek halála.

Jacob két embert meg-öle, kiknek tisz-
ta volt élete, haragod reá görjede, mel-
tó halállal lám az-is el-vesze.

Sok büntetédetről Uram, rettegek
mert

mert bűnben jártam, de hogohyzzád
foházkodtam, azért en eddig éppen
meg-maradtam.

Adgyad nekem szent Lólkódet, u-
tálhasslak minden vétket, követhessem
törvényedet, tiszta életben foglalljam
Testemet.

Ragados' hitván kevélység, meg ne
fojtson az irigység, mindennek legyen
segítség, hozzon gyümölsőt bennem
az egyefség.

Máfragonofz hitt ne költsek, mind a
vén embert böcsüllyek, te tőled olly
igen félek, hogy haragodban hama-
el ne veszlek.

Elifzúst meg nevettek, ő utában sok
gyermek, meg átkozzá nagy két
medvek, negyven ketteit ám szörnyen
bényelék.

Le tegyem ki-vont fegyverem, meg
ne ölljem testem, verem, ezzel ne sér-
tsem életem, kitől el-veszne mint Cáin
en lólkóm.

Loth Felesége mint jára, só bálványfá
el-változza, oh istennek, nagy haragja!
melly rettenetes lokakban tanátsa.

Jeroboám is vétkezék, arany Bálvá-
nynak aldozzék, az Sz. Papra agyarko-
dék, száraz kolika karjában lövetck.

Képedet újíts meg rajtam, kit bűn-
nel meg-ruritottam, oktalanná ne vál-
tozzám, mint Sedechiás meg ne vakul-
tassam.

Ezekről-retteg én Lőlkőm, mert na-
gy fok számtalan bűnöm, kiáltlak té-
ged Istenem, hogy meg térhessek, ma-
gad térítsengem.

Járafom vizen vagy földön, ha léfzen
félelmes helyen, tarts meg Uram mind
Pharao tengeren.

Fűstülők az Eg fölyhőkkel, rakva
fokszorkő esőkkel, meg ne ús meny,
ötökövel, mint Antiochust az Annyai
tejjel,

Ejel ha kezd sötétedni, miko fogna
álom érni-ne hadgy hogy ugy kezd-
gyek járni, mint az Sárának hét szép
keretői.

Csatold lantzra az őrdögöt, tarts
száján az poklos dögöt, ne próbáljon
gyarló embert, mint Szent Jobot, kin
erős nem vehetet.

Jőj hozzám Atya Ur Isten szent Fi-
addal

addal egyetemben, te is, oh szent Lélek
Isten, minden veszélytől oltalmazz-
meg engem.

Tiéd legyen az dicsőfség, Uraság
mennyei Főlség, három személy edgy
Istenség, adafsák néked mindenben
tisztétség, Amen.

M A S.

Notája: *Szivem szerint kívánom, Ec.*

GYötrődik az én lelkem, nagy fok
bűneimért: Azért kérlek Istenem,
végy föl kegyelmedért: & Szüntelen
kiáltok, segítséget várok, foházkodván
panaszszel szivemet mutatom.

Örömöm és reményem, tsak re vagy
énnékem: Az kiben helyheztetem, én
eselekedetem. & Reád bízam magam,
és mindé én javam, és kérlek maradgy
velem, Ur Jesus Christusom.

Nem más után ohajtrák, oh te én re-
ményem: Azért a' mit én várok, azt
add-meg énnékem: & Mert nints több
kő-szálom hané tsak te Uram, tsak hoz-
zad én kiáltok, ments meg az őrdögtől.

F 5

Csa-

Csavargással környülem, ki jár hogy
el nyelleyen : Ellen-állás nints tőlem,
főlséged segéllyen, & Hogy őtet meg-
győzzem, s' Fiad nevezteffem, mert el-
veszek én tőlem, hanem léfz Istenem.

Szintén ha ki mégyek-is, ezvilágbul
hozzád : Kérlek azért tégedet, adgy
boldog ki mulástr. Hogy bűnöm meg-
vallyam s' te hozzád folyamjam, így
boldogul meg-hallyak, poenitentiában,
Amen.

M A S.

Bion flagt mit Angst und Schmerzen.

Notája :

Mint aszép bives patakra, &c.

Sion az Ur lako helye, panaszolkodik
sitván : Kiről Istennek szent Szive-
gondot visel vigyázván : & Jai azt
mondgya az Isten, el-hagyott engem
éppen, tellyességgel el-felejtet, és igen
meg keferitet.

Az az Isten, ki igérté, szűkségben je-
len létét : Csak hejában kerefteté, ve-
lem az ő Sz. Szinét : & Jaj örökkén elle-
nem, harag sziké Istenem; van hatalma,
de nem segít, mint az előttigy most
segényt.

sion

Sion oh én szerelmeffem ! az Ur neki
így felel : Jollehet mostan sebesen
gyon szived lölkóddal : & Ee távoz-
zék bánattya gondold hol volna Anya,
ki meg utálna gyermekét, az ő méhé-
nek gymólcset.

Es bátor te találnál-is, olyan Anyai
szívet : Ki el hadná gyermekét-is, de
én maradok veled : & Nálad marad ke-
gyelmem, Sion ; oh én kegyeffem ! el-
foglaltad én szívemet, nem felejtetherlek
tégedet.

Ne féld Sátán ijesztését, ki retenti
szívedet : Imé az én tenyeremre, irta-
lak föl tégedet : & Hogy lehetne kü-
lőmben, gondom van rád szívémben,
meg épitem kő faladat, s' mindenkor
nézem orczádat.

Mindenkor szemem előtt vagy, fek-
szel nekem ölemben : Irgalmam hoz-
zád igen nagy, el nem váaszthat tőlem :
& Téged sem keferőség, sem Sátán sem
nagy inség, légy hű csak-mind halál-ig-
lan, bē vészlek szent Országomban.

M A S.

Serkeny-föl én Lölkem, kiálts Istened-

F6

hez

hez illyen nagy szükségedben, minden kétféleg nélkül bizzál csak ő benne, meghalgaat kérségedben.

Imé Uram Isten, melly nagy sokan vadnak, kik ellenem támadnak, nintsen nyugodalmam minden felől látom én reámrohantanak.

Gyakorta busúlok, ezt mondván: így sírok, hogy az Isten engemet, szintén el felejtet, előlle el vetett, hova haitsam fejemet.

Síralmas le-fektem, síralmas föld-költöm, megyek immár Istenem, vagy ülök vagy állok, bu bánatban vagyok, jajmár az én életem.

Sok síralmim miatt szemem homályosult, orcám is el-hervadot, örööm változat síralomra fordult, vagyok immár nyomorult.

Régi ísmérőim, sok jó akatém, engem meg-győlöltenek, már szegényfejemre, mint edgy ellenfégre, ream szintén úgy néznek.

Ne hadgy én Istenem halgaat megkéréssem, tekints reám árvadra, nyisd meg az égeket, hajts le füleidet az én imádságomra.

Vedd

Vedd el bánitimat, fordíts síramimat kérlek boldog ótómre, vigságos napot kat engedd hogy érhessek, még ez földön életemben,

Ne hadgy én Istenem, halgaat megkéréssem az te áldott Fiadért, az edgy Idyőzítő szép Jesus Christus ért mi áldott edgy Urunkért.

M A S.

Du Friede, Fürst / Herr Jesu Christ.

BEkefégnék Fejedelme, Istennek szét Fia :/: Hiveidnek segedelme s' crós pajvivoja & Szent Atyához te nevedben, kiáltunk-föl az égben.

Im' mint üldözi népedet az kegyetlen fegyver:/: Pusztitya öröksédet minket halomba vét & Tsak te fegithetz népedet, Uram vedd föl igyüket.

Jusson Ur JESUS eszedben, hogy te békefégnék :/: Szörzője vagy életünk-az Sz. Egyeffégnék. & Adgyidvősséges igédd el' örökkön élnünk bekével.

Meg vallynk méltán szenvédünk bűnünk érdemlette :/: De azért néked könyörgünk, ne büntels fölötte: & Föl-
lul

F 7

lül halladgya kegyelmed, mi undok bűneinket.

Az döggel pusztitó halál bizonynal nagy veszély : De hol véres fegyver, kálzal ott inkább retteg s' fél : R. Számki vetett az igazság, az jámbor élet csufság.

Nints helue az bősületnek nints igaz Törvénynek : Szentölése szent igednek sem tiszteletednek R. Sies uram segitseggel, ellenfegűnket ofzlást el.

Oktafla bagyatt szivűnket Sz: Lólkód ereje : Az mi üldözi Lólkűnhet tréfáta ne végye : R. Csak te vagy, oh Uram Jesus ki legirhetz, túlünk ne fuš.

M A S

Wo Gott der Herr nicht bey uns/et.

HA Isten nem volna velünk, jelen minket segitvén : Mikor az mi el-lenségűnk, ránk támad dühösködven : R. Ha ő Izraél oltalma s' ellenfeginknek rontója nem volna, mind el vesznénk.

Emberi erő s' okofság, minket meg-ne rettsen : Nézz menyből az hatal-maság, tanátsoktól meg mentsen : R.

Ha

Ha ellenünk eszefleggel végeznek, Isté rontya-el, van hatalma kezében.

Ránk jönnek nagy orditással, mint ha-meg-ehtnének : Fővegetnek rút ha-lállal, Istenről el-seletkeznek : R. Mint fok habok egy-más után, úgy fletnek lólkűnk után, szánnyon Isté beűnket.

Mint bűnös eretnekeknek vérűnket szomjuhozzák : Magokat Kereszté-nyeknek s' Isten felőknek mondgyák : R. Uram Isten segéd neve ő bolondságok fődele, támadgy mellánk hogy lássak.

Fől-tarttyák átkos szájakat, es bé-akar-nak nyelni : Adgyunk Istennek hálá-kat, ki aztot nem engedi : R. Eő őszve rontya nyilokat, es hamis tudományo-kat, nem tilthattyyák meg néki.

Oh irgalmaságnak Ura ! melly gaz-dagon vigasztalsz : El-hagyarattaknak Atya, melly szépen pátoritalsz : R. Ke-gyelmesseged ajtaja, nintsen soha-is bé zárva, az téged keresőknek.

Ezt az emberi okofság föl nem éri eszével : Az Isteni hatalmaság mit cselekszik kezével R. Eő azt mondgya : mind el-vesztűnk, mert öregből csak között

zöttünk, az kik tégedet félünk.

Az ellenség van kezekben, oh menyeyi Királyunk :/: Verd meg igyekezetekben, segélly el ne hajullyunk : & Az okosság mi hitünkkel harczol, lenni reménfeggel, nem akar segit segedben.

Az Eget, Tengert és Földet, Te fundálad Ur Isten :/: Tarts meg az te szent Igédet, szivünkben hogy görjesszen : & Szeretetet igaz hitet, s' alhatatos reménfegget világ üldözéseben.

Ditséret, ditsófség, áldás az Atya Ur Istennek :/: Tisztesség és haláadás, Fiunak Sz. Léleknek : & Ő igazgasson ugy minket, hogy mind végig mi hitünket meg tarthassuk. Ugy légyen.

M A S.

Ugyan azon notára.

NEked menyhéli Királyunk, ki vagy az mi oltalmunk :/: Nyavalyainkat jelentyűk, mellyekkel kifizettünk : & Mert nits kitűl segitfegget, szabadulást könnyebfegget, nyerne hanem csak töled.

Az kik tégedet tisztelnek, és tsak te bédhifznek :/: Ez világ im azok ellen
fől

fől indult nagy hirtelen: & Csufággal rút szidalommal, üldözvén nagy hatalommal, kergeti s' rontya őket.

Veszedelemre keresik azokat, kik hirdetik :/: Idvőfleges szent Igédet, és az te kegyelmedet, & Az te néped gyűlölői, hivednek elléfégi rúttul kegyetlenkednek.

Te Templomid már pusztúlnak, szolgálid harcztatnak :/: Sir kesereg az te néped, hozzád kiált fereged. Tekints alá az mennyekből, az te királyi fzedek-ből, oh kegyelmes Istenünk.

Szánd. meg az nyomorúttakat, özvegyeket árvákat :/: Szűzeket és kisdedeket, minden te hivedet : & Lásd. meg nyomorúságunkat, halgass meg kiáltásunkat, fies legedelmeddel.

Jövel, oh hatalmas Isten! ne hadgyel ez infegben :/: Végy környűl te oltalmaddal, és szabadításoddal. & Bátorits minket hitünkben, hogy ne éfsünk révelygésben, adgy idvőflegget! Amen.

M A S.

Notája: Hatalmas Isten könyörgünk.

Ta-

TAmadgy fölmonstan UR Isté, látod vagyunk nagy infégben, könyörűly rajtunk népeden, hozzád kiáltunk halgass meg kegyessen.

Mert nintsen kihez folyámnunk, ellenfégink vadnak rajtunk, ezennél majd mind el fogyunk, te nyájad lévén pra-dara adatunk.

Edgyik felől az pogányok, másfelől bálvány imádók, jóknak gonosz pelda adok, nyajadat rontyák üldözik mint orok.

Azért vagy nekik engednünk, vagy pedig halált szeuvednünk, köll éretted bofzzut nyelnünk, te nevedért minden nap öldöketünk.

Csufság vagyunk világ előtt, oh Uram szány meg s' add erőt, mi szarvunk köll föl s' állly bofzzút, hogy te Sz. Igéd bõtsülletések tölünk.

Tudgya meg azt ellenfégünk ki nyakra támad ellenünk, hogy te vagy mi gyõzedelmünk, és csak egyödül vagy erõs Istenünk.

Ne hadd drága szent Igédet, el oltanyi szent Nevedet, de törd me nekik feje.

fejeket, ne vigyék végre igyekezetyeket.

Vess zablát az õ szájokba / hogy ne járjanak nyargalva, mikor téged nagy haragra, és inditnak kemény bofzzu-állásra.

Te kitsiny serged vagyunk, kik most érted gyalasztatuk, mint bolondok csufoltatunk, azért mint juhok farkafok közt lakunk.

Te Templomid el puszultak, háza-id üressén állnak, mert bálványozással rakvak, kik az előtt szent Igéd től haragtak.

Szánnyadd Uram, s' ne szenvedel, haragoddal mint töröld el, kik Ecclesiádat vérrel öntözik, azért ezek veszenek-el.

Hald - meg Uram kérésünket, vedd hozzád könnyörgésünket, kit szívhuúl nyujtunk tenéked, mert te nevedben kérjük mind ezeket, Amen.

M A S.

Warumb betrübst du dich mein Herzhc.

MIre bánkodik oh te én szívē, töröd magadat illy eīgē, im a' testi jókért Bizzál

Bizzál csak az Ur Istenben, ki uralkodik mennyekben.

A' nagy Ur Isten nem hadgy tégedet, tudgya ő minden szükségedet, mind ez világ övé, azért minden szükségedben, bizzál csak az Ur Istenben.

En Uram és én Istenem te vagy, szegény szolgálodat engemet ne hadgy, oh én édes Atyám én te szegény Fiad vagyok, senkiben bizni nem tudok.

A' gazdag bizik az ő kintsében, de én bizom az Ur Istenben, noha szegény vagyok, mert a' ki ő benne bizik, soha meg nem csalatkozik.

Illyés Prophétát vallyon ki tertá, mikor sokaig eső nem vala, a' drága időben? Egy őzvegy Afzszonyhoz méne, ki néki gondgyat viselé.

Edgy fa alatt hogy el alut vala, edgy Angyal ő hozzá jött vala, ételt hozor vala, mellyel negyven nap mag-éré, mig fel méne Horep hegyére.

A' Danielről sem feletkezék, mikor verembe ő bé. vettetek az oroszlányoknak: De nékie ételt küldé, szolgájától Habakuktól.

Joseph

Joseph Egyiptómban el-adaték, ott a' Királytól fogva tartaték, ő jámborságaért, de őt Isten el kimenté, Egyiptomban Urrá tevé.

Nem hagyá a' kegyelmes Ur Isten, amaz aarom iffjat hogy meg-égjen, tüz kementzében, de őket éppen megtartá, és onnan ki szabadítá.

Oh Isten, most is ugam azon vagy, régi hatalmad most is olyan nagy! Kérlek engem ne hadgy, add meg lőlkiszig szükségemet, és áld meg en életemet.

Nem kérek Uram én gazdagságot, a' mi szükségem azt te jól tudod, mert mindeneket látz. de fő-képpen erre kérek, Uram, hogy te veled légyed.

Minden a' mi e' világon vagyon, arany, ezüst, és egyéb marha, akár mi legyen az, tsak edgy kevés ideig tart, és idvősséget nem adhat.

Nagybálat adok U R A M tenéked, hogy értennem ad tad mind ezeket, a, te szent Igédből, adgy csak végig megmaradást, és idvősséges ki mulást.

Mas,

M A S

Wie es Gott gefällt, so so gefällt mirs/zt.

AZ Istennek jó teczése, dolgaimnak harára: Semmit sem árt, s' nem hozhat kárt, ha virradok-is bura, mindē do-log bár mind bolyog, végre Isteen hafz-nomra igazgattya s' tudom adgya, ha meg-kölli lenni, jomra.

Az Istennek jó teczésen, csöndes fzi-vel meg nyugszom, minek neköllyön meg-lenni, tudgya s' nem sopánkozom; mert csak próbál, s' azért vizsgál, hogy ha rá támaszkozom, de nem kétlem, meg-lefz vélem, ha kölli lenni, rá bizom.

Az Istennek jó teczése dolgaim föl-tett czéllyá, az mi Isten rendőlése senki meg nem másollja, mit használ hát? ha ki hját bujában ki-fzaggattya, ka ren-deli, meg-kölli lenni, ki akadályoz hat-tya.

Az Istennek jó teczése, én kívánsá-gom úttyá, nem rugodozom ellené, mert az ollyant el hadgya, orát időt az esztendőt ő számlállja, s' jól tudgya, hát ha lenni ugy kölli fölyni, szivem is azt kívánja

Az

Az Istennek jó teczése, mindenben tellyefedgyen, szertetet is emberck közt kedve szerint, görjedgyen, vagy - vak, vagy hat, a' mint hozhat, koczka szivem engedgyen, avagy semmi vagy valami, hameg lenni, légyen.

Az Istennek jó teczése, lölkömnek kedves ágya, mellyen nyugszik szép csöndesfzen s' magát nem is faggattya; Mert szerencsém ha ma nintsen, holnap rá'm virraszthattya, ha hallad is, meg lefz még-is ha meg kölli lenni, várja.

Az Istennek jó teczése, valamit hoz magával lölkömnek nints több kérése, meg elégsem én avval: Eletemmel, mindennemmel, szabad mint szolgájá-val, ha meg lenni, kölli történni, meg-lefz ez is edgy szóval.

Az Istennek jó teczése, világon min-den vége, az mint nékem rendelt, hi-fzem, megtartya ő fölsége: Van olly határ, melly hiven vár, nints szivemnek kétsége, minek esni, meg kölli lenni, meg lefz ez reménsege.

Az Istennek teczésére, edgy szóval magát hadgy szegény lölköm s' nints kétsé-

kétfelegem idvősfegére adgya: Ez jó fatum fundamentum, s' m'nden dolgoknak mondgya: Amen légyen s' tellyesedgyen az ő szent akarattya.

M A S.

Herr Jesu Christ du höchstes Gut / &c.
OHkegyelem szép forrása, Jesus haldmen én szómat: Ah szivemnek zokogása faggatya tagaimat: & Lőlköm olly mint az föl tett czél, kit meg sért halálos aczél, s' bűneimért fanyargat.

Szány meg ez győtrő kinomban, enyhítsed meg lőlkömet: Lám te nágykint az keresztfán, én érettem szenvettél. & Hogy rút bűnben ki mulásom, ne légyen töled válásom, s' az poklra szállásom.

Ha meg nezemaéletemnek, kárhozatos efetit: Retti bányát szivemnek nagy félelem rőtökít: & Tudom öröken el veszek, végetlen kinokra megyek, ha irgalmad nem segít.

Hallvan éltető Igédet, igaz fogadásodban: Szivem töle megéledet, ugyanrópdós vigságban: & Mert te mindennek kegyelinet ígérsz, oh Jesus! kik néked, lelckből esedeznek.

En is

En-is egész életemet bűnömnek főkéjével: /: fértettem szegény lelkemet halálnak febeivel. & Kérlek fogadgy kegyelmedben, moss-meg érdemes véredben, mint Davidot, Manassest.

Most azért clodben ésvén, kéresem hozzád nyuytom: Szivé tér dé megörbitvén, jo-voltodat oh aytom. & Botfásd-meg Uram: étkemet, könnyebítsd súlyos terhenet, sejemnek nyuyts kegyelmet.

Erősíts te szent Lelkeddel, drága véred gyogitson: Mofs véres vereté keddet, én halálos agyomon. & Vigy engem nagy irgalmadbul, igaz hűtben ez világbul, választidhoz boldogul.

M A S.

SEnkinek az Isten, mint szinten regén, nem adgya ditsőféget, mert egyedül őtet, mint Teremtő Istent illeti a' tisztelet, együt a' Christussal, s' mi Vigasztalónk kal, csak ővé a' ditséret.

Ne imádgý két szentet, se faragót képet kikben nintsen idvősfég mert erőssen tiltja mint, Moises írja, ezt a' mennyei Főlfég, bálvány-imádástul, s'

G

hamis

hamis tu dománytul, fuls mert ez cre-
nektség.

Hijad segítségül az Istent egyedül a'
Christusnak nevében, mert ez Közben-
járó, Atyánknal szoszollo, bizzál ő ér-
demében, a' ki ebben bizik, meg nem
csalatozik, az ő könyörgésében.

Töredelmes szívvel, és jozan elmével
imádgjad Istenedet, légyen igaz hit-
bűl, nem kételkedés bűl, Isteni tiszte-
teted, fok szo szaporitást, minden ha-
rag-tartást távoztass' találj kedvet.

Moisés, Daniel, Josue, Samuel, Dá-
vid és Ezechiás, Mária Magdolna, s' az
Samuel Anyja, Manasses és Eliás, így
imádkoztanak, s' meg-halgattatanak, Jo-
nás és Azariás.

Ha te is illy formán, szűkféged orá-
ján, könyörgesz Istenednek, a' mit kérsz
meg-ad gya, no ha ő hallasztja, kíván sa-
gát szivednek, kergy kiálts s' adatik,
zörgess' meg-nitatik, aytaja kegyelem-
nek.

Az Isten beszéde, szentséges igéje, le-
tett kintse embernek, minden drága kő-
nél, arany nál ezútnél bősületest lelké-
nek

nek a' kieztet hiszi, méltó kívánsági,
annak bé - tellyesednek.

Az Isten ő magát, ajánlya jó voltát
Evangeliumban, minden bűnösöket
hozzatérülteket, bé fogad irgalmában,
valakik engednek, az hivo Istennek la-
kások menyországban.

Légy alhatatos hát, s' minden jókat
meg ad, az mennyei Ur néked, Istenre
kiáltó, s' haragra indító, vetkektől üres
szived légyen, mert így nyertes, sem-
képpen részes, nem léfzék jókban lelked

Mert mind Galamb búzzel, szem a-
pafzto füsttel, az rai méh el űzerik, s' az
bűnben heverő, abban gyönyörködő,
embertől el-távozik, az Isten Angyala,
ki csak jóknak tárfa, s' ezekben győ-
nyörködik.

Valakik peniglen, Istennek szüntelen
életeket szentelik, ezektől az őrdög
mint uralatos dög el fut és el távozik,
szent Lélek vezérli, minden jóra viszi,
így a' bűn-is meg szűnik.

Hogy azért illy formán, szíve szerint
nyilván, minden imádkozhassék, és az
mit kér hitből, tisztas' buzgo szívből,
G 2 neki

148 KÜLÖMB KÜLÖMB FELE
néki meg-adattassék, az örökéletbē, fé-
nyes ditsőssében kívánom részesítessek.

M A S.

Ditsértessek Urá örökkén Sz. neved,
ki ez ideiglen gondomat viseldet,
méltatlanságomat Ur Istén nem nézted,
hálá légye neked hogy ez időt értem.

Irgalmasságodnak csudulatos voltát,
az emberi elme azt meg nem foghattya
melly szorgalmatos vagy az eláplálá-
sfraremenység kívül-is sok jót adtz gya-
korta.

Olly nagy gondod vagy on az mi éle-
tünkre, életünkben való minden szük-
ségünkre, mikor gondolkodnánk még
innak előtte, Fölsegédnél dolgunk el-
vagy on rendölve.

Gondolkodtam sokat az régi Atyák-
ról, a' világon való sok bujdosásokról,
nelly nagy gondot Uram viseltél azok-
ról, még marhájakról-is, nem csak ő
magokról.

Jól tudom mostan-is te azon Isten
vagy, irgalmasságod is szintén oly igen
nagy, ki foha nem hattad az benned bi-
zókát, mostan azért Uram szómat meg-
halgassad.

Es

ENEKEK. 149

Es mindenkor tudod Fölségdben
biztam, minden javaimat csak te tőled
vártam ay én életemben hozzád foház-
kodtam, segítséget Uram Fölsegéd től
vártam.

Reám tekints azért kegyelmességed-
bül, visely gondot rólam illy nagy szük-
ségemben, ne nézd bűneimet en édes
Istenem, mutasd meg hogy te vagy
gond vi felőm nékem.

Bűneimet pedig meg- bocsásd én né-
kem, kikkel bántottalak napöként Iste-
nem, mert az nagy gyarulás arra vi-
szen engem, de az te nevedért légy ke-
gyelmes nékem.

Ez földön mig élek adgy jó egészséget,
minden hived közt lölki csöndességet,
s'felebarátinkkal való egyességet jó hir-
rel és névvel áldgy-meg Uram min-
ket.

Nagy hálák at adunk neked mind eze-
kért, ditsirjűk nevedet irgalmasságod-
ért, szent Lölk öddel holtig az Christus
Jesúsért, nevely igaz hűtben szerelmes
Fiadért.

F 3

MAS.

S Ulyos terhét bűneinknek, régi fok vétkeinknek, rajtunk lenni nyilván látjuk, nehéz voltát sirattuk, Istennünknek nagy haragját, reánk bocsátot ostromot, érezvén igen fájdallyuk.

Nem nyughattunk batorsággal, mert fok gonofságinkal, Istent s' felebarátunkat meg-bántottuk s' magunkat: Te szent Parantsolatidhoz, nem szabtuk akarathoz, azért vérsz már mindnyajunkat.

Emlittyük Sz, Törvényedet, mellyel te népeidet, bűnleges jókkal biztattad fok keppen meg áldottad: Ha engedelmesek lesznek, és az szerint cselekednek az mint nekik meg-hattad.

De haők ellenned járnak, és téled el-pártolnak, áldások fordulatokra, mellyet öntesz nyakokra: Dög-halál és ellenfeget, testi és lelki éhséget, bocsátasz ó országokra.

Nyilván látjuk hogy mi rajtunk, vánkod kit hordozunk: Panaszolkodva vífellyük, bűneink terhét nyögjünk: Külső belső szorongatást, nagy kegyetlen

len nyomorgatást szenvednünk, mert érdemlettük.

Előtted azért bűnünket meg-vallyuk vétkeinket, kozzad térünk s' kegyelmedet keressük és kedvedet: Engedgy-meg s' vedd-el mi rólunk, bűnünket mellyért nyomorgunk, könnyebbséget büntetésedet.

Térj hozzánk segedelmeddel, ez ínségben ne hadgy-el, mutasd meg hatalmaságod, rajtunk oltalmazásod: Téríts-el rólunk töröket, enyhíts meg ellenfeinket, ne késsék szabadításod.

Nyujts-ki hatalmas karodat, ellened haragodat, kik nem félnek, meg sem tétnek, s' csak gonofságban élnek: Ellened nagy kévelységgel támadtak kegyetlenséggel, te hivedben kergetnek.

Jusson eszedbe mondasod, szentleges fogadásod, mellyben biztatsz ígérettel, és erős esküvéssel: Hogy nem akard vesztünket, sőt meg-oltalmaz bennünket, tsak térjünk-meg tiszta szível.

Reád maradtunk, oh Urunk! nyomorult árvák vagyunk, szidalmaznak gyűlölőink, s' azt mondgyák

ellenfegink :Hogy Istenünk nints mi-
nékünk, minden bizonnyal el-vefzünk
nintsenek oltalmazóink.

Ezekkel bofzontnak minket, s'téged
mi Istenünket: Ne fzenvedd tovább ne-
vednek, káromlását igédnek Ally elő
igazsággal, azok ellen hatalmaddal,
kik gyalázattal illetnek.

Parantsoly szent Angyalidnak, kogy
minket forgassanak : Mint régen Da-
nielt, Lóthot, Elifáust Jákobot Min-
den -féle ellenségtől, meg-mentéd ve-
szedelemtől, ugy mint te benned bi-
zókát.

Uralkodol lám mennyekben, földön
s' minden helyekben : Ne hadgy min-
ket az kik bizunk benned, s' rád tamaz-
kodunk : Sz. Evangeliomodban, tarts-
meg az igaz vallásban, hogy mind végig
meg alhassunk.

Segélly meg visel gondunkat, igaz-
gáld útainkat: Hogy mig élünk, teged
felyünk, s'meg halván idvözölünk:
Angyali szent Seregekkel, minden
boldogult hivekkel mind örökkén ör-
vendőzzünk.

MAS.

M A S

I Gy köll é még-is maradnom, ez infeg-
ben sirnom, keferün jajgatnom :/:
Istenem penig banatom, szaporittya lá-
tom, s' öregbiti kinom : El-fogyot én
szivem bennem, nagy fájdalim, miatt
bűrőmhöz tagat tetemem.

Már olly vagyok mint eszterhán öz-
vedgy veréb madár, ki vigságot nem
vár:/: Es mint az ékes Pelikan, mellynek
nintsen tárfa, idejét el múlta: Nagy tá-
vulrokonyim állnak, gonofságban él-
vén gyölölőim vigadnak.

De hogy ha én Istenemnek ez az jó
teczése, legyen ő szent kedve :/: En
mint szerelmes Atyámnak, nem állok
ellene meg-véltoztattya ezt: Ostorával
fujtogasson, mert kit ő fujtát magának
tartya jól tudom.

Mert ő szokot szélvész után csöndes
időt adni, midőn kezd burulni :/: Es
nagyfzomorúság után vigságot nyujta-
nyi, mindent viditanyi: Meg-vigasztál
meg engemet nyujtván irgalmát, min-
den vigságát lőlkömnék.

F s

()h

Oh Istenem! én szivemnek kedves reménsege, és gyönyörűsége: Vidámitója szivemnek, tündölő öröme s gonosztul mentője: Adgy erőt szorongatásban, imár vigasztaly-meg, engem segélly - meg ez kinban.

M A S.

Notája: *Minden ez földön csak el:*

MAgas Egekben lakozó Főlség, te kints-le hozzánk kegyes Istenség, lásd-melly nagy légyen Uram ez inség, mellyben nyomorog az Kereszténység.

Igérted vala az szent Atyáknak, ha szivből néked imádkoznának, ha szűkségekben föl kiáltnának, könyörgésekben meg áldatnának.

Csak te vagy most-is az kit kívánunk, nagy szűkségünkben tisztán imádunk, nints kívülötted senki gyámolunk, földön sem meñyen nints más támaszunk.

Halgafd meg azért fohászkodását, az szegényeknek imádkozását, ne szenved kérünk nyomorúlt forsát, az te népednek illy nagy romlását.

Az

Az te nevedért, világgal edgyütt, kerget a' Sátán imé mindenütt, nints maradáfunk ez földön nekünk, ha te meg nem szánsz kegyes Istennünk.

Edgy helyből másba, mint gonoszté-
vők, futunk bujdosunk az halál előtt, ha így köll lenni adgy Uram erőt, ne hadd-el szánd - meg, az téged felót.

Légyen békeség az mi időnkben, maradhasunk meg ésméretedben, még magzatink-is az te igédben, nevelked-
gyenek az igaz hűtben.

Aldott igédet ne vedd-el tőlünk, alázatoslan UR Jesus kérünk, ne büntes minket az mint érdemlyük, szent halálodért kegyelmezz nekünk.

Cselekedgyél így s' kely-fől Ur Isten, hatalmaskodgyál ellenfeginken, tudgya meg aztott ez Földön minden, hogy egyedül vagy áldandó Isten.

Segélly UR Jesus! hogy el ne esünk, alhatatoslak inkább lehetsünk, kiért nevede: mi ditsérhefsük, s' így holtunk után veled lehetsünk.

G 6

Mas

M A S.

Szivem keferülegét szomorú könyörgését, szánnyad Uram bujdosását, szolgád nyomoruságát.

Csurdogálnak szemeim, csöpögnek gyakran könyveim, csudálatos Istenség csöndesédgyék ez inség.

Allando fogadafod, alhatatos mondasod, áldott Isten Fiadért áldgy-meg kdrlek magadért.

Légy vezérem s' oltalmom, látod nints olly nyugodalmom, lehetne hol szállásfáábaimnak állása.

EnUrlam, ki kegyes vagy, engem kerlek el nehadgy, elégeld-meg terhemet, és végezd- el éltemet.

Atyáim lám meg holtak, az kik mint én jobbak voltak, azokhoz hadd fiesleek, az kikkel veled legyek.

Ha pedig néked teczik, ha nekem jómra esik, hogy szenvedgyek az testben hogy éllyek ez infegben.

Csak adgy erőtt nem bánom, csapáfodat el-varom, csöndes szível hordozom, csak hűtöm el ne fodgyon

Jó Uram : hogy meg-alázz jómra for-

fordul hogy sujtsz, igaz itéledet így isimérem s' bűnömöt.

Méltóságos Istenség mennyen föl az követség, mennyekben vidd lölkömet, mikor végzed életemet.

M A S

Her in dein Zorn straff mich nicht / 26.

Meg ne fedgy engemet, Uran, fölgorjedet haragodnak tűzében, és meg ne ostorozz bűneimnek gonofzérdemeért mérgebben, de könyörűly rajtam, mert meg nyomorodtam, meg búzhót febeimben.

Meg-rekedet földagadot habja lölköm csöndes vizének, meddig halgatzt Uram, s' nem könyörűlsz rajtam, helt nem adtz kéresemnek, forduly hozzam immár, mert lölköm téged vár, adgy erőt betegednek.

Mért az föld gyomrában, pokolnak torkában, nem említnek tégetdet, nints ott az ki vallya, nints ki magasztallya, ditsérvén szént Nevedet, mert vóltak, meg holtak, vilagbul ki multak, érzik ételetedet.

Meg-száradt bennem, ohajtástul szivem, szemem könyhullatástul, mert éjenként házam, nyugalmat ágyam, azik fok firalmimtól, tőled el, vettettem, s' csak bé-nyeletetem, ellensé-gim torkátol.

De már gonosz tévők, ártatlan vér-szopók, fúffatok távul tőle, mert a' magas menyben, Isten eleiben, hatot firalmas verszem, meg-halगतot engem, pi-ruly ellenségem, és távozzál én tőlem.

Ditsóség Atyának, s' az ő szent Fiának, ditsóség szent Léleknek, az három személyben, és egy természetben egy bizony Istenfégnek, miképpen kezdetben, most és jövődöben, ditsóség az Istennek.

M A S.

EL-tévettem mint juh, El-tévettem mint Juh; Jai mert vagyok bűnös juh! Dekérlek Istenem, mennyei örö-möm, ne hadgy bűnben el-vesznem, lám mondad hogy jöttél Izraél házá-ból, csak el-veszet juhok-ért.

En-is Uram vagyok :: Ez nyáj hő-zúl való juh, kit csak te téríthetz, bűn-

bűntől üresíthetz életre-is te vihets, kérlek azért, hitből, törődelmes sziv-ből, Uram légy segítségül.

Im' előtted állok, im' előtted állok, ajtód előtt zörgetek, jollehet bűnök-ke; fok cselekedettel, titkon s' nyilván valókkal, bűnös testem bántot, haragra indítot, boszszú-állásra hajtot.

Mind-az-által kérlek :: fok bűneim ne nézzed, hanem mint tolvajnak, Péter Apostolnak, meg bortsáttal azoknak, így nekem bűnösnek hasonló véteke-nek, kegyelmezz-meg Christusom.

Te általad juta :: Cananebéli Afzso-ny, kitől meg győzettél, kit ebnek ne-vezél, Leánya öröme, engeddd illy örömré, én-is vigaságra, jussak igazu-lásra.

Nem-is tagadhatsz meg :: Jaj noha bűnös vagyok, mert értem halálra azért jöttél kinra, Christusom áldozatra, bi-zik azért lölköm, irgalmadban szivem remél minden jót hitem.

Vagyon még én bennem :: Istenem annyi hűtem, mint mustár magótska, noha az gyöngétske, de szent Lölköd neve-

nevelye, hogy térjedgyen ága / legyen
olly virága, mint Abeláldozattya,

De mig ez Sátorban: Tartasz mint
edgy Tömlöttben, nevel igaz hitben,
szent ísméretedben, Angyali szeret-
ben, hogy lölköm jó részben, kimulása
végben, láthasson meg mennyekben.

Száll le azért hozzam: Mert lölköm
vár ohajtván, el epedet szível, elter-
jesztet kézzel, jöjhát már fieséggel,
hogy veled meñyekbe meheflek öröm-
be; Ábrahám kebelébe.

M A S.

OH ki későn futok Lelkem Orvosá-
hoz! Ki bizonyos íret nyujt gyo-
gyításához, lok esküvéssel is köti magát
ahoz, hogy minden órában kész orvos-
lásához.

Szemem fényében tőt kis szalkát,
avagy port kitsiny ideig is nem szen-
ved hettem ott, Lelkemen peniglen rút
fekély fakadott, s' arra nem fülelmém
joban olly akadott.

Eletem Istentől el-távozotts' hodult,
Bolygó rúhes juh-kint, ki pufztára szo-
rúlt, mint havi vér ruha igazságom olly
rút,

rút, Erdememnek rólam a' gyapja - is
el-hult.

Nagy rófstégem még-is tunyasággal
terhel, noha szegény lelkem tsak meg
nem hal éhel, rút kárhoztatnakis mara-
dot bennem hely, tsak az Isten keze
szakaszthat tőle el.

Christus igaz Pásztor Istennek Sz.
Fia, juhod féreg nek te tudod hány hé-
ja, kilentzven kilentznek vally on száza-
dékja, nem de én vagyok é mentől rosz-
szabbikja.

Egyedül tsak te vagy ki engem sze-
gényt szánsz, romlott mi vóltomban,
kedvedtől el sem hánysz, sebeimel mint
hú Samaritanus bánsz idvözültnek
lenni kegyelmedből kívánsz.

Engedgy bűneimből igaz ki-fordulást,
s' azoknak rútságán szivembē pirulást,
hogy mikorel érem e' világi vállást, ny-
erhesse el lelkem a' szép boldugulást.

M A S.

Könyvő forrási, áradási indúlyatok,
nyofzolyámat áfzsásatok, kezek lá-
bak, mindē tagok bűneimet firaflokat.
Mardofo féreg bűn mint méreg epefzt
s' győ-

s' gyötör, lelkem testem közt vagyoni
pör, egyik a' másik ellen tör, sebtén sebh-
het mint éles tör.

Mint földnek pora olly szapora bű-
nöm árja, mint tengernek sűrű habja
szél vész mikor meg - indittya, lelkem
csak el nem burittya.

Oh én hamus' por, kit majd el - szór
szellyel a' szél, mert szívem olly mint az
atéz, Istenőt nem retteg és fel, ha majd
halál torkában kél.

Mint szárnyon járó, bár mint Raro
el-repüllyek, tenger mélyében repül-
lyek bár mindent távol kerüllyek, kő-
sziklák közt félen üllyek.

Nints hová mennem, én Istenem,
színed elől, nyugodalmat lelkem nem
lól, mert rám vigyáz mindem felől,
raitam szemed kívül belől.

Jövel Ur Jéhus, tőlem ne fus, kegyel-
meddel, félelmét szívemnek vedd-el, s'
gyógyíts sebem sebeiddal, tisztíts-meg
piros véteddel.

Sebeid mélye, szegkek helye, mint erős
vár, minden bűnöst magához vár, en-is
abban rejtezem már, ugy nem követvé-
getlen kár.

Szent

Szent Tested vére, Lelkem bére, s'
gyógyító ir, fűlemben zongó boldog
hit, idvősséget az által bír, a' ki téged
azért ditsir.

Vég hát kedvedben, szerelmedben
szent Jéhova, kiből ki ne essem soha, ha
meg-bantalak valaha, ne légy hozzám
mint mostoha.

Jó szerentsémnek életemnek ronts
szabályát, ronts-el szívemnek dagally-
át, törld-el jóknak akadályát, ne fussam
e' világ javát.

Itt vágj, itt égess, itt ús, itt mész, itt
ősztonózz, itt suits öklözz, itt kópó-
lyózz, bátor kemény irral kötöz, csak
örök életet szórózz.

M A S

KEgyes gond - viselő könyörülő
Isten, ki fokáig várod, te az bűnös
embert, Törvént adtal neki ellened ne
vitsen, vizfsza tér az bűnre ugyan szár-
nyon mégyen.

Sikeretlen afzszu földet firostitja, az
esőnek vize fát fűvet ujitja, de az ember
tudván az bűnt ugyan ifzsa, nem job-
bittya magát Adam bűnös fia.

Con-

Gondold ember mint mégy halál kapujára, hogy-ha még köll az bűn halálnak léfz rabja, ha penig föl mehet az Fölség házában, nyugalomra mégy, fényes menyországban.

Tsuftréfa beszédét nyelvednek vesd hátra, te jámbor vóltodnak ha van még is héja, meg-tanítlak majdan, vigyáz irásomra, úgy nyithatsz-meg útát örök boldogságra.

Szólga béréfednek igaz fizetést tégy, te Atyád fiátul zálogat te ne végy, venni személyt meg-bötsüly, rágalmazó ne légy, határu földednek más határt te ne tégy.

Tiszta könyörgéssel Ur Istenhez járuly, drága szép erköltset tudofoktól tanuly, két mértéket ne tarts, vives bort ne áruly, az büntől távol járj igazságot tanuly.

At te két szemedről te olly végezést tégy, ne tekints az bűnre, senkinek személyét, ne fordíts hamisra igaznak Törvényét, jövevény szegénynek el ne ved kenyerét.

Mert kedves Istennél tiszta ártatlanság,

ság, szegényekhez való szeléd irgalmasság, hasznos az jámborság, szép az út igazság, ez kettőnek végén vagyon az menyország.

Szenteknek példájate lőrekben Adám kit idvősségtekre néktek proponálám, kit ha meg tartyatok úgy használ, az tudom, idvősségre néktek út-at-is nyitottam, Amen.

M A S.

A' Gazdagrul és Lázáru.

Notája: *Az ki az Istent meg-ismérbeti, &c.*

SZÜKSÉG minékünk hiv Keresztýének, hogy hitünk lévén irgalmassak legyünk, az szegényeken hogy könyörüllyünk, szent Lukás írja rea figyelmezzünk.

Vala egy Ember nagy gazdagságban, öltözik vala biborban bársonyban, jól lakik vala Uraságában, nagy bőven főzet vala udvarában.

Christus bé-hozza ő példájában, ennek egy szegény vala udvarában, Lázát ő neve ki beteg vala, ajtaja előtt nyomorkodik vala,

Igen

Igen iszfzonyu nyomorúlt vala, mert minden teste rút fókélyes vala, nagy éhség miatt el ajult vala, csak morfalé-
kot ízegény kivan vala.

Gyakran az Iffiak el jőnek vala, maradék étet vizfza hoznak vala, az szegény Lázert utállyák vala, maradék lével arczul öntik vala.

Emberek között senki ő rajta, nem könyörüle sőt reá sem néze, hanem az Ebek el-jőnek vala, szegénynek sebet azok nyallják vala.

Olly igen végre el-ajult vala, nagy éhség miatt el-epedet vala, ki miatt szegény mihelyt meg-hála, lelke viteték Isten országába.

Rövid idővel ennek-utánna, az gazdag ember ki jól lakik vala, végre ennek-is esék halála, és holta után viteték pokolba.

Gyótrólmenéki hogy ott nagy vala őket szemeit föl-emelte vala, az szegény Lázert mindgyárt meg-láá, hogy Abrahámnak kebelében volna.

Föl-szóval mindgyárt okiált vala, az Abrahámot kéré hogy ne hadná, de
hogy

hogy az Lázart hozza bocsaíssa, hogy kis ujjával kinnyát meg-enyhitse.

Erre Abrahám monda Gazdagnak: El-vőtt örömét te az más világnak, de hogy nem adtal ételt Lázátnak, hadgybékét immár ő nyugodalmának.

Csak emlekezzél erre magadban, melly vigan laktál te Uraságodban, Lázár ehel holt meg Udvarodban, örüll ő immár örök boldogságban.

Itt mi közöttünk edgy nagy köz vagy, hogy innét oda senki ne meheszen, se onnét senki ide ne jöjjön, az Gazdag ezen sira keserveessen.

Téríté szavát az Abrahámhoz kéré, hogy küldgyön őt Atyafiához, ne ragaszkodgyanak gazdagsághoz, mert a' gazdagság közel jár pokolhoz.

Külső reménség kinnya pokolnak, künnyű válaszfza erre Abrahámnak, vagy on Tanito kit halgassanak, Moyses Prophéta ki:ól tanullyanak.

Meg ért sed magadban, ki ezt halgatod hogy ne mondhasd te azt nem hallotad, hogy ha a' szegényt te meg-utalod, meg valik végre mint lesz sáfarságod.

Ezt

Ezt a' Sz. Ambrus meg-magyarázta, a' szűkölködőt az ki nem táplállya, és az éhezőt éhezni hadgya, lelky gyilkosnak ezt bizonynyal mondgya.

De az szent Dávid nyilvában mondgya, meg boldogultanak mert ő csak azt mondgya, a' szűkölködőt a' kitáplállya, özvegyet, árva, ki nem nyomorgattya.

Pelda értelme immár ez légyen, hogy minden gazdag az szegényt segéllye, hogy menyországban örökös légyen, minden ditséret az Istené legyen, Am.

M A S.

Hogy panaszolkodik az Anya szent-Egyház az Jესusnak jegyessé; melyet meg tisztita az ő bűneiből az Christusnak szent Vére az kiaz Sz. Páltól az élő Istennek mondatik szent Házának, minden igazságnak Fundamentomának és erős Oszlopának.

Halgass meg engemet én Uram Teremtőm, mindeneknek Istene, oh te gazdaságnak mindé jámborságnak oltalma őrzője én gyöngye koromban vízfész vala engem az te aldott méhedbe,

ne

ne hadgy el imáron vénfegben idején nagy erő lenfegben ben.

En régen szűlettem mennyei Ur Iste az t. aldott Igédde, és fel nevelkődtem én kitsinyfegemből az te ígérteddel, ismeretben valék az magas menyben is az te fereged között, hirem nevem vala az egész világon, mindé nemzetség között.

Nagy sok szép Szűzekkel tífza szép Iffakk d udvarom tellyes vala, sok szent Afzónyoknak égenté ferege nekem u lvarol vala, Tsáfátok, K ralyok sok sz t Fejedelmek nekem szolgálnak vala, régi szent Atyának jámbor vén népeknek ferege nálam vala.

Az én ő ökfegem ez egész világon, már mind elterjedt vala sok Sz. Pro, hétaknak és Apostoloknak nagy munkájokez vala, sok Mártýromoknak vérek hulláával országom erős vala, és Sz. Doctoroknak nagy vigyázásában akkoron nyugfzom vala.

De tsuda midolog, én édes Istenem, lám el had ál engemet, szegény árva lmmal kevés feregemmel meg utáltal en-

H

gemet,

met, szegény özvedgysegre és nyomoruságra jutatád én igyemet, martalékra veted az hitetlen népnek én nyomorult fejemet.

Sok ideje annak kegyes szemeidet hogy el veted én rólam, színtén azt jelented hogy el-feletköztél gondot né viselsz rólam, látod minden felől, mennyi ellenségim kegyetlenkednek rajtam rövid nap meg rontnak ha te Sz. Főlséged nem könyörülend rajtam.

Az önnön szolgálmai kiket föl neveltem uralkodnak én raitam szolgáló leányim, kiket fel tartottam hatalmaskodnak rajtam, az én koronámot és öltözötömöt el-fosztották én rólam én öröksegeből engem ki-verének - bujdosásra juttotam.

Még is én annyira ezeket nem bánom mint az én árváimat, kik az szent Lélektől az Kereszttség által születének énnekem, kiket az én Uram vére hullásával meg-tisztított énnékem, szörnű nagy vakságba örök kárhozatba el-fszakasztottak rólem.

Utolsó síralmam már az kit el nem túrsz

túrsz te hatalmas Ur Istén, reájok haragszol mind meg - rontod őket és el-velzed hir telen, az én magzatim-is ott rabfagban esnek ő vélek egyetemben, kik bűnnek edényi ördögnek szolgáló leszenek ő életekben.

Meg felel az Istén Szent Efsaiásnal az Anyaszentegyháznak, és meg vigasztallja szomorú sziveket nyomorult árváinak, noha egy kevéssé edgy szempillantásban tégedet el-hadtalak, is-meg hozzám vészek irgalmaságomból téged meg-szabadítalak.

Jollehet úgy tették te árvaságodban, hogy téged el-hadtalak, és úgy tettzik neked semmi síralmidban, téged meg nem halgatlak, de ha ő magzattya eszébe nem jutna az síralmas anyának: színtén azon-képpen nem lehetne nekem semmi gondom te rólad.

Es ha képes volna hogy az édes Anya el-feleitené magzattyát, de még sem akarok én el-feletkezni mind örökké te rólad, az én tényeremre téged fel-irralak meg-emlékezem rólad, az te oltalmazád én gondot viselek hogy örökké meg-maradgy. H z Mert

Mert én viseltelek te gyöngé korodban méhembben elteittelek te születéskorodban semmi rütségodban téged el nem vetélek, az én szent Fiamnak vére hullásával téged meg szentölélek, azért nem vedek el immár én előlem ha előbb hoztam vőlek.

Azt akarom pedig hogy az hol én vagyok az én szolgám ott legyen, és az én jegyessé maz Anyaszentedgyház nékem melletté legyen, én ditsőségekben és boldogságomban velem együtt örvendgyen, az szent Angyalokkal és mindé szentekkel együtt örökké éllyé.

Christus Urunk mondgya Sz. Máhé könyvében melly gondgya vagyón reánk, az nagy Ur Istennek hogy még hajaink-is tőle meg számláltattak azért Keresztények illik hálát adnunk, és az Istent ditsírnunk, az mi szíveinknek nagy szép ajándékot nékie megmutatnunk.

Ditsértessél azért mennyei Ur Isten illy nagy kegyes vóltodért, vigasztal meg minket az te szent Fiadért az Ur Jéhus Christusért, batoríts meg minket nyomoruságokban, az te áldott igédde

hogy

hogy énekelheszünk, az te Sz. Nevednek örökké ujénekekkel.

M A S.

Wenn wir in höchsten Nothen seyn / etc.

MIdőn mi végső inségben, vagyunk, nagy keserűségben, utat s' modot nem találunk, ám akár mennyit fáradunk.

Akkor csak ez vigasztalásunk, hogy mi mind téged imádunk, oh mi kegyelmes Istenünk, adgy szabadulást minékünk.

Szemünket hozzád s' lelkünket, amelyük bűnűl szíveinket, kérjük bűn engesztelését, büntetésnek enyhítését.

Melíyet ígértél mindennek, a' kik néked könyörögnek, Christus Jéhusnak nevében, ki mi szószólónk mennyekben.

Azért Ur Isten most jövünk, hozzád, és bűnűket jelentjük, mert egyéb nincs ki segítsen, veszedelmünkől lementsen.

Netekints a' mi bűnűnket, oldozz föl abból bennünket, légy velünk nagy inségünkben, s' távol vedd azt elemtűnkben.

H 3

Mel-

174. KÜLÖMB KÜLÖMB FELE
Mellyért vig szívvvel nevednek, nagy
hálát adunk, s' igédnek engedünk té-
ged ditsérvén, most-is örökkön örök-
kén.

M A S.

Meinen Jesum laß ich nicht/ 1c.

JESUSt el nem botsátom, mivel magát
Jértem adá : : Mint bojtörján, tarto-
zom, hogy ragaszkodgyam ő hozzá:
R. ő én világosságom, JESUSt el nem
botsátom.

JESUSt el nem botsátom, míg az föl-
dönt tart életem : : ő az én bizodalmom
néki ajánlom mindenem. R. Eppen rá
támaszkodom, JESUSt el nem botsátom.

Ha látásom, hallásom, tapogatásom
érzésem : : Kezd szűnni, szagolásom
s' világon való élésem R. Ha lelkem ki-
botsátom, JESUSt el nem botsátom.

Akkor sem botsátom-el, mikor szin-
tén oda jutok : : A'hol az ő színével hi-
vek hűrifenlenyi fog R. Szent orizája
vigságom. JESUSt el nem botsátom.

Sem világos, sem eger, nem ohajt,
nem kíván lólkóm : : Csak a' JESUSt s' ő
fényét

ENEREK.

175

fényét ki Istennel engesztelöm. R. S'
pokoltúl szabadítom, JESUSt el nem
botsátom.

JESUSt el nem botsátom, járok mind
örökkén véle : : Christus lesz kalau-
zom örök életnek vezére R. Boldog ki
mint én mondom, JESUSt el nem bot-
sátom.

M A S.

Allein Gott in der Höh sey Ehr/ 1c.

Ditsóség Menyben Istennek, legyen
s' áldott szent irgalma : : Hogy im-
már semmi veszélynem nem illet min-
ket ártalma : R. Kedve tölt bennünk az
Istennem, nagy volta van békefűgnek,
meg szűnt már minden félelem.

Ditsérünk, áldunk, imádunk, s' hálát
adunk jó-vóltóért : : Atya Isten ke-
gyes Urunk, te bőlts igazgatásodért R.
Mértéke nints te hatalmadnak, min-
den enged akaratomnak, boldogok va-
gyunk az Urban.

Oh JESUS Christus Atyának egyetlen
edgy szülött Fia : : Meg-váltoja kár-
hoztaknak, háborunknak el-oltoja. R.

H 4

Isten-

Istennek szentféges Báránya, jusson hozzád imádsága, szegény keresztyén-ségednek.

Oh szent Lélek leg-főjebb Jónk, id-vőféges vigasztalónk : : Légy őrdög-től oltalmazónk, kiknek a' Christus meg-váltónk, ő nagy kinnyával s' halálával, vedd el nyavalyánkat avval, te hozzád van bizodalmunk, Amen.

M A S.

És ért való Enek.

O Hagaz-istén! az mi fok bűneinkkel : : Meg érdemlettük fok-keppen, hogy mezzónk így szárad el. ~~2.~~ Bzomorú Barmok s' Emberek : mert ~~2.~~ zanya vadnak az égek, azért majd el-öpednek.

Uram légy irgalmas nekünk, ne néz-zed bűneinked : : Rád támaszkodik mi lelkünknö nyujtsad segítségedet. ~~2.~~ Adgy aldott szép első nekünk, szent neved-ért kik tisztelünk, oh mi Atyánk Iste-nünk.

Emlekezzél ígéretedről, kit tettél szent nevedben : : Kérünk téged tellyes szív-ből, halgass meg infegünkben. ~~2.~~

Har-

Harmatozzanak az Egek, adgyanak első az Egek, töled halgatnak ezek.

Egyéb senki nints kivőled kiefsőket adhasson : : Az Eget, te készétetted, azzal bír sz hatalmassan. ~~2.~~ Minden ható az te neved, ki velünk minden jót tehet, mellért ditsérünk, Amen.

M A S.

M Ennyi zokat szól az Isten ember-nek, véget vetné fok-fele bűnei-nek, mert ideje léfzen az itéletnek, az gonoszok nyilván pokolban mennek.

Irigy őrdög el veszté ez világot, hogy meg tsalá amaz első Adámot, ott el-vesté töle az Menyországot, és helyet-te adá az örök poklot.

Tsüdalatos Istennek nagy haraga, az bűnökethogy ő melly igen bánnya, bizonyosságok csapása, ostroma, ez világnak nagy számtalan fok kinnya

Halál vagy on mind ez széles világon, sohol senki nem marad ez világon, nem változik ez üstön sem aranyon, de tar-tozik hogy ő edgy szer meg-hallom.

Azért küldé az Ur Isten Sz. Fiát, meg-valtaná mint teremtet állattyát,

H 5

és el-

és el-vinné rólunk ő nagy haragját, az pokolnak örökké való kinnyat.

Ez nem csuda hogy az bűnben te eszel, de nagy csuda hogy az bűnben te fekszel, bűneidből hamar ki nem fejtőzöl, és csak az edgy Christusban nem öltözöl,

Lám mind ezzel tsak keveset gondolnak, az emberek esznek, isznak, alusznak, az bűnökben fottig mind meg-hóltanak, és többire lám mind meg-vakultanak.

Sokan hallják az Istennek mondasát, de úgy vészik mint egy csufnak mondasát, sőt nagy sokan hamissollyák mondasát, rájok várják ő nagy tüzes haragját.

Tudgyad ember hogy meg, büntet az Isten, ha meg nem térsz te bűneidből itten, azt alitod hog' talám ördög nintsen gonofságban azért vagy telhetetlen.

Az bűnöknek fő jutalma az halál, szent Pál írja hogy az az örök halál, ki vel minden az pokolra alá száll, bűneitől valaki itt meg nem vál.

Rofz-

Rofzszás vagy te és igen meztelen, hídged nem mégy menyországban ekkeppen, kérlek téged hogy ne eszel kétségben, hanem bizzál Christusnak érdemében.

Igireté ez bizonyyal Istennek, hogy valaki véget vét bűneinek, Christus által kellemetes Istennek, örökköffe léfzék örök életnek.

Nagy sok helyen eskűszik az Ur Isten, ne fekűgyék csak az ember bűnben, hanem bizzék ő kegyelmességében, de nem veti bűneit szemeiben.

Változas nints Istennek beszédében, valamit mond igaz meg-áll mindenben, jaj azoknak, kik nem bizznak ezekben, mert mindnyájan öltöznek az ördögben.

Sivás rivás és nagy fog tsikorgatás, az pokolben léfzen örök kinlodos, kérlek Ember hogy most éleredhez láss, hogy ő-ökke osztián te meg-maradhass.

H 6

MAS.

DItsird az Isten te hív Keresztény,
mert nagy fok jót tót veled az
Isten, hogy meg-ismérted őtet hogy ki
légyen.

Ne tégy magadnak hosszú életet,
ne rakd egy máfra az sok vétkeket, mert
el-viselned nehéz te terhedet.

Sörkeny-fel immár te nagy álmod-
ból, siess ki-térnyi nagy byneidből, az
álnokságot rekeszd-ki szivedből.

Az Atya fia jó szeretetet, mutasd-
meg-immár jámbor életed, hogy ne
láttassék te kegyetlenféged.

Mert az halálnak olyan ódolga, mint
az lopónak nagy álnoksága, hirtelen el-
jő te ki mulafodra.

Mikor az halál téged meg kifirt, az te
lelkedben ugyan meg-búsít, meg sem
gyonhatol akkor szived szerint.

Orómost vetnéd tovább az határt, ha
el vethetnéd rólad az halált, de ott az
halal nem téizen-őb várást.

Poenitentiát siess tartanyi; az idvős-
fégre gondot viselni, az igaz hűben
végig meg maradnyi.

Mert

Mert az Ur Isten nekünk azt mond-
gya, hogy az idvőség tsak az é volna,
ki igaz hitben végig meg-maradná.

Szent Márknal nekünk Christus azt
mondgya, minden gazdagság hogy el-
muladna, tsak az Menyország nekünk
meg-maradna.

Adgya minékünk Szent Lélek Isten,
halálunk után ő szent Országát, lathas-
fuk mi is örök boldogságát.

SOk halál adással mi most tartozunk,
az nagy Ur Istennek ezzel áldozunk,
gyeb jót mert tennünk nem találha-
tunk, ez keserves vólgyben az kik nyo-
motgunk.

Azért emlekezünk Isten dolgául, ő
törvényében előtt csuda dologrul, az
őtet felőknek táplálásáról, eledéről va-
ló szaporodásról.

Nagy éhség drágaság Sidók hőzt va-
la, mert fölöttök az égetté lőtt vala, és
alattok az föld vassa lőtt vala, sem fű
sem gabona nem terem vala.

H 7

Isten

Isten Prophetája Sz. Illyes vala, ki az népek között szellyel jár vala, pénitentiára mindent írt vala, mert az éhség köztők igen nagy vala.

Sarepta Városban ő elküldeték, egy özvegy aszfszonytól ő el-tartaték, Istennek tsudája ott jelenteték, kevés liszt és olaj szaporittaték.

Mikor az Városban Sz. Illyés juta, egy Aszfszonyt talála ki fát szed vala, kenyeret ő tőle Illyés két vala, mert hofzfú út miatt éhezett vala.

Szegény Aszfszony monda: El az nagy Isten, nékem kenyerem edgy morfa nintsen, de házamban vagyon edgy kevés liszt, és korsomban vagyon kevés olajom.

Hogy pogátsajul azt edgy szer megfűssem, és én gyermekemmel edgy szer ehesssem, éhségnek halála ottan elvigen, mert semmi étetem ennél több nintsen.

Az Prophéta erre néki felele, hogy az kevés lisztből pogátsát sütne, először ő néki abból részt tenne, az után fiával ő ennék benne.

Olly

Olly nagy tsuda dolog ott adattaték, mert nagy áldás menyből néki adaték, kevés liszt és olaj szaporittaték, ezzel sok napiglan ő tápláltaték.

Oh fősvény gazdagok ezt gondolatok! a' szegény aszfszonyról példát vennétek, Istennek szegényit segitenétek, terhes lelkereket könnyebbítenétek.

Isten igéjére ha fíetnétek, és szívetek szerint azt halgatnátok, az meghallot ígét meg - tartanátok, jámbor tanítóktul meg - áldatnátok.

De valahol Isten igéje nem kell, ott nagy nyomoruság a' népekre kel, kegyetlen nép között nyomorgani kell, az éhség miatt is pusztulnia kell.

Azért ditséretet mi mostan mondgyunk, a' nagy Ur Istennek úgy könyörögiünk, hogy az ő Sz. Lelket adgya minékünk, kárhozó vakságban ne legyen lelkünk.

MAS.

M A S.

Angyali őrizetről.

Notája: *3* Herr Gott dich loben alle
wir / und sollen / ic.

UR Isten, téged dicsirunk, és méltán
hálákat adunk, te teremtet Angyali-
dért, széked előtt udvarlókért.

Azok tündöklik s' félnenek, és te re-
ád nyilván néznek, mindenkor szódat
halgattyák, te bőltsefégeddel rakvak.

Nem nyugosznak sem alusznak, de
mind tsak arra vigyáznak, hogy tene-
ked szolgállyanak, és az te kitsiny nyá-
jadnak.

Az régi dühös ellenség, gyűlöl és iri-
gyféggelég, tsak az után lefelkedik, te
néped hogy el-öszollyek.

Mint első embert az kinban, most is
viszi az halálban, törvényt, ígét Sz. Ele-
tet, ki törlenie fel-készült.

Nem vesztég azért sem nyugszik,
siv riv mint Crocodilus gyik, kereng
forog

forog tört hálót vet, hogy rontsa Chri-
stus seregét.

Vigyaz az Angyali sereg, ki Ur Chri-
stus után leveg- te népedet takargattya
ördög álnokságát rontya.

Szent Dániel példánk ebben, orosz-
lányok közt veremben, ekképpen az
nagy jámbor Lóth, Angyal által szaba-
dult volt.

Az égő kementze tüze, nem ártha-
ta dehedvere, három ifjaknak az láng-
ban, az Angyal lön megtervásban.

Ez mai nap-is az Isten így őriz sok
veszély ellen, általa szent Angyalinak,
kik őrzőjüladattatnak.

Azért Isten dicsirunk, és méltán
hálákat adunk, mind az Angyali szent
Sereg, téged dicsirni nem szün meg.

Kerünk is Urunk tégedet, minden-
kor készen tarsd őket, hogy oltalmaz-
zak népedet, kik bősüllik szent Igédet.

M A S.

HAZASÁGRÓL.

J Ambor Házafok meg halgafátok, ti
rendeteket meg-tanuljátok, és az
okait

okait meg-gondollyátok, hogy tisztetekben ti el-járjátok.

Semmi egyéb a Sz. Házaság, hanem tisztaság és nagy jámborság, Istentől szerzett, igaz társaság, és törvény szerint való nyájasság.

Mikor Adámot Isten teremte, az ő képere meg ékesíté, Paraditsomba őtet bévivé, gyönyörűségben őt helyezteté.

Minden állatnak már társa vala, csak hogy még Adám Fel nélkül vala, hozzá hasonló társanem vala, akkor az Isten ezt mondgya vala.

Nem jó Embérnek egyedűl lennyi, de szükség neki Felének lennyi, hozzá hasonló Társának lennyi, azért teremtsünk segítő: neki.

Isten Adámra almot botosáta, Paraditsomban őt el-alutá, és oldalába, kezét botosáta, csontját ki-vöve Evát alkutá.

Evát Adámhoz az Isten vivé, es feleségül neki jelenté, Adám hogy látá ottan isméré, rajta szívében igen örüle.

Leg-

Leg - ottan monda: ez tsont én tsontom, ez test én testem, azért meg-tartom, és Férfiuból vétetnek mondom, azért hozzája én ragaszkodom.

Ezért szüléjét ember el - hadgya, és Attyát Annyát mind hátra hagyta, és ragaszkodik Feleségéhez, és ketten léfzenek edgy test té vérré.

Azért nem egyéb a szent Házaság, hanem, tisztaság és nagy jámborság, Istentől szerzett igaz társaság, és Törvény szerint való nyájasság.

Az Házaságot az Isten szerzé, Paraditsomban szépen végére, áldomással meg-környeköze, karom okáért ezt bizony szerze.

Első okáért, szaporodásért, Angyali karnak bé-töltésért, a Szent edgy háznak épülésért, és magzatoknak föltartásért.

Ezért az Isten őket meg-áldá, őket kedvellé és ez szót monda: szaporodgyatok nevelkedgyetek, e széles földet mind bé-töltsétek.

Másod

Másod okáért szerzé e' végre, az Férfiúnak fejedelmére, és bánattyának könnyebfégre, minden dolgának segítségére.

Hogy a' Férfiuelőtte lenne, ő Felesége mellett lenne, és bánattyában könnyebseg lenne, minden dolgában segítség lenne.

Harmadszor szerzé ennek - okáért, gyarló embernek orvosságaért, förtelmeségnek gyűlöléseért, paráznaságnak távozásáért.

Azért embernek illik ezt tudnyi, és felelemmel elszaporodnyi, és segítséget titentől várnyi - paráznaságot eltávoztatnyi.

Immár halljátok és megértsetek, ti tiszteketek ne felejtsetek, szűkség hogy egy - mást ti szerezsetek, és Isten Izerint együtt éljete.

A' Férfiúnak ez az ő Tiszti, ő Feleségét igen szerezse, igaz munkával őtet eltesse, mint önnön magat ugyan szerezse.

O Feleségét jóra oktassa, meg ne rongálja de meg dorgálja, meg ne utálja,

utálja, inkább táplálja, és háza népet jóra tanítsa.

Afzszony embernek ez az ő tiszti, hogy az ő Férfjét igen szerezse, Urának mondgya igen bősüllye, neki engedgyen őtet tiszte.

Az ő Urának házat őrizze, és marhájának gondgyát viselje, a' szövétl fontyalt el ne felejtse, és háza népet ő jóra intse.

Eő magzatinak gondgyát viselje, nagy szeretettel őket nevelje, a' nagy Istennek ő felelmére, őket tanítsa és jóra intse.

Az házafokat Isten meg-áldgya, e' edeleket meg - szaporítja, és eleteket meg - hosszabítja, szent Országában meg - koronázza.

Az házafokat Jesus szereté, és a' menyegzőt meg - ékesíté, jelen voltával meg erősíté, és csudájával őket segíté.

A' vizet borra, mert változtatá, és a' menyegzőt meg - vigasztalá, a' házafoknak azt bizonyítja, hogy őket bizony meg vigasztallja.

Most-

Most-is minékünk tsak ó seg tó k,
az kázáságban édes éltetünk, órdög
mégé ól ó védelmezünk, órdög-
segtől csak ó meg-mentünk.

Bóldogok azok kik Istent félők, és
igaz hűttel kik őtet veszik, parantso-
lattyát nékie teszik, kezek munkáját
igazán eszik.

Jóllészen dolgoz te Isten-félő, kézi
munkáva igazán élő, te feleséged hoz-
zád illendő, házadban lészen mint Ter-
mó szó'ó.

A' te fiad fölnevelkednek, afztalod
környű le telepednek, mint szép gyer-
mekdéd olaj-sa veszfűzök, az igaz kútben
föl-nevelkednek.

E' képpen embert meg áld az Isten,
kifeli őtet minden időben, mint a' szent
Dávid a' Soltár könyvben, szépen meg-
írta ő énekében.

Meg-áldgyon téged a' kegyes Isten,
és öregbitsen az igaz hűtben, hogy Fia-
idnak lássad fiait, keresztyéneknek na-
gybékéséget.

Ezeket szerzé szépen versekben, Ba-
tizi András edgy jó kedvében, szü-
letet

letet után ennyi időben, ezer öt szában
és negyven harban.

M A S.

Szent Márton napjára • való.

UR JESUS Christus ne hadgy el-
vesznünk az Pogány kéz miatt, mert
rajtunk vadnak, minden erejekkel.

JESUS te hozzád most sohászko-
dunk illy nagy szűkségünkben, hogy
ronts-el nekik az ő hatalmokat.

Mert azért vadnak mostan mi raj-
tunk hogy el-veszessenek, de benned
vagyon minden bizodalunk.

A' szent Írásban te azt fogattad Fiu
és szent Lélek, hogy mit kívánunk tő-
led, meg-adatik.

Azon örülünk mi Keresztyének te
ígéretednek, hogy Istenféged rólunk
gondot visel.

De kérünk téged halgass-meg min-
ket mi könyörgésünkben, hogy ne ha-
gy minket Pogányok kezében.

Kérünk Ur Isten téged hitünkben, és
nagy

nagy szerelmünkben, hogy segély minket erőtlenségünkben.

Adgyad minékünk Ur Jესus Christus a' te szent Országod, birhassuk mi - is örökkön örökké, Amen.

M A S.

Sz. Catharina napjára való.

SZűz tamada Pogány népnek Nemzetéből, Szűz szent Catharina Costus nevű Király leánya.

és Mi ditsérjük Istenünknek jó-voltát, megelégedgyünk az Ur Istennek fedelmével.

Nagy bűnben vala az Szűz Sz. Catharina, Istenben erős vala, nem fél vala Maxentiustul,

Istenben vala tellyes ő bizodalma, lépik az Doctörökhöz egy szavával meggyőzte vala.

Maxentius szolla az Doctöröknek, mire vadtok győzetvén az edgy Leány tanuságával.

Maxentius hadgyá az Doctörökat, tűzben mind meg-egéselek, mert változtak ő erköltsőkben.

Catharina

Catharina Mestereknek győzője, mikoron a' kint vallá Sinaj hegyen eltemettetek.

JESUS Christus engesztellyed Sz. Atyádat, hogy mi - is bé-mehessünk menyországna boldogságában, Amen.

M A S.

Aus tieffer Noth schrey ich zu dir / 2c.

BUnósók hozzád kiáltunk, Ur Isten könyörűly rajtunk :/: Nyisd meg a' te fűleidet, halgass meg könyörgésünket, mert ha mind meg-ítélended, az mit vé-keztünk ellened, mind elkarhozunk előtted.

Nagy az te irgalmaságod, az bűnt te még bocsáthatod :/: Nints nekünk semmi érdemünk, mint semmi ártatlanságunk : Nints ki ditselkedgyék előtted, félünk mindnyájan, tégedet, és könyörgünk tenéked.

Azért bizzunk az Istenben, és nem az mi érdemünkben, nyugodgyék ő benne lelkünk, ő legyen mi reménységünk

günk, lám nekünk nyilván igére, hogy akar oltalmunk lenni, azért hidgyünk ő néki.

Légyünk erősek hitünkben, bizunk csak az Ur Istenben: Ne essünk benne kételkedésben, ne szomorkodgyunk lelkünkben, légyen erős mind keresztény, ki meg újult szent Lélekben, és bizzék csak Istenben.

Ha nekünk fok bűnünk vagyon, Istennek több kegyelme vagyon, nints ő irgalmának vége, noha embernek fok vétke, ő minékünk kegyes Pásztorunk, ki őrizz minket pokoltul, és megment a' káthozattul.

M A S.

Herzlich lieb hab ich dich O

HERZ.

Sziből szeretlek én Istenem, kérlek ne légy távol én tőlem kegyes segedelmeddel: Az egész világ nem vidít meg a' meny s' föld sem elégíthet meg csak te tartás jobb kezeddél. & Ha el-fogy testem és lelkem, bizodalom én Istenem, te vagy én vigasztalóm,

láfom, szent véreddel meg-váltásom. Uram JESUS, én Istenem! én Istenem! szegyenbe ne engedgy esnem.

A' te ajándékok Istenem, lelkem testem, jóm és mindenem, a' mim van ez életben: Hogy azokkal ditsősegedre, s' feleimnek segítségekre éljek, adgy erőt ebben: & Orizz hamis tudománytul s' ördögi ragadománytul, tarts engem minden kereszttben, hogy szenvedgyem csöndességben. Uram JESUS, kegyes Uram, kegyes Uram, halálban légy vigasztalom.

Uram a' te Szent Angyaliddal, lelkeimet viteld szolgálóiddal Abrahamnak kebleiben: Testemet a' földnek gyomrában, bántás nélkül nyugodj ágyában, végső napig fektében &. Akkor támaszsz föl engemet, hogy én lássalak tégedet, nagy vigán oh Isten Fia! Lőlkömnék hív Meg-váltója. Uram JESUS! halld meg szómat, halld meg szómat, örökkén áldlak Uramat.

Ítéld széked előtt állók, előt ed tédet fejet hajtók, oh jaj mit cseleked-

gyem :: Az én undok fok nagy bűneim, pok olra vádolnak vérkeim, de kétségbe nem esem: *Ex.* Uram JESUS csak egyedül, a' te véred tisztít bűnből, mivel azért hiszek benned, és térdre esem előtted. Uram JESUS, én Istenem, kedvezz nekem, néked élek, segély kérlek, Amen.

M A S.

Gott hat das Evangelium / 12.

Evangeliomot Isten adta, hogy jámborok Isten lennénk, világ előtt e' kints bősületben fokaknál nints. Ez nyilván jele utolsó napnak.

Nem kell az igaz tudomány, fősvénységgel tartományrakva van, mondván veszélytől hogy nem kell félni inség-től. Ez nyilván jele utolsó napnak.

Mindennap új halos' ősvény, gondolatik gonosz törvény, miképp' jószág ragadtasék, erővel elvonyattasék. Ez nyilván jele utolsó napnak.

Ditsérik Isten igéjét, de ki jobbittya életét? bizony az Istent csufolyák, nem kell félni még azt mondgyák. Ez nyilván jele utolsó napnak.

Vagyon

Vagyón csak Zabálodás, világon nagy huzás vonyas, mint ha Ur Isten sem volna, a' szegényeknek jaj dolga. Ez nyilván jele utolsó napnak.

Egy-házi kints prédáltatik, mellyel haszon nem hajtatik, szegények elhagyatratnak, kenyerektől meg fosztatnak. Ez nyilván jele utolsó napnak.

Az egyházi kintset kapják, azok kik azt nem fundáltak, ezt ő telhetetlen-segek cselekszi rút fősvénységek. Ez nyilván jele utolsó napnak.

Nem gondolnak már Istennel, csak világi tisztességgel, nagy a' czifraság, csalárdság, hazugság nálók nem rút-ság. Ez nyilván jele utolsó napnak.

Nints keresztyéni szeretet, lopás földön elterjedet, főhol fints tökéletesség, csak azt mondgyák: pénz Emler-ség. Ez nyilván jele utolsó napnak.

Nem akarja világ magát tartoztatni, s' Isten szavát hiven fogadni, tanulni, hanem csak enni dösülni. Ez nyil.&c.

O nála fő Mesterkedés, tobzodás reszegeskedés, azt meg tanulta igen jól, gonosz ő fellyől és alól. Ez nyil.&c.

A' nap-is már nem nézheti, irtozván nem szenvedheti, világa homályosodk, hogy gonoszrág fokásodik. Ez nyilván jele utolsó napnak.

Még a' Hold és Csillagok is, rettegnek igen azok is, örömöft e' gonoszságtól, szabadulnának hívságtól. Ez nyilván jele utolsó napnak.

Azért jövel JESUS Christus, föld-is meg uenta ezt-is bus, hordozván ördög cselédét add ennek valaha végét, s' hadd látnunk fényét utolsó napnak, Amen.

M A S,

Es ist gewißlich an der Zeit / 10.

Bizony meg-lészen az idő, hogy el-jő Isten Fia :: Mindjókats' gonoszkodat ő, az itéletre hija: R. Draga lézésén a' nevetés, mindent el-veszt tűz égetés, a' mint szent Péter írja.

Nagy Trombita-szó hallatik, mind az egész világon :: A' mellyre fel-támasz-tatik, minden holt test mind járon. R. A' kik penig élni fognak, azonnal

nal el-változtatnak, s' meg ujittatnak Urtol.

Azonnal el olvastatik, a' Könyv, mellyben írva van :: Valami gyakoroltatik, földön jól vagy hamissan: R. Akkoron ki ki meg-hallja, és nyilván ott meg-is vallya, mit tött egész életben.

Oh jaj annak ki az Isten igéjét megvetette: Es csak az nagy kintset itten, mindenkoron gyűjörte, az bizony ott jól meg nem áll, de a' Sátánnal alá száll Christustól a' pokolra.

Oh JESUS azon időben, segélly szent sebeidért :: Hogy az életnek Könyvében találtaam véredért. R. Mellyről nintsen-is kétségem, mert oda van ellenfelem, bűnömért meg-fizetél.

Legy azért nekem Szó-szollóm, mikoron el-jövendesz: S' az könyvből jó ki olvasóm, mellybe hiveket jegyefsz. R. Hogy az én több feleimmel menybe mennyek nagy örömmel, mellyet te szerzél nekünk.

Oh JESUS Christus, sokáig, hallasz-tod te napodat :: Földön emberek

halálígg rettegik ostromodat. *R. Jövel,*
jövel te nagy Biró, s' légy kegyelmes
szabadító, minden gonosztól, Amen.

HALOTI ENEKEK.

*Nota: Bánat keferűség meg fogta
szív:*

Melly csalárd ez világ oh emberi
állat, mit ragaszkodol hozzá?
minden ditsősege, melly hamar el-
múlik és mit bizol ő hozzá, hogy nem
tekintesz-fől az te Istenedhez igyekez-
zél ő hozzá,

Ez testi életünk nem különb mi né-
künk mint Sátorban lakásunk, a' go-
nosz kívánság Világ és az ördög ellen
vi ézkedésünk, házáinktól nagy mesz-
fze idegen földökön mind a' mi bujdo-
fásunk.

Sátorban vitézek csak addig marad-
nak míg az hadak tartanak, bujdosó
emberek allandó házakat cfinalni nem
akarnak, örökfeget meszfzi az ő házá-
jokól szörzeni nem kívánnak.

Nagy.

Nagyfok nyomoruság ez illetén
embert szokta elől - találni, semmi vi-
gasága jó izü lakása nem szokot nála
lenni, miglen házájába kaza népe közé
nagy vigan kezd bé menni.

Szintén ugyan vagy on az Hűvek-
nek dolgok, mert nints itt maradások,
csak oraig vagy on bujdosókban né-
kik ez világon szállások, hamarsággal
léssen mikor nem gondolnák innét el-
kimulások.

Kéves ideig áll az emberi állat, fok
nyomoruságot lát, mihelyen születik
ottan fájdalmokat testében ő fokot lát,
siralmas énnekkel jelenti minékünk,
hogy életben fokot lát?

Kezdeti fájdalom közepi fok munka
bánat és keferűség, félelem, fáradság,
bűnben bé merülés, és nagy szorgal-
matossággal, fok félé beregség, a' mi éle-
tünknek vége penig az halál.

Valami javait ez világ mutattya ha-
mar ismét el rántya, és mint az mada-
ráz szép szavu sipjával az madarat meg-
csallya, ekképpen ez világ hizelkedé-
sével, gyarló embert áltattya.

I 5

Válto-

Változó az szépség, el muló egészség, rothando az erőtség, veszfzendő gazdagság, család az örökség, nem állando uraság, rothando ruházat, el-bomló épület, hallando az emberség.

Királyok, Császárok, hatalmas nagy Urak, gazdagok és szegények, Urak és szolgák, férfiak, afzszonyok, házafok és szép szűzek, csöcsömű gyermekek, iffiak és vénék meghalnak az mint lát-tyuk.

Prædikál minékünk az holt ember, mondván: Emlkezzél oh ember, hogy miként születél azon képpen ismét ez világból ki mulól, ma én rajtam esset, holnap rajtad esik bizonyval várd ezt Ember.

Gondolkodgyunk azért mennyei kazánkban állando örökségről, el ne felejtkezzünk Isten kegyelméről, az Christus haláláról, gyakran emlekezzünk romlando vóltunkról, kemény számadásunkról.

Vigyázzunk szüntelen és az igaz hitből Istennek könyörögjünk, készülyünk naponként, a' mi halálunkra éle-

életünket jobbitsuk, mintha ma vagy holnap innét el ki-mulnánk ez világban úgy elyünk.

Tenéked Ur Isten azért dolgainkat, s' életünket szentellyük, vezérly taníts minket a' te Sz. Lelkeddel, hogy nevedet tisztellyük, és lelkünket vigan az te szentkezedbe halál által adhafuk.

Hogy mikor el-jövend az megváltó Christus testbenfel támadhassunk, testestül lelkestül iteleltre bizyást eleibe álhassunk kegyelmes birankkal menybe felvitelsünk, téged magasztalhafunk.

Ditséret Atyának és az ő szent Fiának, a' szent Lélek Istennek, kinek jó vóltából halál mérge ellen orvoságot találunk, és fok nyavalyánkért örök menyországban boldogságot márvárunk, Amen.

Ich hab mein Sach Gott heimge-
stellt / 2c.

EN Istenem benned bizom, segélly
nehadgy tántorodnom, lelkem te-
stem' minden tagom, reád bizom, ren-
deld mert rád támaszkodom.

Nem tudom itt meddig élek, tudom
éltem végeztetik, valamikor néked te-
szik hozzád mégyek, akarotodnak en-
gedek.

Minden oraban kész lelkem, hogy
veled legyek Istenem, nem választok
időt, órát, hozzád jutást, mikor akarod
rajtad áll.

Testemnek minden tagait, és az ha-
jamnak szálait, tudod Uram mind az ál-
tal, még csak edgy szál, kedved nélkül
alá nem száll.

Nintsen jóra való időnk, nyomoru-
ságot szenvedünk, bu mindennapi ke-
nyerünk, el-fogy éltünk, halál torká-
ban majd esünk.

Itt tsak bánat keserűség, vagyon
fajdalom betegség életünknek volta
röröd

rövíg és abban mint epével egyeletett
méz.

Somma szerint itt fáradság, nehéz
munka nyomoruság, nagy siralom és
félelem, ha elzessen akarsz jarni készűly
innen.

Arnyék Ember föld és csopot, sár-
agyak és csak bűnös por, mert születé-
stől nyavalyas él abban és mint virág
szaraz és le-hul.

Nints orvosság halál ellen, patikában
vagy mas helyen, szeles mezzön drága
kertben olly fű nintsen, dűhös halatul
ki-mentsen.

Arany ezüst és gazdagság, nemesség
nagy hatalomság, meg - próbáltatott
vétezség és bőltseleg, nem ment az ha-
látul szépség.

Ha ma egészséggben vagyunk, holnap
immar meg-halhatunk, ma erőssékke-
zek lábok lévén épek, holnap földben
temetettnek.

Há ki ki mult ez világból, gondolat
meg - szűnik áttol, ez világ vele nem
gondol hanem ottan miként ez világ
le-omol.

Te azért ob én Istenem, addénnekem aztértenem, hog' nyomorúlt mi élerünk meg - kell halauunk, ez világból ki kell múltunk.

Jaj bűn miatt melly nagy erő, hatalmat, halál rajtunk vótt, vigyáz ember kitsoda vagy, mert rabja vagy, halálnak nem nézi ki vagy.

Nem gondol semmit szépséggel, kitsiny avagy nagy emberrel szépet, rutat, vénet, iffjat, koldust, Királyt, válogatás nélkül ragad.

Az halalban biztatásom nékem egyedül Jესusom, ki én érettem szenvedet s' meg feszített, Szent Attyának eleggetert.

Azért mikor én Istenem, akarod vedd hozzád lelkem, hogy veled örökén éllyek, read nézzek, az Angyalokkal örvengyek.

O Jესu Christi / meins Lebens,
Licht / etc.

Jესus Christus én életem, eröm, örö-
möm, reményem, ez földön jöve-
vény vagyok, nyomnak az bűnök
mert nagyok,

Kemény útam országodba, vagyon
Paraditsomodba, igaz lakásom ott va-
gyon mellyért véred ontad nagyon.

Ezúthoz szívem erőtlen, én testem-
is elégtelen, de lelkem Uram ohaitya,
hogy vedd hozzád fohászkodgya.

Erősits azért kinoddal, mikor vívok
az halallal, könnyebítsen veréteded,
oldgyon-meg szent kötőzések,

Artz csapásid s' veszfzeiddel, bű-
nömnek terhet töröld el, s' csufságid s'
tővis koronál, nékem legyenek vigaf-
ság.

Méreg italod enyhítsen, ha nem
lesz több ki segitsen, kiáltó szoddal
meg-segits, pokol kinnyától szabadits.
öt sebeid mélye nékem, kőszikla gya-
nánt hadd légye, mellybe mint galamb
röpüllyek, ördög pradája ne légyek.

Ha nyelvem többet nem szólhat,
szent Lelked akkor biztathat, adgy lel-
kemnek boldogságot, ha szemmel töb-
bet nem látok.

Végso szód légyen biztatom, mikor
erőmtől fosztatom, őrizz meg minden
gonosztól, midőn fejem meg nem moz-
dul.

Kereft-fád légyen istápm, szent ko-
porfod nyugodalmom, sejer s' tizta
gyolts lepleddel, testemet kérlek ta-
kard el.

Szent sebeid által engedd, lássam az
örök életet, és meg nyilt szent oldala-
don, lelkem vezeld menyországban.

Butsu vételedben Uram, helyhezte-
tem végso orám, nyisd meg menyország
ajtáját, ha el végzem éltém czillyát.

Itéletkor testem költs föl, s' állassad
job kezed felől, hogy ment légyek az
átoktól, melly ki rekeft az menyek-
ből.

Ujits meg testem hogy fénylyék, mi-
képpen az nap tündöklek, hasonlo di-
tsó testedhez légyen Angyali lelkek-
hez.

Nagy

Nagy örömben akkor léfzek, az An-
gyalokkal örvendek, és minden ditsó
fereggel, szinedet nézem vig kedvel.

Ezt engedgyed oh Jesulunk, hogy
mind országodba jussunk, téged szintől
szinre lássunk, örökkén veled vigad-
gyunk, Amen.

M A S.

Herr Jesu Christ ich weiß gar
wol / x.

URam JESUS! én tudom jól, ho-
gy egyszer meg-köll halnom :/
De az mikoron léfzen s' hol, és miként
köll kímúlnom, nem tudhatom semmi
képpen, mert áll csak itéletedben latod
utolsó oramat.

Mivel penig, oh Christusom! Szent
Lelked erejével :/ Csak te hozzád fo-
lyamodom, az én tellyes szivemmel,
s' el is hittem hogy egyedül, meg tiz-
titottál bünömből, és menyorizágot
szerzettél.

Kétlek azért én Jesusom, tarts meg
ez értelemben :/ Ne hadgy engem el-
szakadnom, ettől semmi időben, de
ebben

ebben légyen örömöm, mig testemből az én lelkem, hozzád mennyekben mégyen.

Add meg Uram mert meg lehet, halljak meg csöndességben: Elmém s' eszemen Lelkemet, hadd agyam szent kezében, és igaz hűben s' örömmel, az én agyamban vig szível, hadgyam-elez világot.

Hogynapenig az mezzőben ellenség keze által: Tűzben, vízben vagy más helyben, avagy dög - halál által bõlts tanácsod engem, ki vész bűneimért tőled el ne vés, mellyben élek az életben.

Sõt ha nagy erőtlenfégből esz - nélkül cselekednék: Ulnék, s' járnék meztelenül, vagy rendetlen beszélnék, ne hadgy Uram, ugy meg - halnom, mert mit cselekíszem nem tudom, értelmem ellen vagyok.

Uram az utolsó órán, adgy nékem boldog halált: Segélly akkor szívem harczán, engedgy csöndes ki mulást, hogy csak könnyen el-aludgyék, szent

véred-

véredben meg - nyngodgyék, mellyet értem ki - ontál.

En azonban Felfegednek eleiben nem irok: De mindenkor te czésednek engedek és helyt adok, el - hiszem hogy kegyelmessen örök életet adt nékem, akar miképpen halljak meg.

Imé mostan az én testem s' lelkem néked ajánlom: Hiszem te vagy én életem nyereség csak halálom; Ez testet azért örömré, mikor el-jősz itélethez az sítból fel támasztod.

Légy mellettem oh Jესusom! mikor többet nem hallok: Es mikoron én Christusom, már többet nem szólhatok, akkor végső ohajtását, szívemnek fohászkodását, vedd hozzád, s' adgy idvõsleget, Amen-

M A S.

Dalet will ich dir geben / du arge/ze.

MAr búcsút veszek tőled, álnok hamis világ: Nem kell gonosz életed, van benned hamisság; Jobb nékem menyben laknom, s' oda igye-

igyekezнем, hol Istenem jutalmam, kit
szolgáltam itten.

Engedd meg irgalmassan, oh JE-
SUS Christusom! Ha szenved nyava-
lyással, testem légy gyámolom, fájdal-
mimat rövidits, adgy boldog ki muláft,
és szívemet erőfits, s' engedgy örök
lakáft.

Szívembe bé foglalva szent Neved
és kinod, vagyon abban bé irva
azért vigadozok; Jeieny olly ábrázat-
ban, kérlek ha szenvedek, melly volt
néked holtodban, hogy abban örvend-
gyek.

Röjtsed el én lelkemet föl nyílt ol-
dalodban: Ments gonosztul szívemet,
vidd nyugodalomban, hiszem itt ha ki
jól élt, bé-megyen menyekben, kit itt
véred meg-tisztit, nyugszik szent keb-
ledben.

Ird-föl az én nevemet az élet Köny-
vében, és kössed bé Lőlkömet élők kö-
tőjében; Hogy járjak te előtted bol-
dogok földében, s' ditsirjelek téged az
szép fényességben.

MAS.

M A S.

Christus az én életem, Halál nyere-
ségem, néki adom magamat, öröm-
mel megyek-el.

Örömmel megyek én el, az Christus
Jesushoz, hogy örökkén ott éllyek, s'
jussak szent Atyához.

Mostan immár meg győztem, min-
den ellenfeget, meg bekellert az Isten,
nyujtot könnyebfeget.

Eröm Jeshu ha el-fogy, és az Lélek
el-hádg, mikor már nem szolhatnak,
foházkodásom vedd.

Szívem és gondolatim el-mulnak
mint egy láng, az melly ide s' tova ing
mikor el-aluszik.

Mint bojtorján ruhához hozzád ra-
gatzkodgyam, veled élek örökkén
örök ditsőségben.

Csöndessen, gyöngén szépen, mint
szép muslikákban el aluszom az Urban,
az JESUS Christusban.

és örökkén menyekben ditséretet
mondok, nálad lakom örökkén, fényes
ditsőségben.

MAS.

EL végeztem életemet ez nyomorúlt világban, most már tézük én testemet az szomorú koporsóbant; Most kezdetik boldogságom én Uramnál Christusomnál: Coronám és vigaságom Lelkem meg-tartójánál.

Testem ugyan meg-valtozik porrá és hamuvá leszén, de fel kél és fel otozik el-hadgya ez földet keszen, szenteknek ditsőségében el-megyen Istenéhez, Angyalok fényességében minden Szentek szentéhez.

Ennekem ez boldogságot meg készítette az Isten, ez testi halandóságot majd le-vetkőzőm itten; mert koporsóban bűneim maradnak én vérkeim, és meg ujúlnak szemeim, virágoznak tetemim.

Mint az buzát fekete Földbe föld és meg rothaszt végre, de ísmét ki kél s' leszén zöld, fel emelkedik az égre, mint csillagok fényessége, testünk leszén ditsőféliges, el marad fok betegsége, leszén tiszta egészséges.

Oh

Oh halálnunk meg - győzője áldott Jésus Christusom! Te vagy hitemnek gyűrűje, reménységem én virtusom, tellyes én gyönyörűségem, kintsem és örök életem, adgyad hogy sz'p csön-desseggben addig nyughassam földben.

No már fíralmas szózatok halálomon meg szűnyetek, Isten legyen már hozzátok, kik forsomon keseregtek, im' ez Isten akarattya, hogy minden egyszer meg hallyon, de eljön parantsolattya hogy minden fel-támadgyon, Amen.

M A S.

Meg bolt gyermek fölött való ének.

OH kemény halálnak keserves igája, kit emberre hozza titalomnak féja! Jaj nagy terhet mészfe árads mérged, életünket, mellyel földhöz vered.

Nem kedvez senkinek mindenekre cziloz, kemény csont a' szive hasonlo aczélhoz, fel vont ija nem kell senki dija, odd magadat halandóság Fia. Gyön.

Gyöngé virágokat őszve vág kórokkal, hatalmas Urakat, szegény koldusokkal, nála mint por, valaki föld és por, személyével senki nek nem gondol.

Ez szép virág szála látyátok mint jára, leg jobb tavaszában lőn élte halála, meg hervada, véletlen meg-aszsa, szép kertéből koporsóba szálla.

Koporsó föld gyomra életünk hajléka, fzarándokság itten nyugodalmasháza ebben nyugszik itélet napjaig, szüleitől azért így bucsuzik.

El-megyünk, el-megyünk ma vagy holnap leszen, bódog az ki várja ő oráját készen, vigyázatok, világtol fustatok, mert az halál dől fül utánatok.

M A S.

Notája : *Szívem szerint leivánom.*

URam mim vagyon nékem, Menyben avagy földön? Te kivüled reményem lehet é vagy kincsem? Lám Anyám méhében én Teremtőm valál, ez világra-is hozál, mint Atya úgy tartál.

Im'

Im' el-fogy Úram éltém, ez világi fényem :/: Kisdéd gyermekfélegemben kézföldözök kódésem. Tőled vettem lelkem, megint vízfíza adom, életemet le teszem és ezentől meg-válom.

Ez mulando világnak éltém, kevés napját, nem is vettem semmiben-édesgető javát, kisdéd időm tája fajdalmokkal rakva, oraim nyavalyakkal, valának borulva.

Szüleim nyájasságok kedves virág szálok :/: Bányatokat enyhítő kívánt mulatságok, valék im' az halál le metz leszek bánat, szíveket szomorító keserítő harinat.

Mit tegyek ha jövevény voltam itt laktomba :/: Nem lehetem örökös világ sátorában, örökös hazámban akarta Istenem, hogy sietnék ez világ ne csálna meg elmém.

Jaj! mitsoda az Ember? Sárga halál rabja :/: El mulo úton járo mint víz buborékja, töredékeny úveg mint a szél változó, el-enyiszik mint arnyék vagy vízen habozó.

K

Mi-

Mitsoda mi életünk? halálnak városa, gyalázatnak játéka, nyomorúság rabja, az élet folyása, nyavalyáknak sátrja, héjában valóságnak metelyes posványja.

Menyországban mi hozzánk vagyunk meg - készítve, mellyben az halál által hivek menetele, léfzen Istenünknek szent színe látása boldogságunknak feje lesz hitünk jutalma.

Edes szüleim engem miért keseregtek? halálomon szívetek könnyez - is szemetek, ne félljetekek semmit Istennél kincseitek, léfzetek szent őrizésben ti is készüljetekek.

Im virág: szál voltomban Isten lefzakasztá, világ rút árja előtt magához hozzata, Szentek Seregében, helta mennyekekben, kinyaimtól meg - menetet, s' bévön ditsőféségben.

Kisded idöm el - mülék, mint fűft elenyészék, csontom - is künaimtul im meg - égetett, mint fű meg - száradtam szívem - is el - áfzot, de Istenem ez által, mennyei jót őfzot.

Fod:

Fodgyon - el bátor testem, fodgyon - el én szívem: Isten szívem kö - szalla, Isten az én részem, sem mennyen, sem földön nints már örökfégem, ez Atyám ez Teremtöm, s' örök reménfégem.

M A S.

Notája: *Mit bizikez világ ö ditsőféség: &c.*

OH kemény halálnak, keserves igája! kit emberre hozá, tilalomnak fája, im mire jutata szüleim almája; Jaj én kisded Virág: /: imé már meg - holtam.

Nem kedvez senkinek mindenekekhez cziloz, száraz csont a' szíve hasonlo aczélhoz, mind egyenlő képpen szegényhez gazdaghoz; Szüleim házatul: /: mészfi el - indultam.

Ki vonyva el - hidgyed mindenkor az ija, nem kölletik neki senkinek - is díja, kérlek odd magadat hallandóság Fia; Jaj én kisded Virág: /: imé már meg - holtam.

Gyöngé virágokat őfzvevág kórokkal, hatalmas Urakat, szegény koldusokkal, és mint gazdagokat, a' nyomor-

K 2

rul-

rultak kal, szüleim házából :/: megszí el-
indultam.

Oh szerelmes Atyám! nints itt ma-
radásom, ez árnyék világban tovább
már lakásom, útra köll készülnöm, hoz-
zá hív Christusom ; Jaj én kisdéd vi-
rág :/: imé már meg-holtam.

Kevés ideiglen láttam napom fényét,
éltem job korában halál vete végét,
gyöngé Testemnek-is már elevensé-
gét ; Szüleim házából :/: megszí el-
indultam.

Oh én édes Anyám! el-jött immár
orám, halál ellen nintsen, nekem Pro-
kátorom, Testem temetőre vittessek
csak várom ; Jaj én kisdéd virág :/: imé
már meg-holtam.

Sorfotok néktek - is ma vagy holnap
léfzen, boldog a' ki vária itt oráját ké-
fzen, vigyázván legyetek mindenko-
ron készek ; Szüleim házából :/: megszí
el-indultam.

Büntül magatokat kérlek meg-öjja-
tok, az nagy Ur Istennek szívből szolgál-
vatok, mert az halál dül-fül járván után-
matok ; Jaj én kisdéd virág :/: &c.

Senki-

Senkinek nem kedvez, azért vigyáz-
zatok, utolsó orátul-is gondolkodgya-
tok, hogy mindnyájan készen ti talál-
tassatok ; Szüleim házából :/: megszí
el-indultam.

Nyisd fel-szemeidet te világnak Fia,
lássad az embernek élete orája, mely
véletlen hamar történék halála ; Jaj én
kisdéd virág :/: imé már meg-holtam.

Oh te elmulandó világi nagy hívság,
vizi buborékhoz hasonlo Uraság, halál
ellen nintsen semmi bölts orvosság ;
Szüleim házából :/: megszí, &c.

Tegnap mint Viola és Rosa a' kert-
ben, úgy tűndöklöm vala ez árnyék élet-
ben, meg-hervadot színem immár né-
kem éppen : Jaj én kisdéd virág :/: &c.

Oh keserves jaj szó meny kőhöz ha-
somlo, ez árnyék világban gazdagság vá-
sárlo, mindenkinek rendén az halál ka-
száló ! Szüleim házából :/: &c.

Légyen akarattya Istennek minden-
ben, vesse szent szemeit reánk kegyel-
mében, ez életünk után vigyen örö-
mében Jaj én kisdéd Virág :/: imé már
meg holtam.

K 3

Ditsi

Ditsiret, ditsófség az Atya Istennek,
légyen mind örökkén az Fiu Istennek,
és az Vigasztalo Sz. Lélek Istennek,
tellyes szent Háromság :: egy örök
Istennek.

M A S.

Notája: *Ecce homo! im az ember.*

Kaszás ez földön az halál, ki min-
dennek rendén kaszál: Gazda-
got, szegényt hol talál; Jaj odd ma-
gad szép virág száll.

Az fűveket elfagattya, virágokat is
nem szánnya: Korokkal mind egybe
hánnya, Jaj odd magad szép virág száll.

Noha kaszál csak egyedül, Ele be-
mints, mert ezentúl, Előtte minden
földre dül, Jaj odd magad szép virág
száll,

Halál orája folyton foly. Eretlen fű-
vel sem gondol, Kaszája előtt el-romol,
Jaj odd magad szép virág száll.

Kikeletben - is meg nem áll, Sőt de-
telben is ő talál, az kit kaszályon az
halál, Jaj odd magad szép virág száll.

Ekes szemmek ábrázattya, Kaszaját
meg nem állhattya, valahova ér ka-
szája,

szája, Jaj odd magad szép Virág száll.
Minden renden által megyen, Bátor,
fris és erős légyen, Ez ellen mind jart
el-megyén, Jaj odd megad szép virág
száll.

Hol vadatok fűvek tutori, Rosák vio-
lyák czimeri, Gyönyörűségnek hajlé-
ki, Jaj odd magad szép virág száll.

A' kik minap ékes szinben, Tündök-
löttek vala éppen, Nem fémlenek el-
múlt napok, Jaj odd magad, &c.

Mennyi fok szép Liliomok, voltak
kiknek már nints nyomok, nem fémlen-
nek el múlt napok, Jaj odd magad;
&c.

Jaj oh tündöklő ékekség, és minden-
némő fris szépség! El vész hervád ked-
ves zöldség, Jaj odd magad, &c.

Narcissusnál mi nemessebb? Es Hija-
czintheál ékestebb? Mind ezeknél már
kedvessebb, Jaj odd magad, &c.

Illy nemes fűvet hervasztja, Halál
ékestelet száraztja, és lábokról le kaszál-
lya, Jaj odd magad, &c.

Mint járnak hát kis viollyák, Alat-
son Tamariscus-fak, hogy ha a' magas

Cedrus fák, Jai odd magad szép Virág szal.

Ezen-képpen el-lankadnak ez szép Rózsák el - hervadnak, Meg száradnak és meg áznak, Jaj odd magad szép Virág szal.

Mindnyájan ők porrá lóttek, kik nem régen itten éltek, ezek világbul ki-léptek, Jaj odd magad, &c.

En is élek virág színben, mint szép Rósa ékes kertben, Halál illete élttemben, Jaj odd magad, &c.

Kérlek Atyám hát ne bánnyad, édes Atyám ne sírassad el-menésemet se szánnyad, Jaj odd magad, &c.

Hogy gyermektek az örömben, vitetik innét mennyekben, Angyaloktól ditsősségekben, Jaj odd magad, &c.

Légyen Isten már hozzátok, mindnyájan az kik itt vadatok, minden jót néktek kívánok, Jaj odd magad, &c.

Mert halandók ti is vadatok, világból ki mulandotok, menyben légyen vigaságatok, Jaj odd magad, &c.

Ditsé.

Ditséret Atya Istennek, meg-váltó Fiu Istennek, és szent Lélek Ur Istennek, Jaj odd magad szép Virág szal.

M A S.

Ugyan azon Notára.

MIndnyájan kik jelen vadatok, halálomon sírátkoztok, beszédemet halgassátok, meg-holt élőknek így szóllok.

Boldoga' ki születetvén, hamar léfzen tomettetvén, nem bánkodik sok tött bűnén, a' mint a' sokáig éltvén.

En vagyok egy azok közül, Lelkem Angyali karban ül, mondhatatlan-képpen örül, hol öröme van vég-nélkül.

Mig ez vilagon én éleg, leg-többet inkább csak firok, tagaimban sok kint érzék, jajjal világból ki - mulok.

Szent Keresztiségnek általa, Christus aklában fogada, minden bűnőmből kimosá, élttem lón szent halálában.

Nem kell hát félni haláltól, melly ki ment sok nyavalyából, lelkem testnek fogságából, Christus által karhozatbul.

K 5

Jol

Jól tudom szerelmes Atyám, értem
tsak nem halo Anyám, kefergetek ho-
gy el-válom, töletek világbol múlom.

Mert mig előttetek voltam, mint
testben Angyal jádtzottam, sziveteket
vigasztaltam, reménstet rólam had-
tam.

Azért inkább örvendgyetek, hogy bűnt
nem tudván gyermektek, mint az An-
gyali seregek, imádgya Isten vélek.

El-várlak utánnam ide, mikoron el-
jön ideje, rövid életetek vége, hinek
Isten határt vete.

Vajha tudhatná melly ékes, és melly
nagy gyönyörűsleges, meg csudálná
földi kegyes, menyben Palotám szép
fényes.

Croesus Király gazdagságát, Ale-
xander birodalmát Julius fok diadal-
mát, világnak fris állapottyát.

Nem cserélném-még ez joért, meny-
országnaak nagy örömet, kinek leg-
kisseb részéért, ez világ sem ér egy fillért

Már el-vettem az Koronát, látom
Christusom orcáját, éneklek szép me-
lodiát, minden Szentekkel gloriát.

Néktek-

Nektek-is fok jót kívánok, ti-is
mind halandok vadatok, Isten áldása
rajtatok, menyben légyen jutalmatok.

Ditsértetsél Atya, Isten, Szent Fiad-
dalegyetemben, Szent Lélekkel ed-
gy Föltségben, adgyad hogy lát-haf-
unk menyben, Amen.

M A S.

Azon Notária.

Ditsérjétek tigyermekek az nagy U-
rat oh kis dedek, vig szível éne-
kellyetek mert menyben-lesz örömö-
tek.

Az őszent Nevét áldjátok, örömmel
magasztallyátok, az Ur Jofust imádjá-
tok, Szentnek s' áldotnak vallyátok.

Nap kellettől, nap nyugottig-föld-
től égig emeltetik, Angyaloktól tisztel-
tetik, Christus Jofus imádtatik.

Mindeneken van hatalma, Menny-
en s' földön diadalma, egek fölött mel-
tosága, fénlik ditső boldogsága.

Kitsoda olly ditsőffeges, ez vil gon
fényesffeges, Nap és Hold meny olyan
ékes, mint az Jofus melly szép fényes.

K6

Ez

Ez szemléli itt ez földön, kisedet eket
im' ez völgyön, akarja hogy idvezül-
lyön, a' mennyci karban ölylön.

Azért siet hogy fel vegye, porbul far-
bul fel emelje, az ártatlant idvőzitse,
Királyok hőzzé ültesse.

Eörvendetes szép Városban Jaspis-
bol rakott utzában, vízi irott Palotá-
ban, aranybol csinált házokban.

Nem kell ott senki aranya, drága kő-
ve sem Dömántya, elég Christus Gaz-
dag sága, minden Szentek Koronája.

Nap világa nem kölletik, az Hold
fénye nem láttatik, csak edgy Csillag
sem tündöklik, mert Ur JESUS abban
fénlik.

Tiszta gyöngyös öltözötben, drága
köves kontósokban, boldog lelkek
nag' örömben, föl - öltözvén vadnak
ebben.

En-is immár ide értem, Istenemtől
jó részt vettem, sirásomat el-felettem,
Angyali karban ültettem.

Eörvendék itten vég nélkül, a' szere-
tet itt meg nem hűl, lelkem királyi
székben ül, mondhatatlan szépen örül.

Edes

Edes Atyám hát ne bánnyad, kedves
Anyám te se szánnyad, halalomat ne fi-
rassad, inkább az nagy Istent áldgyad.

En halálom nem ártalmas, ki mulá-
som sem siralmas, itt lakásom nem unal-
mas, sőt örökké nyugodalmas.

Isten legyen már hozzátok, mindnyá-
ján kik jelen vadtok, kis koporúsomat
tojjátok, szent áldás szálljon reátok.

Dicsértések Atya Isten, ki utalkodik
mennyeekben, tiszteltetik Fiu Isten, szent
Lélekkel egyetemben, Amen.

M A S.

Notája: Szegény férgetske itt fek-
szem.

M Aradgy-el már család világ, mert
fénlel szintén mint virág, hogy
halál töriben léptem, világ álnokságát
értem: Oh ember mig vagy életben,
lásd-meg mint jár sz jövődoben.

Tested bár frissebb Rosánál, piros or-
czád-is mit használ? Halál szépséged
lekaszál, és ezennél majd földben száll:
oh ember mig vagy éltedben, &c.

K 7

Mit

Mit használt tested szépsége, sok szép marhád, ekeffége? ha földben teszik testedet, job volna itt szentől élned: oh ember mig vagy éltedben, &c.

Imé világ állapotját, láttátok, es aínokságát, bűnőtlőkből meg-térjétek, hogy időzőllyőn leiketek: oh ember mig vagy éltedben, lásd meg, &c.

Rosf világ már magadnak légy, tőlem ó-ókkén bucsút végy, ha porra léfzen-is testem, de lelkem ély az Istenben: oh ember mig vagy éltedben, &c.

Kedves édes szomszédaságim, s' kik vadtok Atyám fiaim, meg-bocsásátok én vétkem, kiknek ha én mit vétettem: oh ember mig vagy éltedben, &c.

Jelen már az végetlenség, és az mennyi ditsóság, Testem magát földben adgya, kik - kéférték Isten áldgya: oh ember mig vagy éltedben, &c.

Edes Anyám Isten hozzád, imé el-hádgy edgyik szolgád, az mit vétet, két, meg-bocsásd; mert itt többé őtet nem ládtz: Fizeffe-meg az Ur Isten, hogy éngemet tartál szépen.

Véreim

Véreim s' kedves rokonyim, kik rá-vól vadtok s' tagaim, nem láthattátok fölöttem, keféregnétek el-hittem: Adgya Isten új életben, egy-mást láthafuk Lélekben.

Többet immár nem szólhatok, mert várnak sok kar Angyalok, hogy lelke-met Menyben vigyek, Ur JESUSban hol nyugodgyék: Uram JESUS dits-össégben, vedd-bé lelkem az Meny-égben.

Noszfa édes Szomszédaságim, fogjátok meg-holt tagaim, s' takarítsátok-el szépen, kiért áldgyon-meg az Isten: Uram JESUS ditsösségben, ma veled léfzek-Menny-égben, Amen.

M A S.

Meg holt Matrona fölött való.

Notája: *Christus*hoz készülok,

&c.

L Atván ez Világnak csalárd vóltát hinnyi, reméntelen dolog hozzá ragaszkodnyi, csudálkozon rajta mint tud hizelkednyi, ő ditsösségében nem kell gyönyörködnyi.

Az

Az kegyetlen világ fokát fogad vala,
En - is hozza igen ragaszkodtam vala,
de hogy meg - ismérém alhatatlan voltat,
ottan én meg láttám el múlandó voltát.

Reméntelen dolog árnyeknek ki hiszen,
szerentsére fejet veti ki úgy tézen,
halála oráján bizontalan leszen,
öröm és vigaság, el-múlandó leszen.

Imnát izemeimet, nintsen kire vett-nem,
mert nyomorúlt vagyok, nintsen segdelmem,
el-esett előttem járó Fejedelmem,
árvasagra jutték, köll már özuegy lennem.

Az hitnek Csillaga el-esik tudgyátok
fok jótól fosztatik, tudom haloutátok,
csak edgy tartott madárt el-szalasztanátok,
az után - is tudom bizony bánkodmatok.

Im' az Isten nékem adott vala Tár-sot,
hogy lenne gyámolom és előttem járót,
kire tartok vala én igen nag' számot,
nem tudtam volt várnyi az halált mint orvott.

Az nap-hévégetől az harmad el - szárad,
és az mezzőn termő szép virág meg-

meg - hervad, mint az ember színe
meg - halván meg - hervad, ember el-waltozik,
mint az jég, el-olvad.

Csak az zöld Erdőből vedd - eszedben magad,
ha levele le bul, azután el - hervad,
az árnyék világhoz ne ragaszkod magad,
el - múlik előled, hídgyed meg nem kaphadd.

Bár fenki netartszon ez világhoz szá-mot,
és ne csináltasson soha jégen Há-zat,
mert az szerencsének mondgyák egy fűt haját,
nem kaphadd ústókön mert el-rántya magát.

Olly nehezzén válik Ember el-Társ-fától,
mint Gerlicze madár szerelmes Társá-ól,
az Tolvaj is meg-foszt minden te marhadtól,
ez világ el-fzakaszt minden javaidtól.

Törődelmes Szívvel, Lélekkel Isten-nek,
szívből köll engednyi szent Akarattyanak,
nagy halakat adván az ő szent Fiának,
hogy ezt adta érnýi ő ár-va Fiának.

Reméntelenfében nem éjtem ma-gamat,
és kétségbe esni nem hagyom szíve-

szivemet, ezzel vigasztalom az én életemet, vigan is el-várom az én Istenemet.

Oh! ha én ott vólnék hol most az én Tárfom, és az én szerelmes Istenes Hűtősom, nem kívánham onnan soha visszfa jöttem, lelkem szerint ottan minden vigaságom.

Tsak te hozzád Uram föl - kiáltok, s' mondom: En Uram Istenem légy nekem gyámolom! Arva, özvegy vagyok, viseld nekem gondom, segedelem nélkül, mert meg nyomorodom,

Jeles dolog, kire, Isten szemét veti, halála oráján hittel erőssíti, semmi számadása, kétségben nem ejti, bizonyos hogy Isten menyországban viszi.

Látám ez világnak csalárd állapotját, ő gonofságának Istentelen dolgát, ő fogadásának haszontalan voltát, hogy edgy napról másra előbb előbb mutat.

Az folyó szép vizék meg nem állnak folynak, az szép Ifjuságok mind el-változtatnak, az gyors elztendőben az napok el-múlnak, az totthadot Tagok, testben fel rámadnak.

Számot

Számot vészén akkor Isten minde-nektől, az kik vallást téfznek itt az igaz hitről, és meg boldogittya testestől, lelkeftől, örök menyországban vigyen mindeneftől.

Le függesztvén fejem kérem Istenemet, bátoritson holtig szent Lelke engemet, hogy meg ismérhefsem álts-la hitőmet, örök menyországban vigye én Lelkemet.

Oh melly boldog Aszszony, az Judith Aszszony vólt, Isten felőt tisztá élető, s' özvegy vólt, néki segítségé, csak az edgy Isten vólt, az örök Ur Isten gondviselője vólt.

Nem követem immár világ álnokságát nagy hitelesenféget, Embernek vak-ságát, de inkább követem, Isten akarattyát, végre nekem adgya az ő szent Országát.

Eözvegyek, én intlek, Istenben biz-zatok, világi segérsegtől, kik meg-fosztattartok, mind éjjel és nappal ti kő-nyőregjete, mert csak ő Uratok, és oltalmazótok.

Dütsőf-

Dírsófság Atyának, és az ő Fiának, az edgy Idvezítő Ur Jესus Christusnak, szent Lélek Istennek mi Vigasztalónak, kit az szent Angyalok vég-nélkül imádnak, Amen.

M A S.

MInd fejenként az kik jelen vadatok, Keresztények most kik itt állatok, beszédemet kérlek halgassátok, az halálról - is gondolkodgátok.

Mert kegyetlen ő természetiben, nem tudhatta senki melly időben, környül vészén-titeket ez testben, véletlenül bekerit töriben.

En - is élek itten virág színben, mint szép rósa a virágos kertben, szűléimnek valék örömökbén, és tecsettem nekik mindenekben.

Kiknek gyakran örömot szerzettem, de hirtelen túlok búcsút vettem, nagy örömet szíveknek le tettem, halál által világból ki - léptem.

Sok farászt az engem nem bágyaztor, életemben szükség sem farasztor, győnge élet

ge élet rajtam uralkodot, már az halál engem le szakasztot.

Oh én édes edgyetlen egz Atyám, és érettem csak nem haló Anyám! Kefergettek töletek el-váлом, illy hértelen hogy már el-bucsuzom.

Intlek hogy ti ne firánkozattok, eferemen-is ne bánkodjatok, de sőt inkább szívből vigadjatok, hol ott léztek most nyilván tudgátok.

Drága és szép az én lako helyem, kit az Isten készített énnékem, véghe-tlen örömben érkezem, mellyben hivot Christus Jესus engem.

Hát megcsöndess edgyél édes Atyám, nagy firástól én szerelmes Anyám, edgyetlen-edgy kedves édes dajkám, mert nints nekem már semmi nyavalyám.

Eörvendezvén Istent ditsérjétek, hog' örömben vitettik gyermektek, holot Istent imádgya élyetek, ti-is oda hogy mind ménessetek.

Adgya Isten az örök életben, velem együtt ti-is az mennyekben, véghe-tetlen

tetlen mennyei örömben, ditsérjétek
Istent ditsóságban.

Keresztények többet nem szólhatok,
hanem poenitentiát tartsatok, az Isten-
nek szívből szolgáljatok, légyen azért
Isten ti hozzátok.

Mindnyajan kik bótsúltek enge-
met, és fel-vívén az én testetskémet,
temetőre késértek engemet, tisztelyle-
tek én temetésem.

Tinéktek-is fok jókat kívánok, ti-is
nyilván mert boldogok vadtok, ez vi-
lágból ka ki mulandatok, légyen me-
nyben néknek jutalmatok.

Ditsértessék az Atya Ur Isten, véle
együtt az Fiu Ur Isten, mind örökkén
az szent Lélek Isten, szent Háromság
edgy bizony Ur Isten, Amen.

M A S.

MUlván napok, ajúlván hód s
foly idő, járván óra, nem vár
szóra esztendő, mentést mégyen jó-
val együtt veszendő.

Illatos fű szép Violák hervadnak, mi-
dön naptól harmatoktól fosztanak,
az szép

az szép Rosák Pünkösöd után le - hul-
nak.

Erősvadnak, szép madarak meg-hal-
nak, nagy álló fak, termő ágak meg-
áznak, épületek magas hegyek rom-
lanak.

Gyémánt kövek, Crystál üvegek, el-
törnek, kik India szigetiben teremnek.
szép Patakok kút - fejek mind bé tel-
nek.

Az egek mint a' viafz meg - olvad-
nak, a' mint ezek szent Mathénál,
meg - vadnak, hogy ez földön minde-
nek romlásban lésznek.

Az emberek halállal mind meg-hal-
nak, szép jóságok tőlek mind el - ma-
radnak, mert ők bűnös Adámtól szár-
maztanak.

Oh kegyetlen engedelten rút szívek!
ezekről az kik meg nem emlekeznek,
hanem bátran rút bűnökben feküsz-
nek.

Nagy Czeth Halak, kik Pontusban
uszálnak, engednek Isten Parantsó-
lattyának, forgo szelek, kegyetlen
oroszlányok.

Gyarlo

Gyarló Ember mit gondolt te magadrol, hogy nem tért ki az fertelmes bűnökből, mikor intetel Isten igéjéből.

Tudod hogy el-mulol mint az nap világ, mikor tégedet az sárga halál vág, bár magadnak csak kéz koporsót csinály.

Midőn edgykor temetésen sétálnék, edgy embet fáz csontban lábom ütközék, firek s' mondek: jaj én is olyan léfzek, Amen.

M A S.

OH bágyatt Lélek buval gonddal tellyes féfzek, izánlak mert vérben forósztlek, gyakran test törben ejtlek, Istenemtől Teremtőtől, kitől most - is féltlen félek.

Rútítot az bűn, ki szivemből sok jót kivón, gyarlóságom im' mire vón, ennek oka tudom ki lón, majd el-veszek, ha nem mégyek, ki érettem baj vivalttón.

Mégyek

Mégyek s' mit tegyek, szegény fejem hová légyek? keserű jajt bar emlesek, síralomban holtig élyek mint elsővel, sűrű könyvvvel, hegyet völgyet, bár be-hintsek.

Az ne puggy tetzik, vízf ha forog majd ugy latzik, csillagoktól az ég fénlik, az föld penig sítánczik, tűz víz esnek viz tüzeinek teezik, kitől sziv irtózik.

Nagy bánat nyelt el, nehéz álom burított el, szegény fejem most forkenyföl, vetkeidből no most kell föl, siránczóván ohajtozván, Istenedhez igy kiált föl.

Jehova joság, szentség, örökké való-ság, véghetetlen irgalmasság, változhatatlan igazság, halgafs ide beszédemre élet, út, örök boldogság.

Imé életem árnyék porrá váliktettem, halál torkákan majd esem, Uram hát hová futz tőlem, igen igen nagy betegen, mikor koporsóban fekszem.

Alazatosan Fősfegedet kérem azon, irgalmadtól meg ne foszfzon, bal kéz felől ne állasson, mezitelen talpig bűnben,

L

ben, mind ez világ, hogy ne lăsson.

Nyujts Pálma ágat, melly énnékem
jó jelt mutat, Paraditsomba adgy útát,
ditsósfejes Templomodat, Sz. Fiadért
a' Christus, latnom adgyad országo-
dat.

Oh boldog hajlék, kék Egek fölött
való Eg! oh nagy Főlség Királyi Szék!
hová meg-váltónk viteték? Enl' Istenem,
kit el-hitem vajha oda evezhetnék.

Szűntelen én is, az Isten szamu Angya-
lok is, egyetemben több Szentek is,
zöndegezek vélek én is: Szent az Isten!
Szent az Isten, örökkön-örökké,

Amen.

TOL-

TOLDALEK.

A' Láb-mosásrul, Nagy Csótörtő-
kőn mondandó Enek.

Notája: *Jer elmélkedgyünk mi hív
Keresztények, &c.*

OH mérhetetlen mély alázatosság,
Vatsora után Christus ki Uraság,
vővé a' kendőt meg-övedzé magát, ő
szent ágycát.

Az után vizet tölte medenczébe, ő
Tanítványit szereté szívébe. Meg mosá
nekik mindnyájan lábokat, törölven
azokat.

Még az ögonosz áruló jának is kinek
szívébe Sátán bé bujt már is, el is
foglalta magánál roszbakkal, fókad ma-
gával.

A' Tanítványok a' mosást engedik,
noha szándékát Christusnak nem érik;

L 2

Csak

Csak Simon Péter csudálatos képpen, nem enged éppen.

Mondván: oh Uram! Te mosod é nekem, lábamat rútság lesz ha meg engedem? ma és örökre azt nem láttam senki én rajtam lenni.

Mi haszna, Christus mondgya, hogy magadat, így vonyogatod, ok nélkül Uradat, véled ezt tenni, de meg mondom majdan, halgass te mostan.

Ha meg nem moslek én tőlem elszakadsz, menyország helyet a' pokolra akadsz. Azért hagy ebben ugy masban is engem, csak cselekednem.

Uram, felel ő, immár nem ellenzem, im' hol tagaim, fejem, lábam, kezem, Ha ilyen kárral én ellent tartanék, miképp élhetnék.

Elég, mond JESUS: ha lábadat mostam, minek köllesék, fejedet is mostom? Ugy is immáron ti meg-mosodtatok, meg tisztultatok.

De nem mond hatom ezt mindnyájatokra, nekem panaszom van egyről magáról. Oh mint némelynek szíve vakítatik, tőlem távozik!

Ezt

Ezt véghezvivén's' megintrúhá jába, öltöztvén ülve ő nékiek monda: En szerelmesim, jól meg halgassátok, mit néktek mondok.

En itten példát hagyok most tinátek azt szívetekbe szépen bé vegyétek. Urnak Mesternek ti engemet hívtok, kit helyén hagyok.

Mert az vagyok én igazán mondgyátok; Ti is szeretni egy mást gondollyátok. Cselekedgyétek mit én cselekedtem, veletek tettem.

Szólga Uránál igen is lám kissé, ő Mesterénél Tanítvány nem főjeb. Alázatosan egy mást bősúlyyétek, és szeressétek.

Boldogok vagytok ha ezt mivelitek, és a' mit tudtok, aztel követitek Minden nyavalyát erőssen meg gyógytók, kegyelmet löltök.

Oh JESUS! add ezt gyakran meg-gondolnom, ha köll nekem is Judástul bántatnom, a' gonoszt jóval hogy megjutalmazzam, s' ne szidalmazzam.

L 3

Min-

Mindenhívekhez tisztemet mutassam
és ő labokat híven mosogassam. Jót re-
gyek vélek a' te szent Nevedben, add
Uram, Amen.

NAGY PENTEKEN mondandó

Lamentatio Adami.

HOgy Adám ki üzeték az Para-
ditsombul, az szent hely előtt ál-
ván, eséit bus szivbül, jajgattya halál-
nak, látván kinnyát lángnak. Fiait ószve
híva, s' monda nekik akkor sirva.

Iaj nekem nyavalyásnak és bűnös era-
bernek ! meg nem győzőm számlálni
szamat infegemnek, mert meg szebefet-
tem, gonolt bűnben estem, ördögnek
kefertesbül meg-fosztatvan minden jó-
túl.

Nem méltó meg-tagadnom keferüsé-
gemet, halgasd bezzédem fiam, gondold
bűneimet, az mellyért rád szállott, min-
den gyótrókinod, nyavalya és betegség
testedre bortsátattott.

Ki

Ki legyek, ha kívánod? Adám atyád
vagyok, Istentül alkuttattam, hasonlót
nem tudtam, engem személyére, terem-
te képe, Paraditsomban laktam, min-
dennek Királya voltam.

Végtelen tisztaságban bűn förtelen
nélkül teremte igazságban, szentfegben
vég nélkül, szabadságot ada, s' kedvem-
re bortsatta, csak ő szent bezzédnek ha-
gyá hogy őrzője lennék.

En bennem az Ur Isten gyönyörkö-
dik vala, azért minden állatit énnekem
ajánlá, Angyaloknak hagyta lenne reám
gondgyok, idő halladva ményben, el be-
vinne ditsőfegben.

Rajtam hogy szabadsága Istennek
tündöklék, az jóval nem jól élén, hit-
lenfegre hajlék, akartam hasonló, Isten-
hez egyenlő lenni, a' tiltott fanak, gyü-
möltsét láttam s' kóltoltam.

En szép ártatlanságom azonnal elve-
sze, Istenemnek-is kepe, szivembül ki-
dűle; testem lelkem fénye, gyalázatba
ese, igazságom, szentfegem, én túlem
mindgyárt el kele.

L 4

Illyen

Illyen drága szép jóktul az ördög meg foszta, mezitelen-is hagyta, szegyenben jutata, nem kívántam hálni, Istenemnek szavát, mert igen szegyenlet sem, hogy kigyó meg csala engem.

Ott az én sok mentsegem nem lón köllemetes, hogy Eva csalt meg engem, ez is nem lón kedves/ kertből ki vette-
rénk, mezfize kergettetének, mezitelen-
segemre, kos-bört vetének tettemre.

No immár ez világon nyavalyák közt lakom, az régi sok szép jókrul, mikor gondolkodom, busul az én Lelkem, könyvezdegél szemem, kívánnék feget-
feget, de nints ki meg-fzánna engem.

Engem jaj! minden felől bu bánat szorongat tettemben és lelkemben féle-
lem-tántorgat, bűn mardozza lelkem, nintsen csöndezsegem, kárhozat, halál pokol tapodnak fejemen rútul.

Munkával, fáradsággal az földet-ka-
pálom, az atkot is vállomon görbedve hordozom, tövis, bódca, bűrök, ha-
szon-

szontalan füvek, bűven teremnek né-
kem, bűnömért őket érdemlem.

Főlötte sok ifzonyú himlő, és beteg-
ség, kegyetlen kin, nyavalya, sok-fele
nagy inség, tettemben lakozik mind ha-
lálom napig, jaj nékem nyomorútnak,
mig fialeszek halálnak.

En egész nemzetsegem meg-romla,
már szörnyen nem cselekedhetik jót,
bár rákedve légyen, az bűn mindent ru-
tét, szentsebben nem épét, senki ártat-
lanságban, nem élhet miáttá mostan.

Nyughatatlan én bennem lelki ismé-
retem, engem ezzel is mardos, hogy
nagy sok én bűnem, ördöggel fenyeget,
törvénnel ijezget, kén köves bűdől tö-
tul, fél szívem pokol kinnyátul.

Jaj nékem balgatagnak! jaj! mit
cselekedgyem? jaj te föld! fzeles ten-
ger adgy tanácsot nékem, oh minden
állatok, kitsinyek és nagyok, fzánnyá-
tok nemzetsegek, szomoru buját tejem-
mek!

Te is ki terjesztett meny, könyvezz
most én rajtam hold, csillagok és nap-

fény, gyászban jármiattam, hogy így
el kell vesznem, kezében jaj esnem, az
kegyetlen Sátánnak, tűzében laknom
pokolnak.

Oh nagy gazdag Istenség! vigy bé
egyszer Menyben, mert vagy hatalmas
Főlség, szálás te kedvedben, bűneim
peniglő bocsásd meg énnekem, és éret-
ték pokollal, ne sízels bocsfú állással.

Rajtam nem látok senkit, hogy ki-
könyvölne, avagy segéttő erő ő dög
ellen vetne; minden állat utál, ellenem
jár, rugdal, hatalma Lucipernek'lon ha-
talmavé keimnek.

En hozzád folyamodom irgalmas Ur
Isten, benned van bizodalمام, te jobb
Karod mentsen, vallom bűnös voltom,
szent Irgalmad várom, mentsegem olly
nincs nekem, hanem bocsásd meg sok
bűneim.

Gonosz ördög markában ne erezd
képedet, allenfege lelkünknek bűnben
jaj! ejt miker, szabadíts sőt engem,
biztasd szóval lelkem, cselekedd ezt
nevedért, Isteni nagy jó kedyedért.

An-

*Angelus consolatur Ada-
mum.*

OH ki kiált olly igen szomorodott
szóval! kesereg keserveffen, jajgat
bus s' jaj szókkal; De te vagy e Adam?
Oh nyomorult ember! ezt izené az
Isten, hogy meg-segit ez infegben?

Reád szall majd jó kedve, ne busuly
Sőt örüll, kétségben is ne essél, nem
maradtz árvájul, mert meg halgatott az
te Imádságod, léssen ez neked jó hír,
és vidámitó kedves ír.

Im' származik szép Szűztől, Istennek
egy Fia, Idvőzítő UR JESUS, Angyalok
Királya, az meg rontya fejét, ördög-
nek feregét, és téged ki szabadit, hatal-
mok allen erőfitt.

Vilagra jön emberi tisztá természet-
ben, keresztet, szegénységet visel kint
éltében, rút halált éretted szenved,
hogy e Lelked szent Vere meg tiszté-
tsa, Atyában újjonnan oltsa.

Szómat jól eszedben vedd, honnadj

L 6

léssen

léfzen ez meg, hogy te Isten kedvében fogadtatol ísmét, ez az jó tetemény, vigasztalo örvény, nem az te érdomedből jön, de Istennek kedvéből.

Pócsétli esküvését az önnön nevével, hogy mind bé tellyesíti jövődő idővel, hogy fogadásának, hogy békét gonoszának vesd bennetemenféged, nem téfzen külömbben veled.

Adamus respondet.

I Gen meg vigasztalál édes Atyámfia, I hogy beszédedet hallám, elmém megvidula, örömöm nagy voltát elmém nem mondhattya, ez hír jó mondáfadat röpdőzéssel fzivem hallya.

No tehát magas Egek, föld, és minden állat, örülly velem, találtam jó tévő fő Urat, örvendgy, vigadgy, tapfoly, bánatot megszűtolly, széles világnak léfzen ember ki hol találtatol.

Valamit eszteremmel, el vesztettem kertben, meg térétté az Isten ísmét csudaképpen, az ő szent Fiaért, kit ada Embertért, az vallára föl-vévé, mindnyájunk terhet fizeté,

Es

Es miért hogy külömben ez véghez nem mehet, hanem előbb az halált testemben meg-ölvén, lelkem elevenen, meg maradórókké, kívánom hogy meghallyak, s'igy hamar Jeshoz jussak.

Reám azért az halált örömeft föl veszem, az éltal ditsóffegem, végső nap elnyerem, mert bitem jutalma, testem nyugodalma, ez után Christusommal, menyben élek minden jóval.

Adgy azért halát neki emberi nemzetség, mert csak Christus kedvéért adatik idvóffég, bününk botosánattya, Istennek Országa, Angyali fényes szépség, mennyei fok kints, ditsóffég.

Ebben az ditsóffegben, vigy-bé Jeshus minket, te kin-szenvedéfedért, fogjad kezeinket, hogy ez élet után minden bűt le-rázzván, követhessünk menyegben, amaz szép örök életben, Amen.

L 7

LA

LAMENTATIO

Ez az szomorúságnak napja, keserves
kinoknak ő orája, mellyen Atya
Isten Fia föl-feszítetett az Keresztfára,
Istenünk, Teremtőnk, Eltetőnk, halá-
adatlan világtul, halált szenvedé bün-
nélkül, menyaegek földnek Ura, Angya-
lok Királya, mindenektől hagyatta-
tott, latrok hoz számláltatott, ez Föld-
nek Alkudója, lón ez világnak csúfja.

Oh Istennek áldott Fia! kin szenvedé-
fednek mi az oka, gyalázatos fájdal-
makat, ifzonyu halált, szörnyű kinokat,
ártatlan mint bárány, keresztfán szenved-
dez világ fiaitul, el-árultatván szolgál-
tul, igazság kút feje, szentfegnek órvó-
nye, örök ditsőflegnek Királya, világ-
nak lettel szidalma, tisztetfegnek adója,
lól utálatofsága.

Oh méregnek tellyes idő! oh fajda-
lom és fialom szerző! rettenetes kin-
nak napja, gyalázatosatok oraid, ifzo-
nyu szomorú, és szörnyű, mellyben az
élet-

életnek Ura, vettetett ifzonyu kinra, ar-
czul csapdoztatott, csufságnak tartat-
tott, kinek korona helyet, fejében nyo-
mának, töviffet, pókdózik, ostorozzak,
nevezik káromlónak.

No azért teremtett állatok, valahol
ez földnek színén vadrok, fejenként
egybe gyűllyetek, kíváltképpen ti élő-
emberek, zokogván, bánkodván, jajgat-
ván, könyvezzetek meg-váltonkon, fir-
jatok ez szörnyű kinon, Afzfzonyok és
szűzek, vének és gyermekek, szomor
kodgyatok szent Angyalok, tündöklő
hold és csillagok, nap ne világoskod-
gyék, mert ma Urunk kinzáték.

Oh egeknek mennyezeti! bánkod-
gyatok tengernek órvénny, könyvezz
földnek kerekfege, levegő égnek tág
erősege, ez napon vilagon, lőtt dol-
gon, ordiasatok fene vadak, örvények-
ben lakó halak, röpöső madarak, csúfzo
mászo csudák, csurgo vizk ma ne fol-
lyatok, hegyek meg indullyatok, sza-
kadgyatok kösziklák, mert ma Urunkat
kinzák.

Oh

Oh térjetekek-meg hitetlenek, ti kevély és fertelmes emberek! pirulljatok kegyetlenek, jobbuljatok-meg Isten-telenek, nagy kinnyán fajdalman, halálán, Idvezítő Isteneteknek, meg kegyelmez bűnötöknek, Atyai voltából, irgalmaságából, mert ő minden bűnösökért az keresztfán vallá nagy kint, halálanak altala, ez világot meg váltá.

Oh JESVS Istennek Báránnya, bűnös népnek áldozattya! Emlekezzél meg kinodrul, mallyer el-szenvedél ártatlanul, áldozván, ajulván, keresztfán, jufson eszedben halalod, gyalázatos csapdozód, véres veréted, ki-ontort szent Véred, mellyek által m nekünk, meg botsáttafek, mi bűnünk, légy nekünk közben-járónk. Atyád előtt szószollónk.

Fejenként ezekről gondolkodgyunk, Urunk kin-szenvedését sirassuk, hadgyuk hátra bűneinkett, jobbitsuk meg az mi életünket, balálát, szent kinnyát, Christusnak, hittel magunkhoz kaptsoljuk, érdemét szívünkben vegyük, hogy véle

vélé egyemben, örök ditsőségben ő altala részesülhefsünk, örökös tárfaiva lehefsünk, mellyre minket segéllyen, szent Háromság egy Isten, Amen.

M A S.

Sündiger Mensch schau wer du bist.

Notája: Regi időben meg irta.

Bűnös ember jól meg fontold, azt mondgya Christus, s' meg gondold, hogy te Isten haragjában, vagy bűnödért káhozarban.

En te étetted szenvedtem, néked fok jókat szetzettem, nyavalyáidat koftoltam, érted halál fia vol'am.

Engedelmesé bűnödért, halálig lettem vétkedért, hogy te tőlem el ne szakadgy, mellettem végig meg maradgy.

Sok szégyent érted szenvedtem, gyaláztattam pökdöstettem: hogy az örök ditsőségben, engem ditségnél mennyégben.

Atok-

Atokká lettem áldottá; hogy lehetnél, és bódoggá, és azomban beszédemnek, hitelt adnál szént Igémnek.

Rajtam esett verés taglás, a' végre hogy te nyavalyás. ne lennél az bünt megvetnéd, és az poklot el kerülnéd.

Meg pókdoztek én orczamat, és verték hogy országomat, tévelygésből szabadulván, te láthatnád bennem bizván.

Meg ostoroztak, csúfoltak, csúfos ruhában állattak, kereszt fára feszítetttem, melyyen el fogyott életem.

Artatlan vérem ki omlott, éretted és így meg romlott, a' bűn, pokol, és az halál, ezektől meg szabadultál.

Az bünt halált Adám szérze, én érdemem azt el tőrlé. Eva jára hol meg bánta, én ott hol Atyám kívánta.

Engedett Eva órdógnék, részét meg tiltott gyümölnsnek, kóstolta, de én eczetet, a' kerestfán ittam mérget.

Egész Adám beteg vala, nyavalyája reám szálla, én fizettem békeséggel, a' mely adót nyert vétkével.

Job-

Jobbit ad meg él ete det, hát bűnömber hitedet, én bennem vesd, hogy bűnődtől, meg szabadúl mindeneftől.

Igy nyugodalmat találhatz, lelkednek nalam s' meg alhatz, az jövődó ítéletben, örökös leszelz mennyegben. Amen.

Ugyan azon Notára.

Die Propheten haben prophesyt.

AZ Prophéták meg-mondották, régi időben meg irták, hogy az Ur Jéhus szenvedne, és mi terhünket viselné.

Eztők előre meg-láttak, mint ha meg-lőtt volna tudtak, az mint Elaiás mond-gya, rajta vagyonnaknák süllyá.

Oh mely nagy csuda dolog ez! Isten Fianak nem kedvez, hanem bűnünkért bünteti, és ő békével szenvedi.

Isten haragja volt rajtunk, mint tévelygő juhok lártunk, de hogy Isten Fia értünk, szenvedett immár mi élünk.

Napnak sugári térjednek, kővek kőzlik repednek, vérétől az föld irtozik, és sok koporfo megnyilik.

Fe-

Fogadgyuk meg jó tanácsát, sirassuk nem ő halálát, ha nem magunkat, mert tudgyuk, oka kinnyának mi vagyunk.

Ez mi Püspökünkre nézzünk, ki azt cselekszi hogy bűnünk, el törültsék, és menyben, vele legyünk ditsősségben.

Nem bakok és borjuk vére, mi bűnünk engesztelése, hanem tulajdon vé-revel, végezteték ro'z ilyünk-el.

ő Pap leszen mind örökkén, meg esküdött Isten ezen, mint Melchisedek az népnek, lelki ételt ad mindennek.

Illyen Püspök kívánatott, kiérentünk egyfzer megholt, meg kóltolta nyavalyánkat és bűntől válla kinunkat.

Christus keserves kinodat, nyujcsad érettünk áldozat, hogy légyen az mi bűnünkért, Isten előtt és vétkünkért. Amen.

Igaz

Igaz meg-irat at ása egy Csu-da - termetnek, melyet ebben az 1692. esztendőben, Boldog Aszszony havának harmadik napján Bol-Schweiszteritz névű faluban Schweiniúztól fél mér földnyire egy Juhellet; ez mit jelentsen, csak Isten tudgya, a' mint bővebben meg-értetni ez Enekből, melynek notája:

Rommt her zu mir spricht Gottes Sohn.

Avagy:

Szolit minket Christus Urunk, &c.

JEr Férfiak és Aszszonyok, nagy Csuda dolgot halljatok, melly történt bizonyossan: Ez esztendő folyásában, Boldog Aszszonynak havában, meg lőtt nyilvánfagossan.

Az Bol Schweiszteritz faluban, melly van Slesia országban, közel Schweinitz Városához: Egy Juh nagy csudálatossan, ellet egy Bárányt buglyássan, melyet ez irás ki hoz.

A

A' Báránynak feje gyapja, szokás szerint ábrázattya, volt néki köllemetes; de feje csudálatossan, vala formálva buglyássan föl állot s' volt egyenes.

A' két fül között elsőben, volt három nynyí szélessen, folyúl gömbölű vala: Fekete s'halaván színű, páva farkával egyezű, egyenessen áll vala.

Sok fő s' alatsón emberek, csudálván néztek személyek, e' dolgot ő szemekkel; Mivel emberek tudtára, illy csuda-termet láttára, nem hallatott fűekkel.

Két egész nap éle ugyan, de az után igen gyorsan, nem vévén juh magához de magától el taszítván, semmi keppen nem szoptatván, juta ő halálához.

Oh czifra ember nézd ittem! oktalan állattal isten, mutáttya te pompádat, a' mellyel a' te lelkedet, pokolra ejted testedet, örök kinra magadat.

Isten föl-fuvalkodásáért, a' Lucifert pompaságért, taszította pokolra: Te is el-merültél abba, a' nagy gonosz czifraságba, nem mehetz megnyorizagra.

A'

A' szép JESUS szegénységben, jöve mezitelenességben, élt és meg is holt abban, ő alázatosságával, és kefert es halálával, nyerte ne juss pokolba.

De mostan minden föl fordult, az egész világ meg bódult, a' czifraságot űzi; De a' czifraság valaha, hoz kinokat kinek soha, meg nem szűnik nagy bűzi.

Czifraság által bé csufznak, nagy es fok vétkek bé másznak, kiváltképpen bujasság, Jaj ki által botránkozás, jön ez nyilván igazmondás, annak léfz örök jajság.

Most már meg nem választhatnyi, nagyot, kitsinyt nem tudhatnyi, nints kö-zörtök külömbség? Ki ma faluról Városba, jöt mindgyárt vagyon buglyája, mind egyarant Nemesség.

Soknak igen fodor haja, van, de kenyér nélkül foga, edgy garas sints házában, mindené a' mi e' vagyon, minden napon azt csak nagyon, önti czifraságában.

Azért

Azért oh Afzfzonyi Rendek! Magdolnát ti kövessétek, térjetekek a' Christushoz: Hagyatok el az nagy pompát, csakollyátok Christusalát, fordulván Jesustokhoz.

Ha nekem el nem hiszitek, a' mit most jelentek néktek, azt mondván hogy nem igaz: Hitefsétek magatokkal, hogy

Bécsbe hozták bizonynyal, ott meg-

látni, hogy igaz.

Amen.

Regi-

Register

der teutschen Lieder / so
hier Ungarisch vertirt
stehen.

A.

Ach bleib bey uns Herr Jesu Christ / 26

Ach Gott mein Herr / wie groß 117

Allein Gott in der Höh sey Ehr / 175

Auff meinen lieben Gott / trau ich 116

Aus meines Herzens grunde / 4

Aus tieffer Noth schrey ich zu dir / 193

D.

Die Nacht ist kommen / darinn wir 25

Du Friede, Fürst Herr Jesu Christ / 131

Die Propheten haben propheet 259

E.

Es ist gewislich an der Zeit / daß 291

M

G. Gott

G.
Gott hat das Evangelium / 196

H.
Herr Jesu Christ du höchstes Gut / 124

Herr in dein Zorne straff mich nicht 157

Herr Jesu Christ / ich weiß gar wol 209

Hertzlich lieb hab ich dich / o mein 194

J.
Ich danck dir schon / durch deinen 3

Ich danck dir lieber Herre / daß 7

Ich hab mein Sach Gott heimgestellt / 104

Jesu meine Freude / meines 120

Jesum hab ich mir erkohren 87

In dich hab ich gehoffet Herr / 118

In dulci júbilo, nun singet und 40

K.
Kommt her zu mir spricht Gottes Sohn 261

M.
Mein Seel dich freu 75

Meinen Jesum laß ich nicht / weil 174

N.
Nun komm der Heiden Heyland / 27

Nun laßt uns Gott dem Herren 17

O.
O Gott / ich thu dir dancken / daß du 6

O Jesu Christ / meins Lebens-Licht 207

O Mensch mit Fleiß bedenck 91

S.
Sündiger Mensch schau wer du bist 257

V.
Valet will ich dir geben / du arge 211

W.
Wenn wir in höchsten Nothen seyn 173

Wer nur den lieben Gott 79

Warumb betrübst du dich mein 137

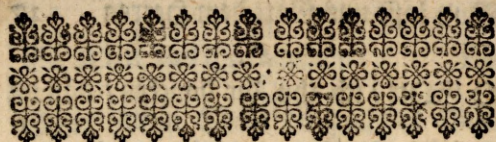
Werde munter mein Gemüthe 19

Wie es Gott gefällt / so gefällt 140

Wie schön leuchtet der Morgenstern 10

Wo Gott der Herr nicht bey uns 132

Z.
Zion flagt mit Angst und Schmerz 128

Ez Könyvetskében lévő Enekeknek Muta- tó Táblája.

A.

A' Christus menybe föl méne.	71
Adgyunk hálát az Urnak	17
Amaz kedves idő eljárt.	28
Az én Istenemben, bizom.	31
Az Istennek jó teczése.	140
Az Menyből hallyatok nagy.	40
Az Pünkösűnek jeles napján.	72
Az Szent Léleknek kegyelme.	73
Az Ur Istennek csuda hatalma.	38
Az Prophéták meg mondtak.	259

B.

Békeségnek Fejedelme, Istennek.	131
Bibliában mandja.	94
Bi-	

Bizom te benned szent Isten.	123
Bizony meg léfzen az idő.	198
Bűnösök hozzád kiáltunk.	193
Bűnös ember jól meg fontold.	257

C.

Christus az én életem, halál nyer.	213
Christus ki vagy nap és világ.	18

D.

Ditsérlek Uram tégedet,	3
Ditsérd az Istent te h v.	180
Ditsértesék Uram örökkén.	148
Ditsérjete ti gyermekek.	227
Ditsőség menyben Istennek.	175

E.

Ebredgy föl, oh te én szivem.	19
Ecce homo! im' az Ember!	67
El tévettem mint juh.	158
El végeztem életemet.	214
Emlekezzél meg te gyarló.	13
En Istenem benned bizom.	104
Evangelimot Isten adta.	196
Ez az szomorúságnak.	254

M 3

Gyó-

G.

Gyótródik az én lelkem 127

H.

Ha Isten nem volna velünk. 132

Halát adok tenéked, oh. 6

Hirdetek tinéktek lelki nagy. 41

Hogy naponként Uram. 14

Hogy panaszkodik az Anyasz. 168

Hogy Adámki üzeték. 246

I.

Jám bor Házasok meg-hal-g. 185

Jaj édes Méhemnek, drága. 57

Jer elmékedgyünk mi hiv. 64

Jer hallnyk meg. 85

Jer Férfiak és Afzszonyok. 261

Jesus Christus énéletem. 207

Jesus Christus mi idvősségünk. 113

Jesus életemnek, öröme szívem. 120

Jesus Christus fel-tá-mada. 71

JESUS Magamnak. 87

Jesust el nem botsátom 175

Jesus a' kereszt fán fűgvén. 59

Igy köllé még is maradnom. 153

In dulci jubilo, zöngjön. 40

Igen

Igen meg vigasztalál. 252

Im' ar Adám hogy. 34

Isten áldásának Haza. 102

Istenem neked meg. 111

Isten meg mutatá. 29

Istennnek szent Fia. 51

K.

Kaszás ez földön a' halál. 222

Kegyes gondviselő könyörű. 163

Kicsak, Istenre dőlgat. 79

Könyvem forrási, áradási. 161

L.

Látod miképp' jara. 96

Lárván e' világnak csalárd voltát. 231

Lólköm kit el-vestettel. 97

Lólköm ő nagy. 99

M.

Magasztallak én tégedet. 7

Ma gyermek nekünk születik. 33

Magas egekben lakozó 154.

Maradg velünk mi Christusunk. 26

M 4

Mar-

Már bucsut vészek tőled	211.
Maradgy-el már család világ	229.
Maradgy mi velünk mi Christusunk	26.
Meg ne fedj engemet Uram	157.
Melly család ez világ	200.
Mennyi fokot szól az Isten	177.
Mi Atyánk, ki vagy.	81.
Midőn Jესus a' kereszt fán	60.
Midőn mi végső ítéletben	173.
Minden O' at gondold meg.	91.
Minden e földön csak él-mul,	121.
Mind fejenként az kik jelen	230.
Mindnyájan kik jelen vadatok	225.
Mire bánkodik oh te én	132.
Most jön népek meg-váltója.	27
Mulván napok, nyúlvan.	238
N.	
Néked menybéli Hivályunk.	134
Nobis est natus hodie, de pura.	43
Nyugodni mégyünk, tenék.	25
O.	
Oh én Atyám, tekints reám.	63
Oh föléges Atya Isten.	12
Oh igaz ítélő Isten.	176
Oh Istenem melly nagy.	117
Oh bágyatt Lélek buval.	240
Oh kétsőn futok Lelkem	160.
Oh kegyelem szep forrása	124.
Oh	

Oh kemény halálnak keserves	219.
Oh kemény halálnak keserves igája	215.
Oh menysei Atyánk, tekint	54.
Oh mérhetetlen mély	243.
Oh ki kiált olly igen	251.
Oh e minden Hatb.	105.
Orűlly szívem.	75.

R.

Régi időben meg írta, Jeremiás	49.
--------------------------------	-----

S.

Szent Gergely Doctornak	69.
Szent Istvannak halálát	44.
Senkinek az Istent mint	145.
Sion az Ur lakó helye	128.
Sirjon az ég, sirjon az föld	66.
Sziből szeretlek én Istenem	194.
Szívem szerint Ur Isten	4.
Szívem keferűségét	156.
Szive met hozzád emelem.	30.
Sok hála adással mi most	181.
Sörkeny föl elmém s' mondgy	22.
Sörkeny föl én lölkem, kiált	129.
Spiritus Sancti gratia, Apostol.	73.
Szükség minekünk hiv.	165.
Sulyos terhet bűneimnek	150.
Surrexit Christus hodie	71.
Szűz táma da pogány népek	192.

M s

T. Ta.

T.

Támadgy-föl mostan Ur Isten	136.
Te benned bizom én Istenem	118.
Téged igazász s' valoban.	108.
Tündöklő hajnali csillag	10.

U.

Uram Jésus éntudom jól	209.
Uram mem vagyon nekem	216.
Urunk JESUS.	62.
Ur Jésus Christus ne hadgy	191.
Ur Isten téged ditsirünk	184.
Uram Jésus szelédűgnék.	62.

V.

Vigan énekellyünk, Atya.	36.
--------------------------	-----

V E G E.

